

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์

ฉบับที่ 2

(บทเรียน 25 บท)

เขียนโดย ดร. Mike Holloway

เพื่อได้ฉบับเพิ่ม ให้ติดต่อที่

BCA Publications

1700 South Goyer Road

Kokomo, Indiana 46902

USA

โทร. 765-452-3429

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 26
“โมเสส - ผู้นำที่มีน้ำใจเหมือนอย่างศิษยาภิบาล”

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนสุดท้ายเกี่ยวกับชีวิตของโมเสสนี้ เราจะเห็นว่า เขามีน้ำใจเหมือนอย่างศิษยาภิบาล
- 2 ในหลายสถานการณ์การกระทำของโมเสสไม่เหมือนกับการกระทำของคนทั่วไป เพราะเขามีทัศนคติไม่เหมือนคนอื่น

1 โมเสสปรารถนาช่วยคนที่มีปัญหาต่างๆ

ก “เมื่อพ่อตาของโมเสสเห็นงานทั้งปวงที่โมเสสกระทำเพื่อพลไพร่เช่นนั้น จึงกล่าวว่า “นี่ท่านใช้วิธีอะไร ปฏิบัติกับพลไพร่เล่า เหตุไรท่านจึงนั่งทำงานอยู่แต่ผู้เดียว และพลไพร่ทั้งปวงก็ยื่นล้อมท่านตั้งแต่เช้าจนเย็น” โมเสสจึงตอบพ่อตาว่า “เพราะพลไพร่มาหาข้าพเจ้า เพื่อขอให้ทูลถามพระเจ้า เมื่อเขามีการโต้เถียงกันก็มาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ตัดสินความระหว่างเขากับเพื่อนบ้าน สอนเขาให้รู้จัก กฎเกณฑ์ของพระเจ้าและพระราชบัญญัติของพระองค์” ฝ่ายพ่อตาของโมเสสจึงกล่าวแก่ท่านว่า “ท่านทำอย่างนี้ไม่ดี ทั้งท่านและพลไพร่ที่มาหาท่านนั้นจะอ่อนระอาใจ เพราะภาระอันหนักนี้เหลือกำลังของท่าน ท่านไม่สามารถที่จะทำแต่ผู้เดียวได้ ฟังเสียงของเราบ้าง เราจะให้คำแนะนำแก่ท่าน และขอให้พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับท่าน ท่านจงเป็นผู้แทนของพลไพร่ต่อพระเจ้า นำความกราบทูลพระเจ้า” (อพยพ 18:14-19)

ข มีความคิดสองอย่างเรื่องการตัดสินใจของโมเสสในเรื่องนี้

- 1 บางคนคิดว่าเขาตัดสินใจผิด เพราะเขาไม่ได้อธิษฐานขอการทรงนำจากพระเจ้าก่อน และเพราะว่าพระเจ้าไม่ตรัสอะไรในเรื่องนี้ ก็ดูเหมือนว่าพระองค์ไม่เห็นด้วยกับการกระทำของเขา
- 2 บางคนคิดว่าเขาตัดสินใจถูกต้อง เพราะเขาเรียนรู้ที่จะแบ่งหน้าที่ และให้คนอื่นร่วมมือในการรับใช้พระเจ้า
- 3 อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญในชีวิตของโมเสสคือว่า เขามีความปรารถนาช่วยคนอื่น เพราะเขามีน้ำใจเหมือนอย่างศิษยาภิบาล

2 โมเสสปรารถนาปลอบโยนคนที่กลัว

ก “คนทั้งหลายเมื่อได้ยิน ได้เห็นฟ้าร้อง ฟ้าแลบ เสียงแตร และควันที่พุ่งขึ้นจากภูเขาเช่นนั้น ต่างก็ยืนตัวสั่นอยู่แต่ไกล เขาจึงกล่าวแก่โมเสสว่า “ท่านจงนำความมาเล่าเถิด พวกข้าพเจ้าจะฟัง แต่อย่าให้พระเจ้าตรัสกับพวกข้าพเจ้าเลย เกรงว่าข้าพเจ้าจะตาย” โมเสสจึงกล่าวแก่พลไพร่ว่า **“อย่ากลัวเลย** เพราะว่าพระเจ้าเสด็จมาเพื่อลงใจท่านทั้งหลาย เพื่อพวกท่านจะได้ยำเกรงพระองค์ และจะได้ไม่ทำบาป” พลไพร่ยืนอยู่แต่ไกล แต่โมเสสเข้าไปใกล้ความมืดที่ที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่นั้น” (อพยพ 20:18-21)

- ข เมื่อประชาชนได้ยินเสียงต่างๆจากภูเขาซีนาย พวกเขากลัวมาก เพราะเขาคิดว่าถ้าพระเจ้าตรัสกับพวกเขาโดยตรง พวกเขาจะตายแน่นอน
- 1 เพราะเหตุว่าโมเสสมีน้ำใจเหมือนอย่างศิษยาภิบาล เขาอยากให้ประชาชนมั่นใจเรื่องความรักของพระเจ้าต่อพวกเขา
 - 2 เมื่อเรามีโอกาสสอนคนอื่นเรื่องความรักของพระเจ้า ก็เป็นเกียรติอย่างสูง
- 3 โมเสสปราธนาสอนคนอิสราเอลเรื่องพระเจ้า
- ก “พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “ขึ้นมาหาเราบนภูเขาแล้วคอยอยู่ที่นั่น เราจะให้แผ่นศิลาอันมีราชบัญญัติและข้อบัญญัติซึ่งเราจารึกไว้เพื่อเก็บไว้สอนเขา” โมเสสจึงลุกขึ้นพร้อมกับโยชูวาผู้รับใช้ โมเสสขึ้นไปบนภูเขาของพระเจ้า” (อพยพ 24:12-13)
- ข โมเสสกล้าขึ้นภูเขาซีนายและอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 80 วัน เมื่อเขาอยู่ที่นั่นเขายอมขาดอาหารและน้ำ เพื่อมีโอกาสสอนคนอิสราเอลเรื่องพระเจ้า คือเขายอมเสียสละเพื่อคนอิสราเอล
- ค ศิษยาภิบาลยอมเสียสละเพื่อสมาชิกของคริสตจักร คือเขาเตรียมเรื่องที่จะเทศนา อาทิตยละ 3 รอบ
 - 1 ศิษยาภิบาลต้องอธิษฐานเรื่องการเทศนานั้นว่า พระเจ้าจะให้เขาสอนเรื่องอะไรบ้าง
 - 2 ศิษยาภิบาลมักจะใช้เวลาอาทิตยละ 20 ชั่วโมงในการเตรียมการเทศนา
 - 3 ศิษยาภิบาลต้องอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน และศึกษาพระคัมภีร์เป็นประจำ เพื่อได้รับความรู้และความคิดใหม่ๆ สำหรับการเทศนานั้น

4 โมเสสปราธนาป้องกันคนอิสราเอลจากพระพิโรธของพระเจ้า

ก “ฝ่ายโมเสสก็วิ่งวอนกราบทูลพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านว่า “ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ไฉนพระองค์จึงทรงพระพิโรธอย่างแรงกล้าต่อพลไพร่ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงนำออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่ง และด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์เล่า” (อพยพ 32:11)

ข ในเรื่องนี้โมเสสมีความรู้ 2 อย่าง
 - 1 เขารู้ว่าคนอิสราเอลทำผิดเมื่อเขาทำวัวทองคำ
 - 2 เขารู้ว่าพระเจ้าทรงบริสุทธิ์ และไม่อดทนกับความผิดบาปใดๆ
 - 3 เพราะฉะนั้น เขายอมเป็นผู้กลางระหว่างคนอิสราเอลกับพระเจ้า โดยหวังว่าจะป้องกันพวกเขาจากพระพิโรธของพระองค์

ค ศิษยาภิบาลต้องกล้าสอนสมาชิกเรื่องน้ำพระทัยของพระเจ้า เพื่อช่วยเขาหลีกเลี่ยงจากทางที่ผิด และเข้าสู่ทางของพระองค์ เช่นต้องสอนเรื่องการถวายทรัพย์ การเป็นพยาน และการแยกตัวจากการประพฤติอย่างชาวโลก
 - 1 สมาชิกของคริสตจักรที่ชอบประพฤติอย่างชาวโลกจะต่อต้านคำเทศนาแบบนั้น
 - 2 คำเทศนาแบบนั้นจะช่วยคริสเตียนรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา

- 5 โมเสสปรารถนาช่วยคนที่อยู่ในทางที่ผิดเข้าใจเรื่องความผิดบาปของตน
- ก “โมเสสจึงถามอาโรนว่า **“พลไพร่นี้จะทำอะไรแก่ท่านเล่า** ท่านจึงนำบาปอันใหญ่นี้มาสู่พวกเขา”
(อพยพ 32:21)
- ข ดูเหมือนว่าโมเสสล้อเล่นกับอาโรนว่า **“พลไพร่นี้จะทำอะไรแก่ท่านเล่า”** คือพวกเขาทรมานอาโรน หรือขู่เข็ญเขา หรือบังคับเขาให้ทำว้าวทองคำไหม
- 1 โมเสสพูดกับอาโรนในทำนองนี้โดยหวังว่า อาโรนจะสารภาพความผิดของเขา
 - 2 ถึงแม้อาโรนทำความผิดใหญ่หลวง ก็เป็นสิ่งที่ดีที่เขาไม่ถูกประหารชีวิต หรือถูกไล่ออกจากค่าย โมเสสดีเทียบเขา และเขายอมรับผิดของเขา ดังนั้นพระเจ้าทรงยกโทษให้และให้เขามีโอกาสรับใช้พระเจ้าต่อไป
- ค บางครั้งอาจมีคนทำผิดในคริสตจักร เมื่อนั้นศิษยาภิบาลต้องพูดตรงไปตรงมาในเรื่องนั้น แต่เมื่อพูดกับคนที่ทำผิดนั้น ต้องมีเป้าหมาย 2 อย่างคือ
- 1 ศิษยาภิบาลต้องช่วยคนที่ทำผิดนั้นเข้าใจว่าเขาทำผิดอะไรบ้าง และทำไมเป็นเรื่องที่สำคัญมาก
 - 2 ศิษยาภิบาลต้องการให้คนนั้นสารภาพความผิดของเขา เพื่อให้พระเจ้าทรงใช้เขาในงานของพระองค์ต่อไป
- 6 โมเสสปรารถนาช่วยคนอิสราเอลทำการตัดสินใจที่ถูกต้อง
- ก “แล้วโมเสสยืนอยู่ที่ประตูค่ายร้องว่า **“ผู้ใดอยู่ฝ่ายพระเยโฮวาห์** ให้ผู้นั้นมาหาเราเถิด” ฝ่ายลูกหลานของเลวีได้มาหาโมเสสพร้อมกัน โมเสสจึงกล่าวแก่เขาว่า **“พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสสั่งดังนี้ว่า ‘จงเอาดาบสะพายทุกคนแล้วจงไปมาตามประตูต่างๆทั่วค่าย** ทุกคนจงฆ่าพี่น้องและมิตรสหายและเพื่อนบ้านของตนเอง”” (อพยพ 32:26-27)
- ข ในเรื่องว้าวทองคำนั้น โมเสสพูดกับคนอิสราเอลทั้งปวง ขอให้เขาตัดสินใจว่าจะตามผู้ใด คือตามรูปเคารพหรือตามพระเยโฮวาห์
- 1 คริสตจักรหลายแห่งเลิกมีการเทศนา และกลายเป็นการสอนเท่านั้น
 - 2 ถ้ามีแค่การสอนเท่านั้น จะเกิดมีปัญหอะไรบ้าง
 - ก การสอนนั้นมีเป้าหมายอย่างเดียวคือ ให้คนได้ความรู้เพิ่มขึ้น
 - ข การเทศนานั้นมีเป้าหมายอย่างเดียวคือ นำคนให้ทำการตัดสินใจที่ถูกต้อง
 - 3 เหตุที่คริสตจักรหลายแห่งมีแค่การสอนเท่านั้น ก็เพราะว่าเขาไม่กล้านำคนให้ทำการตัดสินใจที่ถูกต้องเรื่องการประพฤติ ความผิดบาป หรือสิ่งใดๆในชีวิตส่วนตัว
- 7 โมเสสปรารถนารู้จักกับพระเจ้า
- ก “ฉะนั้นบัดนี้ ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์ ถ้าแม้ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์แล้ว ขอทรงโปรดสำแดงพระมรรคาของพระองค์ให้ข้าพระองค์เห็นในกาลบัดนี้ เพื่อข้าพระองค์จะรู้จักพระองค์ แล้วจะรับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์ และขอทรงถือว่าชนชาตินี้เป็นพลไพร่”

- ของพระองค์" ฝ่ายพระองค์ตรัสว่า "เราเองจะไปกับเจ้า และให้เจ้าได้พัก" ฝ่ายโมเสสจึงกราบทูลพระองค์ว่า "ถ้าพระองค์มิได้เสด็จไปกับข้าพระองค์ ก็ขอย่านำพวกข้าพระองค์ขึ้นไปจากที่นี่เลย" (อพยพ 33:13-15)
- ข "อยู่ต่อมาโมเสสได้ลงมาจากภูเขาซีนาย ถือแผ่นพระโอวาทสองแผ่นมาด้วย เวลาที่ลงมาจากภูเขานั้น โมเสสก็ไม่ทราบว่ามีวળหน้าของตนทอแสงเนื่องด้วยพระเจ้าทรงสนทนากับท่าน" (อพยพ 34:29)
- ค ในชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของโมเสส มีอยู่ 2 เรื่องที่สำคัญ
- 1 เรื่องแรก โมเสสปรารถนาจะรู้จักกับพระเจ้า จนกระทั่งถ้าพระองค์ไม่ไปกับเขา เขาก็ไม่ยอมขึ้นไปจากที่นั่นเลย
 - 2 เรื่องที่สอง ทุกคนรู้ว่า โมเสสเคยอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า เพราะมีวળหน้าของเขาทอแสง
 - 3 ศิษยาภิบาลต้องมีชีวิตที่ไม่เหมือนคนอื่น เพราะเขาต้องอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าโดยการอธิษฐาน และการอ่านพระคัมภีร์ เมื่อเขาทำเช่นนี้ สมาชิกก็จะทราบ
- 8 โมเสสปรารถนาให้คนอิสราเอลรับใช้พระเจ้า
- ก "คนอิสราเอลทั้งชายหญิงทุกคนที่มีใจสมัครนำของถวายสำหรับกรงานต่างๆ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ให้กระทำก็นำของมาตามอำเภอใจถวายแด่พระเยโฮวาห์ โมเสสจึงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า "ดูก่อนท่าน พระเยโฮวาห์ได้ทรงออกชื่อเบซาเลลบุตรชายอูรี ผู้เป็นบุตรชายของเฮอร์ตระกูลยูดาห์ และพระองค์ได้ทรงให้ผู้นั้นประกอบด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าให้มีสติปัญญาและความเข้าใจ และความรู้ในการช่างฝีมือทั้งปวง" (อพยพ 35:29-31)
- ข ในเรื่องนี้ โมเสสตื่นเต้นเพราะเหตุ 2 ประการ
- 1 ประการแรก เพราะคนอิสราเอลทุกคนมีส่วนในการถวายสำหรับการสร้างพลับพลา คนอิสราเอลถวายมาก จนกระทั่งโมเสสต้องสั่งให้หยุดการถวาย เพราะได้รับสิ่งของมากเกินไป (อพยพ 36:6)
 - 2 ประการที่สอง เพราะมีคนถวายเวลารับใช้พระเจ้า เช่นเบซาเลลบุตรชายอูรี
 - 3 สิ่งที่ทำให้ศิษยาภิบาลมีความสุข ก็ไม่ใช่จำนวนของเงินถวาย แต่เมื่อเห็นสมาชิกถวายสำหรับงานของพระเจ้าด้วยใจสมัคร ทั้งเงินและเวลา
- 9 โมเสสปรารถนาให้ประชาชนทำงานของพระเจ้าอย่างถูกต้อง
- ก "โมเสสจึงตรวจดูงานทั้งปวง และดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้อย่างไร เขาก็ทำเสร็จสิ้นทุกอย่าง โมเสสจึงอวยพรแก่เขา" (อพยพ 39:43)
- ข โมเสสตรวจดูงานทั้งปวงเพื่อให้แน่ใจว่า คุณภาพของงานนั้นเหมาะสม และสมควรถวายแด่พระเจ้า
- ค งานรับใช้ที่เราถวายแด่พระเจ้าควรเหมาะสม และสมควรถวายแด่พระองค์เช่นกัน ศิษยาภิบาลต้องเป็นผู้นำในเรื่องนี้ โดยสอนว่า งานรับใช้ที่เราทำเพื่อพระเจ้านั้น เป็นงานรับใช้ที่สำคัญที่สุดในโลก เพราะเราทำเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเรา
- 10 โมเสสปรารถนาไม่ให้พระเจ้าทรงผิดหวังในตัวเขา

- ก ““จงเอาไม้เท้าและเรียกประชุมชุมนุมชน ทั้งเจ้าและอาโรนพี่ชายของเจ้า และบอกหินต่อหน้าต่อตา ประชาชนให้หินหล่นน้ำ ดังนั้นเจ้าจะเอาน้ำออกจากหินให้เขา ดังนั้นแหละเจ้าจะให้ไม้เท้าชุมนุมชนและสัตว์ตม” โมเสสก็นำไม้เท้าไปจากหน้าพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดังที่พระองค์ทรงบัญชา โมเสสกับอาโรน ก็เรียกชุมนุมชนให้ไปพร้อมกันที่หิน โมเสสกล่าวแก่เขาว่า “เจ้าผู้กบฏจงฟัง ณ บัดนี้จะให้เราเอาน้ำออกจากหินนี้ให้พวกเจ้าตมหรือ” และโมเสสก็ยกมือขึ้นตีหินนั้นสองครั้งด้วยไม้เท้า และน้ำก็ไหลออกมา มากมาย ชุมชนและสัตว์ของเขาก็ได้ตมน้ำ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า “เพราะเจ้ามิได้ เชื่อเราจึงมิได้กระทำให้เราเป็นที่บริสุทธิ์ในสายตาของคนอิสราเอล เพราะฉะนั้นเจ้าจึงจะมีได้นำชุมนุมชน นี้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่เขา” (กัณดารวิถี 20:8-12)
- ข โมเสสมีลักษณะดีหลายอย่าง ถึงกระนั้นเขาก็ยังเป็นคนผิดบาปอยู่ และสามารถทำผิดได้
- ค ศิษยาภิบาลทุกคนก็ยังคงเป็นคนผิดบาปอยู่ และสามารถทำผิดได้เหมือนกัน สมาชิก ซึ่งก็ยังคงเป็นคนผิดบาป อยู่เช่นกัน ต้องเข้าใจเรื่องนี้ และอธิษฐานเป็นพิเศษเพื่อศิษยาภิบาลของเขาเป็นประจำ ให้สังเกตว่า เมื่อ โมเสสทำผิดนั้น ผู้ที่ว่ากล่าวเขาคือพระเจ้าเอง

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 27
“อาโรน - คนที่พระเจ้าทรงเรียกให้เป็นผู้ตาม”

บทนำ:

- 1 ชีวิตของโมเสสมีลักษณะที่ดีหลายอย่าง แต่ชีวิตของอาโรน ผู้ซึ่งเป็นพี่ชายของโมเสส มีลักษณะทั้งดีและไม่ดีด้วย
 - 2 โมเสสรับใช้พระเจ้าในฐานะผู้นำ และในเวลาเดียวกันอาโรนรับใช้พระองค์ในฐานะเป็นผู้ตาม ในฐานะนี้อาโรนเป็นทั้งผู้ช่วยและผู้หนุนใจโมเสส
- 1 อาโรนเป็นผู้ตามที่มีความสามารถ คือมีของประทานฝ่ายจิตวิญญาณ
 - ก “ฝ่ายพระเยโฮวาห์ทรงกริ้วต่อโมเสส พระองค์จึงตรัสว่า “เจ้ามีพี่ชายคืออาโรนคนเลวีไม่ใช่หรือ **เรารู้แล้วว่าเขาเป็นคนพูดเก่ง** และดูเถิด เขากำลังเดินทางมาพบเจ้าด้วย เมื่อเขาเห็นเจ้าเขาก็จะดีใจ เจ้าจะพูดกับเขา และบอกสิ่งซึ่งเขาควรจะทำ แล้วเราจะอยู่ที่ปากของเจ้า และปากของเขา และเราจะสอนเจ้าว่าควรจะทำประการใด และเขาจะเป็นผู้พูดแก่พลไพร่แทนเจ้าและเขา คือเขาเองจะเป็นปากแทนเจ้า และเจ้าจะเป็นผู้แทนพระเจ้าแก่เขา” (อพยพ 4:14-16)
 - ข อาโรนเป็นผู้ช่วยที่เหมาะสมสำหรับโมเสส เพราะขณะที่โมเสสเป็น “คนพูดไม่คล่อง” อาโรนเป็นคนที่พูดคล่องแคล่ว (อพยพ 4:10)
 - 1 สิ่งประเสริฐเลิศเรื่องคริสตจักร คือสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในแผนการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรนั้น คริสตจักรจึงไม่ต้องขาดสิ่งใดๆเลย
 - 2 เช่นถ้าคริสตจักรต้องการซ่อมท่อน้ำ ก็อาจมีสมาชิกคนหนึ่งที่มีความสามารถในการซ่อมท่อน้ำได้ หรืออาจมีสมาชิกที่สามารถจ้างช่างท่อน้ำให้
 - 3 สมาชิกแต่ละคนควรตั้งใจใช้ความสามารถของตนในการช่วยคริสตจักร เหมือนที่อาโรนช่วยโมเสสในการรับใช้พระเจ้า นอกจากนั้นสมาชิกจะเสียโอกาสใช้เวลาและความสามารถสำหรับพระองค์
 - 2 อาโรนเป็นผู้ตามที่ชีวิตของเขามีเป้าหมาย
 - ก “พระเยโฮวาห์จึงตรัสแก่โมเสส**และอาโรน** ให้แจ้งแก่ชนชาติอิสราเอลและฟาโรห์กษัตริย์อียิปต์ว่า ให้พวชนชาติอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์” (อพยพ 6:13)
 - ข ขอให้สังเกตว่า เมื่อพระเจ้าทรงอธิบายเรื่องแผนการของพระองค์สำหรับคนอิสราเอลนั้น พระองค์ทรงอธิบายให้ทั้งโมเสสและอาโรนฟัง
 - 1 แต่อาโรนมิได้เป็นผู้นำร่วมกับโมเสส เพราะบางครั้ง พระเจ้าตรัสกับโมเสสคนเดียว ที่จริงพระเจ้า

ทรงอธิบายว่า โมเสสและอาโรนต่างกันอย่างไรบ้าง คือ “เจ้าจะพูดกับเขา และบอกสิ่งซึ่งเขาควร จะพูด แล้วเราจะอยู่ที่ปากของเจ้า และปากของเขา และเราจะสอนเจ้าว่าควรจะทำประการใด และเขาจะเป็นผู้พูดแก่พลไพร่แทนเจ้าและเขา คือเขาเองจะเป็นปากแทนเจ้า และเจ้าจะเป็น ผู้แทนพระเจ้าแก่เขา” (อพยพ 4:15-16)

2 แต่เมื่อพระเจ้าทรงอธิบายแผนการของพระองค์สำหรับกษัตริย์ฟาโรห์ให้ทั้งสองฟังพร้อมกันนั้น ก็มีความหมายว่าพระองค์ทรงมีเป้าหมายสำหรับชีวิตของอาโรนด้วย

ค ในคริสตจักรทุกแห่ง ก็มีศิษยาภิบาลซึ่งเป็นผู้นำ แล้วมีผู้ตามหลายคน ซึ่งควรเข้าใจว่า ชีวิตของเขามี เป้าหมาย เป้าหมายนั้นจะตรงกับน้ำพระทัยของพระเจ้า และจะไม่ผิดกับการทรงนำที่ศิษยาภิบาลได้รับ จากพระเจ้า

3 อาโรนเป็นผู้ตามที่เชื่อฟัง

ก “โมเสสและอาโรนก็กระทำตามนั้น คือกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาเขา” (อพยพ 7:6)

ข การเชื่อฟังของอาโรนนั้น เป็นสิ่งที่สดชื่นและง่ายตาย

1 ทั้งลูกๆและคนที่รับเชื่อใหม่ๆควรเชื่อฟังเช่นกัน

2 แต่หลายครั้งเมื่อคนเป็นคริสเตียนนานๆแล้ว เขามักจะไม่ยอมตามผู้นำ

ก คนที่รับเชื่อใหม่ๆไม่ค่อยสร้างปัญหาในคริสตจักร ปัญหาส่วนมากเกิดจากคริสเตียนเก่า ที่ยกตัวเองขึ้นและนับว่าตัวเองเป็นคนสำคัญยิ่งในคริสตจักร

ข เมื่ออาโรนรับใช้พระเจ้าใหม่ๆนั้น เขาเชื่อฟังพระองค์ทันที การเชื่อฟังแบบนั้นจะได้รับ การยกย่องและพระพรจากพระองค์ แต่เมื่ออาโรนรับใช้พระเจ้านานแล้ว เขาหลงผิดและ ทำว้าวทงคำให้คนอิสราเอล

4 อาโรนเป็นผู้ตามที่ถูกตำหนิเพราะเหตุความจงรักภักดีของตน

ก “ชุมนุมชนชาติอิสราเอลทั้งปวงก็พากันบ่นต่อโมเสสและอาโรนในถิ่นทุรกันดาร” (อพยพ 16:2)

ข อาโรนมีความจงรักภักดีเมื่อเขารับใช้พระเจ้าพร้อมกับโมเสสในการเข้าเฝ้ากษัตริย์ฟาโรห์ และเมื่อคนอียิปต์ ถูกภัยพิบัติต่างๆ อาโรนมีความจงรักภักดีเช่นกันเมื่อคนอิสราเอลบ่นต่อโมเสส เพราะเหตุพวกเขาประสบ ปัญหาต่างๆ

ค เราเห็นความสำคัญของความจงรักภักดีในเรื่องต่อไปนี้

1 ยูดาสอิสคาริโอท เป็นแบบอย่างของคนที่ไม่เอาความจงรักภักดี เขาเป็นผู้ทรยศและ คนหน้าซื่อใจคด ที่หลอกลวงว่าเป็นคนที่รักพระเยซู แต่ในเวลานั้นเองได้วางแผนที่จะทรยศ พระองค์

2 โยอาบซึ่งเป็นผู้บัญชาการกองทัพของกษัตริย์ดาวิด เป็นคนทารุณที่มีความจงรักภักดีต่อตัวเอง เท่านั้น เช่นเมื่อคิดว่าจะเป็ผลประโยชน์ต่อตัวเอง เขาร่วมมือกับอาโดเนียห์ ในการกบฏต่อ กษัตริย์ซาโลมอน

3 อาโรนเป็นแบบอย่างที่ดีของคนที่มีความจงรักภักดี เพราะเมื่อโมเสสถูกประชาชนตำหนิ เขาก็ยังอยู่ฝ่ายโมเสส เมื่อเรามีความจงรักภักดีต่อคนอื่น ประเทศชาติหรือความเชื่อของเรา ก็ทำให้เรากลับที่จะถูกข่มเหงเพราะเหตุสิ่งเหล่านั้น

5 อาโรนเป็นผู้ตามที่ร่วมมือกับคนอื่นในการรับใช้พระเจ้า

ก “โยชูวาก็ทำตามคำสั่งของโมเสส ออกสู้รบกับพวกอามาเลข ส่วนโมเสส อาโรน และเฮอร์ ก็ขึ้นไปบนยอดภูเขาเนิน ต่อมาโมเสสยกมือขึ้นเมื่อไร อิสราเอลก็ได้เปรียบเมื่อนั้น ท่านลดมือลงเมื่อไร พวกอามาเลขก็เป็นต่อเมื่อนั้น แต่มือของโมเสสเมื่อยล้า เขาทั้งสองก็นำก้อนหินมาวางไว้ให้โมเสส ท่านนั่ง **อาโรนกับเฮอร์ก็ช่วยยกมือท่านขึ้นคนละข้าง** มือของท่านก็ชูอยู่จนตะวันตกดิน” (อพยพ 17:10-12)

ข ข้อนี้สำคัญมากสำหรับผู้ตามทุกคน

- 1 โมเสสยกมือขึ้นนานๆไม่ไหว จึงต้องการให้อาโรนกับเฮอร์ช่วยเขา
- 2 พระเจ้าสั่งให้โมเสสทำสิ่งที่เป็นไปได้ คือให้ยกมือขึ้นจนได้ชัยชนะศัตรู และพระเจ้าทรงทราบว่าการยกมือขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่โมเสสทำเองไม่ไหว พระองค์จึงทรงนำอาโรนกับเฮอร์ให้ขึ้นไปบนยอดภูเขาพร้อมกับโมเสส แล้วเมื่อเขาทั้งสองเห็นว่า โมเสสต้องการความช่วยเหลือ เขาก็ช่วยจนคนอิสราเอลได้ชนะคนอามาเลข

ค คริสตจักรหลายแห่งยอมให้ศิษยาภิบาลของเขารับใช้พระเจ้าคนเดียว ถึงแม้ว่าพระเจ้าต้องการให้สมาชิกทุกคนร่วมมือกันในการรับใช้พระองค์

- 1 สมาชิกทุกคนควรเต็มใจร่วมมือในการถวายทรัพย์ เพื่อให้มีความสามารถในการประกาศข่าวประเสริฐทั่วโลก
- 2 สมาชิกทุกคนควรเต็มใจร่วมมือในการชนะวิญญาณ
- 3 สมาชิกทุกคนควรเต็มใจร่วมมือในการหนุนใจผู้เทศนา โดยพูดว่า “เอเมน”
- 4 สมาชิกทุกคนควรเต็มใจร่วมมือในการดำเนินชีวิตในทางที่บริสุทธิ์ ที่ถูกแยกออกจากการประพฤติอย่างชาวโลก

6 อาโรนเป็นผู้ตามที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งเพราะเหตุความซื่อสัตย์ของตน

ก “จงนำอาโรนพี่ชายของเจ้ากับบุตรชายของเขาแยกออกมาจากหมู่ชนชาติอิสราเอลให้มาอยู่กับเจ้า **เพื่อจะให้ปรณนบัติเรา**ในตำแหน่งปุโรหิต คือทั้งอาโรนกับบุตรชายของอาโรน คือนาถับ อابیฮู เอลเอซาร์ กับอิธามาร์ แล้วให้ทำเครื่องยศบริสุทธิ์สำหรับอาโรนพี่ชายของเจ้าให้สมเกียรติ และงดงาม” (อพยพ 28:1-2)

ข ครั้งแรกที่อาโรนรับใช้พระเจ้า เขาอยู่ในตำแหน่งผู้พูดแทนโมเสส คือเมื่อพระเจ้าตรัสกับโมเสสแล้ว โมเสสจึงเล่าให้อาโรนฟัง แล้วอาโรนกราบทูลกษัตริย์ฟาโรห์

- 1 แต่เมื่ออาโรนแสดงความซื่อสัตย์ในงานรับใช้ที่พระเจ้าทรงให้เขาทำแล้ว เขาได้รับการเลื่อนตำแหน่ง พระเยซูเคยสอนเรื่องผลแห่งการรับใช้อย่างซื่อสัตย์ “คนที่ได้รับห้าตะคันต์ก็เอาเงินกำไร

อีกห้าตะลันต์มาชี้แจงว่า ‘นายเจ้าข้า ท่านได้มอบเงินห้าตะลันต์ไว้กับข้าพเจ้า ดูเถิด
ข้าพเจ้าได้กำไร มาอีกห้าตะลันต์’ นายจึงตอบเขาว่า ‘ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ดีและสัตย์ซื่อ
เจ้าสัตย์ซื่อในของ เล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของมาก เจ้าจงปรีดีร่วมสุขกับนายของเจ้าเถิด’”
(มัทธิว 25:20-21)

- 2 เพราะเหตุว่าอาโรนรับใช้พระเจ้าในตำแหน่งผู้พูดแทนโมเสสอย่างซื่อสัตย์ พระองค์จึงทรงให้เขา
เลื่อนตำแหน่งเป็นมหาปุโรหิตของคนอิสราเอล
- 3 การรับตำแหน่งนี้ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถอันใดของอาโรน แต่ขึ้นอยู่กับความซื่อสัตย์ต่อ
พระเจ้า และการเชื่อฟังพระองค์ทันที

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 28
“อาโรน - ผู้ตามที่พยายามเป็นผู้นำ”

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนที่ 27 เราศึกษาถึงสิ่งที่ดีในชีวิตของอาโรน คือพระเจ้าทรงเรียกเขาให้เป็นผู้ตาม และเขาทำตามการทรงเรียกของพระเจ้านั้น
- 2 แต่ในบทเรียนนี้ เราจะศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิตของอาโรน คือแทนที่ยอมเป็นผู้ตามที่ดี เขาตั้งใจเป็นผู้นำ
- 3 เมื่อเขาตั้งใจเลิกตามการทรงนำของพระเจ้านั้น ชีวิตของเขาก็แย่ลง

- 1 อาโรนเป็นผู้ตามที่ดีไปนอกขอบเขตสิทธิอำนาจของตน
 - ก “เมื่อพลไพร่เห็นโมเสสล่าช้าอยู่ ไม่ลงมาจากภูเขาจึงได้พากันมาหาอาโรน เรียกว่า "ลุกขึ้น ขอบ้านสร้างพระให้แก่พวกข้าพเจ้า" ซึ่งจะนำพวกข้าพเจ้าไป ด้วยว่าโมเสสคนนี้ได้นำข้าพเจ้าออกมาจากประเทศอียิปต์เป็นอะไรไปเสียแล้ว ข้าพเจ้าไม่ทราบ" ฝ่ายอาโรนได้กล่าวแก่เขาว่า "จงปลดตุ้มหูทองคำออกจากนุภรรยา และนุบุตรชายหญิงของเจ้าทั้งหลายแล้วนำมาให้เราเถิด" พลไพร่ทั้งปวงจึงได้ปลดตุ้มหูทองคำจากหูของตน มามอบให้กับอาโรน" (อพยพ 32:1-3)
 - ข เมื่ออาโรนเป็นผู้พูดแทนโมเสส เขาได้รับพระพรจากพระเจ้า แต่ในเรื่องนี้เมื่อโมเสสไม่อยู่กับประชาชนแล้ว อาโรนให้คำสั่งแก่พวกเขา และพยายามนำพวกเขาในทางที่ผิด
 - 1 ผู้ตามที่ดี ต้องยอมเป็นผู้แทนของผู้นำ
 - 2 หมายความว่า เขาต้องมีใจเดียวกันกับผู้นำ คือเขาต้องเรียนรู้จากผู้นำว่า ผู้นำมีความคิดและความเห็นอะไรบ้างในแต่ละเรื่อง
 - 3 ปัญหาเกิดขึ้นในชีวิตของอาโรนเมื่อเขาตัดสินใจเองในเรื่องการทำวัวทองคำ และมีได้ปรึกษากับโมเสสและพระเจ้าในเรื่องนี้ก่อน
 - 4 ในเรื่องนี้ อาโรนควรทำอะไรดี
 - ก ประการแรก เขาน่าจะรู้ว่าโมเสสกับพระเจ้ารู้สึกอย่างไรเรื่องการทำรูปเคารพ คือเขาเคยเห็นโมเสสทำรูปเคารพไหม?
 - ข ประการที่สอง เขาน่าจะปฏิเสธไม่ยอมทำสิ่งใดๆที่โมเสสไม่รับรองก่อน
 - ค คือเขาน่าจะอยู่ในขอบเขตสิทธิอำนาจของตน
- 2 อาโรนเป็นผู้ตามที่ดีขาดความรับผิดชอบในการแจ้งความแก่ผู้นำ
 - ก “โมเสสจึงถามอาโรนว่า "พลไพร่นี้กระทำอะไรแก่ท่านเล่า ท่านจึงนำบาปอันใหญ่นี้มาสู่พวกเขา"

ฝ่ายอาโรนตอบว่า "อย่าให้ความโกรธของเจ้านายของข้าพเจ้าเดือดพลุ่งขึ้นเลย **ท่านก็รู้จักพลไพร่พวกนี้**แล้วว่า เขาเอนเอียงไปในทางชั่ว เขามาร้องขอข้าพเจ้าว่า 'ขอจงทำพระให้พวกข้าพเจ้า ซึ่งจะนำพวกข้าพเจ้าไป ด้วยว่าโมเสสคนนี้ได้นำพวกข้าพเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์นั้นเกิดอะไรขึ้นกับเขา ข้าพเจ้าไม่ทราบ' แล้วข้าพเจ้าตอบแก่เขาว่า 'ผู้ใดมีทองคำให้ปลดออกมา' เขาก็มอบทองคำให้แก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจึงโยนลงไปในไฟ**แล้ววันนี้ก็ออกมา**" (อพยพ 32:21-24)

ข ในเรื่องนี้อาโรนทำผิด 3 อย่าง

1 ประการแรก เขาทำให้ผู้นำค้นพบปัญหาเอง (โดยหวังว่าผู้นำจะค้นพบไม่เจอ)

ก "พลไพร่นี้จะทำอะไรแก่ท่านเล่า" (อพยพ 32:21)

ข ก่อนอาโรนเล่าให้โมเสสฟังถึงปัญหานั้น โมเสสก็ทราบว่ามีปัญหาอยู่แล้ว เพียงแต่ยังไม่ทราบรายละเอียดต่างๆ

2 ประการที่สอง เขาตำหนิคนอื่น

ก "ท่านก็รู้จักพลไพร่พวกนี้" (อพยพ 32:22)

ข อาโรนไม่กล้าสารภาพความผิดของตน แต่ตำหนิประชาชนอิสราเอล ดูเหมือนว่าโมเสสทราบที่อาโรนจะทำอย่างนั้น เพราะในคำถามข้อแรกนั้น โมเสสถามว่า "พลไพร่นี้จะทำอะไรแก่ท่านเล่า"

3 ประการที่สาม เขาพูดมุสา

ก "แล้วข้าพเจ้าตอบแก่เขาว่า 'ผู้ใดมีทองคำให้ปลดออกมา' เขาก็มอบทองคำให้แก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจึงโยนลงไปในไฟ**แล้ววันนี้ก็ออกมา**" (อพยพ 32:24)

ข เรื่องที่อาโรนเล่าให้ฟังนั้นไม่น่าเชื่อ วิวออกมาเองได้อย่างไร!

3 อาโรนเป็นผู้ตามที่ได้รับกำบังป้องกันจากผู้นำของตน

ก "และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "เจ้าจงบอกอาโรนพี่ชายว่า อย่าเข้าไปในสถานที่บริสุทธิ์ที่อยู่ในม่านหน้าพระที่นั่งกรุณาซึ่งอยู่บนหลังหีบ ตลอดทุกเวลา **เพื่อเขาจะไม่ตาย** เพราะว่าเราจะปรากฏในเมฆเหนือพระที่นั่งกรุณา" (เลวีนิติ 16:2)

ข ถึงแม้ว่าอาโรนสร้างปัญหาหลายอย่างแล้ว เขาก็ยังได้รับการป้องกันเหมือนคนอื่น ๆ

1 พระเจ้าทรงทราบแล้วว่าเราทุกคนทำผิดได้

2 ถึงกระนั้น พระคุณของพระเจ้าที่มีต่อบุตรที่หายไป ก็มีต่อบุตรคนใหญ่ด้วย (ลูกา 15:11-32) พระคุณของพระเจ้าที่มีต่อประชาชน ก็มีต่อผู้นำของประชาชนด้วย

3 คริสตจักรทั่วไปขัดกันในเรื่องนี้ คือ

ก เราชื่นชมยินดีเมื่อคนบาปกลับใจเสียใหม่ แต่ไม่ยอมยกโทษให้เมื่อพี่น้องคริสเตียนที่ทำบาปแล้ว กลับใจเสียใหม่

ข เราควรแสดงมารยาทและความเคารพต่อผู้ช่วยในคริสตจักร เหมือนที่เราแสดงต่อศิษยาภิบาล และควรยกโทษให้พี่น้องคริสเตียนซึ่งกันและกัน

- 4 อารอนเป็นผู้ตามที่ดีเยี่ยมผู้นำของตน
- ก **“มิเรียมและอารอนได้พูดติโมเสส** เหตุหญิงคนเอธิโอเปียที่ท่านได้แต่งงานด้วย เพราะโมเสสได้แต่งงานกับหญิงคนเอธิโอเปียคนหนึ่ง เขาทั้งสองกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสทางโมเสสคนเดียวเท่านั้นจริงหรือ พระองค์ไม่ตรัสทางเราบ้างหรือ" พระเยโฮวาห์ทรงได้ยิน" (กันดารวิถี 12:1-2)
- ข ในขณะที่อารอนพอใจตามการนำของโมเสส เขาทำดีเลิศ
- 1 แต่เมื่อเขาไม่พอใจตามการนำของโมเสส เขามีปัญหา
 - 2 อะไรเกิดขึ้น?
 - ก เพราะเหตุว่ามีเรียมได้รับโทษหนักจากพระเจ้า (คือเธอกลายเป็นโรคเรื้อน) ก็ดูเหมือนว่ามีเรียมเป็นผู้นำในการติเตียนโมเสส
 - ข เพราะฉะนั้น อารอนประสบปัญหาเมื่อเขาตามผู้ตามอีกคนหนึ่ง คือมิเรียม
- ค ในขณะที่สมาชิกของคริสตจักรตามผู้นำที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ ก็จะไม่มีปัญหาใดๆ แต่ปัญหาเกิดขึ้นเมื่อสมาชิกอยากเป็นผู้นำ และคนอื่นๆตามเขาไป
- 1 สวรรค์มีแต่ความสุขก่อนเวลาที่ลูซีเฟอร์ไม่พอใจเป็นผู้ตาม
 - 2 เมื่อลูซีเฟอร์นำทูตสวรรค์อื่นๆตามมันไป ปัญหาก็มีมากขึ้น คือพวกผีมาจากพวกทูตสวรรค์เหล่านั้น
- 5 อารอนเป็นผู้ตามที่ดีต่อผู้นำของตน
- ก “และโมเสสก็ยกมือขึ้นตีหินนั้นสองครั้งด้วยไม้เท้า และน้ำก็ไหลออกมามากมาย ชุมนุมชนและสัตว์ของเขาก็ได้ดื่ม น้ำ **พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอารอนว่า** "เพราะเจ้ามิได้เชื่อเราจึงมิได้กระทำให้เราเป็นที่บริสุทธิ์ในสายตาของคนอิสราเอล เพราะฉะนั้นเจ้าจึงจะมีได้นำชุมนุมชนนี้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่เขา" (กันดารวิถี 20:11-12)
- ข ให้สังเกตว่า โมเสสเป็นคนที่ตีหินสองครั้ง แต่ทั้งโมเสสและอารอนขาดสิทธิ์ที่จะนำคนอิสราเอลเข้าไปในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้
- 1 แสดงว่าพระเจ้าทรงนับว่า การกระทำของโมเสสมีผลต่อทั้งโมเสสและอารอน
 - 2 ในตำแหน่งเป็นผู้ตาม มีบางสิ่งที่อารอนทำได้ที่จะช่วยโมเสสให้พ้นจากการกระทำนี้
 - ก เมื่ออารอนเห็นว่าโมเสสโกรธ เขาน่าจะพูดให้หนุนใจโมเสส
 - ข อารอนอาจจะพูดกับประชาชนเรื่องการบ่นของเขา
 - 3 พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวถึงกิจการของอารอนในเรื่องนี้ แต่เขาคงมีส่วน เพราะเขารับโทษพร้อมกับโมเสส คือเขาขาดสิทธิ์ที่จะเข้าไปในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 29
“คนที่สร้างปัญหาในถิ่นทุรกันดาร”

บทนำ:

1 ก่อนพวกเราดำเนินโมเสสและอาโรนสำหรับความผิดพลาดของเขา ให้เราพิจารณาคนที่สร้างปัญหาในถิ่นทุรกันดาร เพราะการกระทำของพวกเขามีส่วนในการกระทำของโมเสสและอาโรนด้วย

2 บทเรียนนี้จะศึกษาถึงบางคนที่ยังสร้างปัญหาสำหรับโมเสสและอาโรน ในขณะที่คนอิสราเอลอพยพจากประเทศอียิปต์

1 ความผิดของนาดับและอาบีฮู คือเขานับถือศาสนาใหม่

ก “ชื่อบุตรชายของอาโรนมีดังนี้ นาดับบุตรหับบิ อาบีฮู เอลเอซาร์และอิธามาร์ นี่แหละเป็นชื่อบุตรชายของอาโรนที่ได้เจิมไว้เป็นปุโรหิต เป็นผู้ที่ย่านสถาปนาไว้ให้ปฏิบัติในตำแหน่งปุโรหิต แต่นาดับและอาบีฮูตายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เมื่อเขาเอาไฟที่ผิดรูปแบบมาถวายบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ถิ่นทุรกันดารซึ่งนาย และต่างก็ไม่มีบุตร ดังนั้นเอลเอซาร์และอิธามาร์จึงได้ปรนนิบัติในตำแหน่งปุโรหิต อยู่ในสายตาของอาโรนบิดาของเขา” (กันดารวิถี 3:2-4)

ข นาดับและอาบีฮู เป็นบุตรชายคนโตของอาโรน และได้รับการสถาปนาไว้ให้ปฏิบัติในตำแหน่งปุโรหิตแล้ว

1 เขาทำผิดพลาดในตำแหน่งของเขาโดยทำสิ่งที่ไม่เหมาะสม แล้วพระเจ้าทรงประหารเขาทั้งสอง

2 ความผิดพลาดของเขาคืออะไร?

ก ควรมีไฟลุกอยู่ที่แท่นทองเหลืองตลอดเวลา และควรใช้ถ่านจากแท่นนั้นเพื่อเผาเครื่องหอมในพลับพลา

ข ดูเหมือนว่า นาดับและอาบีฮู ให้ไฟนั้นดับ และแทนใช้ไฟจากแท่นทองเหลือง เขาใช้ไฟอื่น ที่เรียกว่า “ไฟที่ผิดรูปแบบ”

ค ในพระคัมภีร์ ไฟเปรียบเทียบกับการพิพากษาจากพระเจ้า ไฟที่แท่นทองเหลืองเป็นไฟที่พระเจ้าทรงจุดเอง การใช้ไฟอื่น แทนใช้ไฟที่พระเจ้าทรงจุดเองนั้น ก็ผิดรูปแบบที่พระเจ้าทรงตั้งไว้

ง พระเจ้าทรงรับเครื่องบูชาที่ถวายที่แท่นทองเหลือง และพระองค์ทรงรับเครื่องบูชาที่ถวายบนการเข่นเขັນกัน

2 ความผิดของ “คนที่ปะปน” คือเขาได้ทดลองคนของพระเจ้าให้ประนีประนอม

ก “เมื่อประชาชนบน พระเยโฮวาห์ทรงไม่พอพระทัย พระเยโฮวาห์ทรงสดับแล้วทรงพระพิโรธ มีไฟของพระเยโฮวาห์มาไหม้อยู่ท่ามกลางเขา เผาค่ายรอบนอกเสียบ้าง แล้วคนทั้งหลายจึงร้องต่อโมเสส และเมื่อโมเสสได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ ไฟก็ดับ เขาจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่าทาเบร่า เพราะไฟของ

พระเยซูพาห้มาใหม่อยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย **คนที่ปะปน**มากับเขาทั้งหลายเป็นคนโลกมาก ทั้งคนอิสราเอลก็ร้องให้คร่ำครวญอีกว่า "ผู้ใดจะให้เนื้อเรากิน **เราระลึกถึงปลาที่เราเคยกินในอียิปต์โดยไม่ต้องซื้อ ทั้งแตงกวา แตงโม ต้นกระเทียม หอมใหญ่ หัวกระเทียม บัดนี้จิตใจของเราก็เหี่ยวแห้งลง ไม่มีอะไรให้เราดูเลยนอกจากมานานี้"** (กันดารวิถี 11:1-6)

ข "คนที่ปะปน" นี้คือใครบ้าง?

1 เขาเป็นพวกต่างชาติที่อพยพจากประเทศอียิปต์พร้อมกับคนอิสราเอล เขาอาจเป็นคนจากชาติอื่นๆที่เป็นทาสในประเทศอียิปต์ หรือเขาอาจเป็นคนอียิปต์ที่อยากหนีจากภัยพิบัติต่างๆที่กำลังทำลายประเทศของเขา

2 อย่างไรก็ดีตาม เมื่อพวกเขาอยู่ในถิ่นทุรกันดารแล้ว เขาก็พร้อมที่จะกลับไปยังประเทศอียิปต์

ก เขาอยากกลับไปยังประเทศอียิปต์ เพราะเขาคิดถึงอาหารที่นั่น

ข เขาอยากกินปลา แตงกวา แตงโม ต้นกระเทียม หอมใหญ่ และหัวกระเทียม แทนกินมานาทุกวัน

3 ผลร้ายแห่งการบ่นของพวกเขาคืออะไร?

ก "เขาพูดแก่กันและกันว่า "ให้เราตั้งคนหนึ่งขึ้นเป็นหัวหน้าแล้วกลับไปยังอียิปต์เถิด"" (กันดารวิถี 14:4)

ข การบ่นของพวกเขาทำให้คนอิสราเอลรู้สึกไม่พอใจที่จะอยู่ในถิ่นทุรกันดารต่อไป จนคนอิสราเอลอยากกลับไปยังประเทศอียิปต์เช่นกัน

ค "คนที่ปะปน" นี้เปรียบเทียบกับสมาชิกของคริสตจักรที่ยังไม่รับความรอด

1 เพราะเหตุว่าสมาชิกเหล่านั้นยังไม่รับความรอด เขาบ่นตลอดเรื่องงานของพระเจ้า และชักจูงหลายคนให้ทิ้งพระเจ้า

2 สมาชิกดังกล่าวจับผิดเรื่องการเทศนาที่ตรงไปตรงมา การขนะวิญญูณ และการแยกออกจากชาวโลก พวกเขาไม่เข้าใจอย่างเดียว คือให้ไลศิษยาภิบาลที่ดีออกจากคริสตจักร และหาศิษยาภิบาลคนใหม่ที่จะประนีประนอม และให้สมาชิกประพฤติแบบชาวโลก

3 ความผิดของมิเรียม คือเธอติเตียนคนอื่น

ก "มิเรียมและอาโรนได้พูดติโมเสส เหตุหญิงคนเอธิโอเปียที่ท่านได้แต่งงานด้วย เพราะโมเสสได้แต่งงานกับหญิงคนเอธิโอเปียคนหนึ่ง เขาทั้งสองกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสทางโมเสสคนเดียวเท่านั้นจริงหรือ พระองค์ไม่ตรัสทางเราบ้างหรือ" พระเยโฮวาห์ทรงได้ยิน (โมเสสเป็นคนถ่อมใจมากยิ่งขึ้นกว่าคนทั้งปวงที่พื้นแผ่นดิน) ทันใดนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนกับมิเรียมว่า "เจ้าทั้งสามจงออกมาที่ปลับพลาแห่งชูนูม" เขาทั้งสามก็ออกมา พระเยโฮวาห์ก็เสด็จลงมาในเสาเมฆประทับยี่นที่ประตูปลับพลาแห่งชูนูม ทรงเรียกอาโรนและมิเรียม เขาทั้งสองก็มาข้างหน้า พระองค์ตรัสว่า "จงฟังถ้อยคำของเรา ถ้าจะมีผู้พยากรณ์ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย เราพระเยโฮวาห์จะสำแดงตัวแก่ผู้นั้นเป็นนิมิต เราจะพูดกับเขาทางฝัน สำหรับโมเสสผู้รับใช้ของเราไม่เป็นเช่นนั้น ในวงศัวานทั้งหมดของเราเขาสัตย์ซื่อ เราพูดกับเขาปากต่อปาก

อย่างชัดเจน ไม่พูดเร้นลับ และเขาเห็นหลักฐานของพระเยซูว่า "ใครเจ้าไม่กลัวที่จะพูดติโมเสสผู้รับใช้ของเรา" พระเยซูว่าทรงกริ้วเขามาก แล้วเสด็จไปเสีย เมื่อเมฆลอยพันพลับพลาไป ดูเถิด มิเรียมก็เป็นโรคเรื้อน ชาวดูจหิมะ อาโรนหันไปดูมิเรียมและดูเถิด นางเป็นโรคเรื้อน" (กันดารวิถี 12:1-10)

ข เหตุที่มิเรียมพูดติโมเสสในเรื่องนี้ ก็เพราะโมเสสกำลังเลือกผู้ใหญ่ 70 คน และดูเหมือนว่าภรรยาของโมเสสมีส่วนในการเลือกนั้น แต่มิเรียมไม่มีส่วนเลย

- 1 อาจารย์บางคนคิดว่า "หญิงคนเอธิโอเปีย" นี้คือนางศิปโปราห์ และไม่ใช้ภรรยาคนใหม่
- 2 แต่อย่างไรก็ตาม มิเรียมไม่น่าจะมายุ่งเรื่องภรรยาของโมเสส
- 3 เพราะเหตุว่ามีเรียมมายุ่งในเรื่องนี้ จะนำอาโรนให้หลงด้วย พระเจ้าทรงลงโทษเธอ โดยให้เป็นโรคเรื้อนทันที
- 4 เพื่อแสดงว่าความผิดบาปนี้หนักแค่ไหน พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวถึงมิเรียมอีก จนถึงเวลาที่เธอเสียชีวิต

4 ความผิดของ "นักสืบ 10 คน" ได้ชักจูงคนอิสราเอลทั้งปวงให้ขาดความเชื่อ

ก "แต่คาเลบได้ให้คนทั้งปวงเยียบต่อน้ำโมเสสกล่าวว่า "ให้เราขึ้นไปทันทีและยึดเมืองนั้น เพราะพวกเรากำลังสามารถที่จะเอาชนะได้" ฝ่ายคนทั้งปวงที่ขึ้นไปสอดแนมด้วยกันกล่าวว่า "เราไม่สามารถสู้คนเหล่านั้นได้ เพราะเขามีกำลังมากกว่าเรา" และเขาได้กล่าวร้ายเรื่องแผ่นดินที่เขาได้ไปสอดแนมมาเล่าให้คนอิสราเอลฟังว่า "แผ่นดินที่เราได้ไปสืบดูตลอดแล้วนั้นเป็นแผ่นดินที่กินคนซึ่งอยู่ในนั้น บรรดาชาวเมืองที่เราเห็นเป็นคนรูปร่างใหญ่โต ที่นั่นเราเห็นพวกมนุษย์ยักษ์ คือบุตรของคนอานาคซึ่งมาจากพวกมนุษย์ยักษ์ เราเป็นเหมือนตั๊กแตนในสายตาของเรา ในสายตาของเขาก็เหมือนกัน" (กันดารวิถี 13:30-33)

ข นักสืบ 10 คนนี้ได้รับการเลือกเพื่อหวนใจประชาชนให้วางใจในพระสัญญาของพระเจ้าที่จะเข้าไปในแผ่นดินแห่งพระสัญญาและชนะแผ่นดินนั้น แต่เขากลับทำให้ประชาชนท้อใจ และปิดประตูแห่งแผ่นดินนั้นเป็นเวลา 40 ปี

- 1 พวกนักสืบมีโอกาสเล่าให้ฟังว่าเขาได้เห็นอะไรบ้าง และหวนใจประชาชนให้วางใจในพระเจ้าที่จะไล่พวกมนุษย์ยักษ์ออกจากแผ่นดินนั้น
- 2 พวกนักสืบไม่ได้ยกย่องพระเจ้า แต่ยกย่องพวกมนุษย์ยักษ์ว่าคนอิสราเอลชนะพวกเขาไม่ได้
- 3 โอกาสนี้น่าจะเป็นพระพรมากสำหรับคนอิสราเอล แต่กลายเป็นความหายนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของคนอิสราเอล

5 ความผิดของ โคราห์ คือเขานำการกบฏ

ก "โคราห์ บุตรชายอิสฮาร์ ผู้เป็นบุตรชายโคฮาธ ผู้เป็นบุตรชายเลวี กับดาธานและอาบีรัม บุตรชายเอลีอับกับโอรันบุตรชายเปเลท บุตรชายรูเบน พาคนไป และไปยืนต่อน้ำโมเสส พร้อมกับคนอิสราเอลจำนวนหนึ่ง เป็นเจ้านายของชุมนุมชนมีสองร้อยห้าสิบคนที่เลือกมาจากที่ประชุม เป็นคนมีชื่อ และเขาทั้งหลายมาประชุมกันต่อโมเสสต่ออาโรน กล่าวแก่ท่านทั้งสองว่า "ท่านทำเกินเหตุไป เพราะว่าชุมนุมชนทั้งหมดก็

บริสุทธิทุกๆคน และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตท่ามกลางเขา เหตุใดท่านจึงผยองขึ้นเหนือชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์" ครั้นโมเสสได้ยินก็ชบหน้าลงถึงดิน ท่านจึงพูดกับโคราห์และพรรคพวกทั้งหมดของเขาว่า "พรุ่งนี้เช้าพระเยโฮวาห์จะทรงสำแดงให้เห็นว่า ผู้ใดเป็นของพระองค์และใครเป็นคนบริสุทธิ และจะทรงให้ผู้นั้นเข้าไปใกล้พระองค์ ผู้ใดที่พระองค์ทรงเลือก พระองค์จะทรงให้เข้าไปใกล้พระองค์" (กันดารวิถี 16:1-5)

- ข การกระทำสุดท้ายของ "คนที่สร้างปัญหาในถิ่นทุรกันดาร" คือการกบฏที่เกือบทำลายชนชาติอิสราเอล
- 1 โคราห์เป็นญาติคนหนึ่งของโมเสส และรู้ลึกถึงอำนาจของโมเสส
 - 2 โคราห์ทำให้คนอื่นเชื่อมั่นในตัวเอง จนกระทั่งเจ้านายของชุมนุมชน 250 คนตามเขาไป
 - 3 แต่การกบฏนี้จบลงโดยเร็วเพราะเหตุต่อไปนี้
 - ก ประการแรก โมเสสไม่ได้พยายามแก้ปัญหาลอง เขาเพียงแต่ชบหน้าลงถึงดิน และฝากเรื่องนี้ไว้กับพระเจ้า
 - ข ประการที่สอง พระเจ้าทรงต้องการให้ทุกคนทราบว่า เมื่อต่อสู้กับผู้นำที่พระองค์ทรงตั้งไว้ ก็เท่ากับต่อสู้กับพระเจ้าเอง

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 30
“บาลาอัม - คนที่ได้รับสิ่งที่เขาขอจากพระเจ้า”

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนนี้เราจะศึกษาถึงคนหนึ่งคนในพระคัมภีร์ชื่อ บาลาอัม เขาเป็นคนที่มีความสามารถอย่างพิเศษในการสนทนากับพระเจ้า
- 2 ถึงกระนั้นเขาทำผิดต่อประเทศอิสราเอลโดยการประนีประนอมของตนเอง
- 3 ความสำเร็จอันดับแรกในชีวิตของเขา คือเขาได้รับสิ่งที่เขาขอจากพระเจ้า และการได้รับสิ่งนั้นเองเป็นเหตุที่เขาถูกทำลาย

1 บาลาอัมเป็นนักอธิษฐาน

ก “ท่านใช้ผู้สื่อสารไปยังบาลาอัมบุตรชายเบโธร์ที่เปโธร์ใกล้แม่น้ำไนแผ่นดินอันเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของท่าน โดยกล่าวว่า “ดูเถิด ชนชาติหนึ่งออกมาจากอียิปต์ ดูเถิด เขาทั้งหลายเข้าแผ่คลุมพื้นแผ่นดินโลก กำลังพักอยู่ตรงข้ามข้าพเจ้า ฉะนั้น ขอเชิญมาเถิด บัดนี้ขอสาปแช่งชนชาตินี้ให้แก่ข้าพเจ้า เพราะเขาเข้มแข็งกว่าข้าพเจ้ามาก ชะรอยข้าพเจ้าจะสามารถรบชนะเขาและขับไล่เขาออกไปจากแผ่นดินได้ **เพราะข้าพเจ้าทราบอยู่ว่า ถ้าท่านอวยพรแก่ผู้ใด ผู้นั้นจะเป็นไปตามพรนั้น และท่านสาปแช่งผู้ใด ผู้นั้นก็ถูกสาปแช่ง”** (กันดารวิถี 22:5-6)

ข คนทั่วไปรู้ว่า บาลาอัมมีความสามารถอย่างพิเศษในการอธิษฐาน คือเขาขอพระเจ้าทรงอวยพรผู้ใด พระองค์ก็จะทรงอวยพรผู้นั้น หรือขอพระเจ้าทรงสาปแช่งผู้ใด พระองค์ก็จะทรงสาปแช่งผู้นั้น

- 1 คือคนทั่วไปรู้ว่า บาลาอัมเป็นนักอธิษฐาน
- 2 บาลาอัมรู้วิธีที่จะให้พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเขา

2 บาลาอัมเป็นคนที่มีความพิเศษ

ก “พระเจ้าตรัสกับบาลาอัมว่า **“เจ้าอย่าไปกับเขาทั้งหลาย เจ้าอย่าแช่งชนชาตินั้น เพราะเขาทั้งหลายเป็นคนที่ได้รับพร”** (กันดารวิถี 22:12)

ข สิทธิพิเศษของเขาคืออะไร

- 1 คือเขารู้อย่างแน่นอนว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขาคืออะไร
- 2 พระเจ้าตรัสกับเขาอย่างชัดเจนว่า อย่าไปกับษัตริย์แห่งโมอับ และอย่าแช่งชนชาติอิสราเอล
- 3 คริสเตียนไม่กี่คนจะรู้ว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของตนอย่างชัดเจนเท่ากับบาลาอัม คือบาลาอัมรู้ว่าเขาควรทำอะไร และไม่ควรถวายอะไร

- 3 บาลาอัมเป็นคนที่มีความตั้งใจดี
- ก “รุ่งเช้าบาลาอัมก็ลุกขึ้นกล่าวแก่เจ้านายของบาลาคว่า "จงกลับไปแผ่นดินของท่านเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงปฏิเสศมิให้เราไปกับท่าน"” (กันดารวิถี 22:13)
 - ข ตอนแรกบาลาอัมตั้งใจให้เกียรติแต่พระเจ้าโดยการซื้อฟองน้ำพระทัยและคำบัญชาของพระองค์ แต่ความตั้งใจก็ไม่พอ คือเขาต้องการความมั่นใจในน้ำพระทัยของพระเจ้ายิ่ง
 - ค เพราะเหตุว่าเขาขาดความมั่นใจในน้ำพระทัยของพระเจ้านั้น ในที่สุดเขาทำผิด
- 4 บาลาอัมเป็นคนที่ยอมขาดสิ่งที่ดีที่สุดจากพระเจ้า
- ก “เขาทั้งหลายมาถึงบาลาอัมกล่าวว่า "บาลาคบุตรชายคิปีโบร์กล่าวดังนี้ว่า 'ขออย่าให้มีอะไรขัดขวางท่านที่จะไปหาข้าพเจ้าเลย เพราะข้าพเจ้าจะให้เกียรติแก่ท่านอย่างสูงแน่ ท่านจะให้ข้าพเจ้าทำอะไรให้ ข้าพเจ้าจะกระทำตาม ขอเชิญมาสาปแช่งชนชาตินี้ให้แก่ข้าพเจ้า'" แต่บาลาอัมได้ตอบคนใช้ของบาลาคว่า "แม้ว่าบาลาคจะให้เงินและทองเต็มบ้านเต็มเรือนของท่านแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกระทำอะไรนอกเหนือพระบัญชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าไม่ได้ ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ ฉะนั้นบัดนี้ขอท่านยับยั้งอยู่ที่นี้สักคืนหนึ่งก่อนด้วย เพื่อข้าพเจ้าจะทราบว่าจะตรัสเพิ่มเติมประการใดแก่ข้าพเจ้าบ้าง" และพระเจ้าเสด็จมาหาบาลาอัมในกลางคืนตรัสแก่เขาว่า "ถ้ามีผู้ขายมาเรียกเจ้าจงลุกขึ้นไปกับเขา แต่เจ้าจงกระทำตามที่เราสั่งเจ้าเท่านั้น"” (กันดารวิถี 22:16-20)
 - ข การตัดสินใจของบาลาอัมผิดมาก เพราะเขารู้ว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าอันดับแรกคืออะไร ถึงกระนั้นเขาเลือกน้ำพระทัยของพระเจ้าอันดับสอง
 - 1 ถ้าเรารู้ว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าอันดับแรกคืออะไร ก็อย่าเลือกน้ำพระทัยของพระเจ้าอันดับสอง
 - 2 พระเจ้าตรัสกับบาลาอัมแล้วว่า อย่าไปกับกษัตริย์แห่งโมอับ ถึงกระนั้นบาลาอัมหวังว่าพระองค์จะทรงเปลี่ยนน้ำพระทัยนั้น และอนุญาตให้บาลาอัมไปกับกษัตริย์แห่งโมอับ
 - 3 ต่อมาพระเจ้าทรงอนุญาตให้บาลาอัมไปกับกษัตริย์แห่งโมอับ แต่การอนุญาตนั้นเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าอันดับสอง และไม่ใช่อันดับแรก
- 5 บาลาอัมเป็นคนที่สอบตกฝ่ายจิตวิญญาณ
- ก “แต่พระเจ้าทรงกริ้วต่อบาลาอัมเพราะเขาไป ดังนั้นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มายืนเป็นผู้สกัดทางบาลาอัมไว้ ฝ่ายบาลาอัมซึ่งลา มีคนใช้สองคนไปกับเขา” (กันดารวิถี 22:22)
 - ข เมื่อพระเจ้าทรงอนุญาตให้บาลาอัมไปกับกษัตริย์แห่งโมอับแล้ว ทำไมพระองค์จึงทรงโกรธกับบาลาอัมในเรื่องนี้
 - 1 ถึงแม้ว่าพระเจ้าทรงอนุญาตแล้ว ก็ยังไม่เป็นน้ำพระทัยของพระองค์อันดับแรก
 - 2 คือพระเจ้าทรงลงใจบาลาอัม และบาลาอัมก็สอบตก
- 6 บาลาอัมเป็นคนที่ตาบอดฝ่ายจิตวิญญาณเพราะเหตุความประสงค์ฝ่ายเนื้อหนังของตนเอง

- ก “แล้วพระเยโฮวาห์ทรงเบิกตาบาลาอัม เขาจึงเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ถือดาบยืนอยู่ในหนทาง บาลาอัมก็ก้มศีรษะชนหน้าลงกราบ และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พูดกับบาลาอัมว่า “ทำไมเจ้าจึงตีลาของเจ้าถึงสามครั้ง ดูเถิด เรามาห้ามเจ้า เพราะการประพฤติของเจ้าขัดขึ้นเรา ลาได้เห็นเราและหลีกเลี่ยงไปต่อหน้าเราถึงสามครั้ง ถ้ามันมิได้หลีกเลี่ยงไปจากเรา เราจะได้ฆ่าเจ้าเสียแล้วเมื่อตะกี้นี้แน่ และให้ลารอดตายไป” (กัณดารวิถี 22:31-33)
- ข เหตุที่พระเจ้าทรงสามารถเบิกตาของบาลาอัมได้ ก็เพราะว่าตาของเขาบอดแล้ว
- 1 บาลาอัมตาบอดเรื่องสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับชีวิตของตนเอง เพราะพระเจ้าทรงสำแดงน้ำพระทัยอันดีบแรกแก่เขาแล้ว คือไม่ให้เขาไปกับกษัตริย์แห่งโมอับ
 - 2 บาลาอัมตาบอดเรื่องกำลังฝ่ายจิตวิญญาณของตนเอง เพราะเขาคิดว่าเขาสามารถร่วมกับพวกคนบาปและไม่ประนีประนอมได้ แต่เขาทำไม่ได้
 - 3 บาลาอัมตาบอดเรื่องความแตกต่างระหว่างน้ำพระทัยอันดีบแรกของพระเจ้า และน้ำพระทัยอันดีบสองของพระองค์
- 7 บาลาอัมเป็นคนที่พยายามให้ทุกคนพอใจกับการกระทำของเขา แต่ในที่สุดไม่มีใครพอใจกับการกระทำของเขานั้น
- ก “**บาลาคก็โกรธ**บาลาอัม จึงตบมือ แล้วบาลาคพูดกับบาลาอัมว่า “เราเชิญท่านมาให้แข่งศัตรูของเรา และดูเถิด ท่านได้อวยพรแก่เขาถึงสามครั้ง ฉะนั้นบัดนี้ จงหนีไปยังที่อยู่ของท่านเถิด เราได้กล่าวไว้ เราจะให้เกียรติแก่ท่านแน่แท้ แต่ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงขัดขวางมิให้ท่านได้รับเกียรติ” (กัณดารวิถี 24:10-11)
- ข พระเจ้าทรงโกรธกับบาลาอัมเพราะเหตุเขาตัดสินใจไปหากษัตริย์แห่งโมอับ พระองค์จึงส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งให้ขัดขวางทางของลา
- 1 ทำไม
 - 2 เพราะบาลาอัมปฏิเสธน้ำพระทัยอันดีบแรกของพระเจ้า
- ค ต่อมากษัตริย์แห่งโมอับโกรธกับบาลาอัม
- 1 ทำไม
 - 2 เพราะบาลาอัมไม่ยอมทำตามน้ำพระทัยของกษัตริย์แห่งโมอับ
- ง พระคัมภีร์สอนว่า “ไม่มีผู้ใดปรนนิบัตินายสองนายได้ เพราะเขาจะชังนายข้างหนึ่งและจะรักนายอีกข้างหนึ่ง หรือเขาจะนับถือนายฝ่ายหนึ่งและจะดูหมิ่นนายอีกฝ่ายหนึ่ง” (มัทธิว 6:24) บาลาอัมเรียนรู้ว่า เขาทำให้ทั้งสองฝ่ายพอใจพร้อมกันไม่ได้
- 8 บาลาอัมเป็นคนที่อยู่ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ในเวลาที่ผิดพลาด
- ก “และโมเสสส่งคนตระกูลละพันคนออกไปทำสงคราม ทั้งคนเหล่านั้นกับพีเนหัสบุตรชายเอเลอาซาร์ บุโรฮิตไปทำสงคราม พร้อมกับเครื่องใช้อันบริสุทธิ์ และมีแตรปลุกอยู่ในมือ เขาทำสงครามต่อสู้คนมีเดียน ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสและได้ฆ่าผู้ชายเสียทุกคน **เขาได้ประหารชีวิตบรรดากษัตริย์คน**

มีเดียนพร้อมกับคนอื่นที่เขาฆ่าเสีย มีเอวี เรเคม ศูร์ เฮอร์ และเรบา กษัตริย์ทั้งห้าแห่งคนมีเดียน และ **ได้ประหารชีวิตบาลาอัม**บุตรชายเบโอร์เสียด้วยดาบ” (กันดารวิถี 31:6-8)

ข เมื่อโมเสสสั่งให้ต่อสู้กับคนมีเดียน เขาไม่รู้ว่าบาลาอัมอยู่ท่ามกลางพวกเขา แต่เมื่อสงครามนั้นเสร็จแล้ว เขาพบศพของบาลาอัม

- 1 ทำไมบาลาอัมอยู่ท่ามกลางชนชาติที่เป็นศัตรูของพระเจ้า
- 2 เพราะเขาไม่เคยชนะความปรารถนาฝ่ายเนื้อหนังที่จะเป็นคนมั่งมี

9 บาลาอัมเป็นคนที่ขาดชื่อเสียง เพราะเหตุการณ์ประนีประนอมของเขา

ก “อย่างไรก็ดีพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านมิได้ฟังบาลาอัม แต่**พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงเปลี่ยนคำสาปแช่งให้เป็นคำอวยพรท่าน** เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงรักท่าน” (พระราชาบัญญัติ 23:5)

ข พระเจ้าทรงเปลี่ยนคำสาปแช่งอะไรบางอย่างให้เป็นคำอวยพร

- 1 คือคำสาปแช่งของบาลาอัม
- 2 ตอนแรกบาลาอัมปฏิเสธคำสั่งของกษัตริย์แห่งโมอับ คือไม่ยอมสาปแช่งคนอิสราเอล แต่ในที่สุดเขาเปลี่ยนใจและพยายามสาปแช่งคนของพระเจ้า เพื่อได้ทรัพย์สินสมบัติและชื่อเสียง
- 3 แต่เมื่อบาลาอัมสาปแช่งคนอิสราเอลแล้วนั้น พระเจ้าไม่ฟังเขา แต่กลับอวยพรคนอิสราเอลแทน
- 4 บาลาอัมเปรียบกับคริสเตียนที่ประนีประนอมกับความผิดบาป คือตอนแรกเขาต่อสู้กับความบาป แต่ในที่สุดเขายอมทำตามคำชักชวนของพวกคนบาป

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 31
“โยชูวา - ผู้ช่วยของโมเสส”
(ตอนที่ 1)

บทนำ:

- 1 คนหนึ่งในพระคัมภีร์ที่สำคัญ แต่ในเวลาเดียวกันอาจจะมองข้ามไป คือโยชูวา เหตุที่เป็นอย่างนั้นก็เพราะว่าเขาเป็นผู้ช่วยของโมเสสเป็นเวลาหลายปี ก่อนได้รับตำแหน่งเป็นผู้นำของคนอิสราเอล
- 2 ถึงกระนั้น เขามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่พิเศษ และไม่ค่อยมีการกระทำฝ่ายลบใดๆ
- 3 คนแบบไหนจะขึ้นตำแหน่งจากการเป็นผู้ช่วยของโมเสส ให้เป็นคนที่ยิ่งใหญ่เท่ากับโมเสสนั่นเอง และยิ่งกว่านั้นได้เข้าไปในแผ่นดินแห่งพระสัญญา ซึ่งโมเสสเองเข้าไม่ได้

1 โยชูวาเป็นคนที่กล้ารับใช้พระเจ้า

- ก “โมเสสสั่งโยชูวาว่า “จงเลือกชายฉกรรจ์ฝ่ายเราออกไปสู้รบกับพวกอามาเลข พวกรุ่นนี้จะยืนถือไม้เท้าของพระเจ้าอยู่บนยอดภูเขา” โยชูวาก็ทำตามคำสั่งของโมเสส ออกสู้รบกับพวกอามาเลข ส่วนโมเสสอาโรน และเฮอร์ ก็ขึ้นไปบนยอดภูเขานั้น” (อพยพ 17:9-10)
- ข ครั้งแรกที่เรพบกับโยชูวา เขาเป็นทหารที่มีความสามารถมาก โมเสสจึงเรียกให้นำพวกทหารเข้าศึกกับศัตรูที่มีจำนวนคนและประสบการณ์มากกว่าพวกเขาเอง
 - 1 ถึงกระนั้นโยชูวากล้าสู้รบกับศัตรู
 - 2 โยชูวานำทหารอิสราเอลให้ชนะพวกอามาเลข
 - 3 คริสตจักรต่างๆต้องการคนอย่างโยชูวา ที่กล้ารับใช้พระเจ้า มากกว่าคนที่ชอบวิจารณ์คนที่กำลังรับใช้อยู่

2 โยชูวาเป็นคนที่ถ่อมตัวลง

- ก “พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “ขึ้นมาหาเราบนภูเขาแล้วคอยอยู่ที่นั่น เราจะให้แผ่นดินคานาอันมีราชบัลลังก์และขอบัญญัติซึ่งเราจารึกไว้เพื่อเก็บไว้สอนเขา” โมเสสจึงลุกขึ้นพร้อมกับโยชูวาผู้รับใช้ โมเสสขึ้นไปบนภูเขาของพระเจ้า” (อพยพ 24:12-13)
- ข โยชูวาเป็น “ผู้รับใช้” ส่วนตัวของโมเสส
 - 1 นี่คือนคนที่ชนะคนอามาเลข
 - 2 นี่คือนที่เป็นนายพลทหารบกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของคนอิสราเอล
 - 3 แต่ในเวลาที่เขาไม่สู้รบกับศัตรูของอิสราเอล เขาเป็นผู้รับใช้ส่วนตัวของโมเสส
 - 4 อ. ดี เอล มูดี เป็นคนอย่างโยชูวา คือเมื่อเขาจัดประชุมผู้นำที่เมืองชิคาโก เขาบอกผู้นำทุกคนให้

เอารองเท้าไว้ข้างนอกห้องพัก แล้วจะมีคนมาชำระรองเท้านั้นให้สะอาด คนที่ชำระรองเท้าเหล่านั้นคืออ. มูดี เอง คือถึงแม้ว่าเขาเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรที่ใหญ่มาก เขาก็ยอมรับใช้ผู้อื่น

3 โยชูวาเป็นคนที่มีความจงรักภักดี

ก “แล้วพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาในเมฆและตรัสกับโมเสส และเอาวิญญาณที่มีอยู่บนโมเสสบ้างใส่บนพวกผู้ใหญ่เจ็ดสิบคนนั้น และต่อมาเมื่อวิญญาณอยู่บนเขาทั้งหลายแล้ว เขาทั้งหลายก็พยากรณ์ แต่เขาทั้งหลายก็ไม่ทำอีก ยังมีสองคนที่อยู่ในค่าย คนหนึ่งชื่อเอลดาต อีกคนหนึ่งชื่อเมดาต และวิญญาณอยู่บนเขา เขาเป็นคนที่ได้ลงทะเลเบียนไว้ แต่ไม่ได้มาที่พลับพลา เขาพยากรณ์ในค่าย มีชายหนุ่มคนหนึ่งวิ่งมาบอกโมเสสว่า "เอลดาตและเมดาตกำลังพยากรณ์อยู่ในค่าย" และโยชูวาบุตรชายนูนเป็นผู้รับใช้ของโมเสส เป็นคนหนุ่ม มากล่าวว่า "โมเสสเจ้านายของข้าพเจ้า **ขอห้ามเขาเสีย**" แต่โมเสสบอกเขาว่า "ท่านเจ็บร้อนแทนเราหรือ เราใครให้ประชาชนของพระเยโฮวาห์เป็นผู้พยากรณ์ทุกคน และใครให้พระเยโฮวาห์ทรงใส่วิญญาณของพระองค์ไว้บนเขาเหล่านั้น" (กันดารวิถี 11:25-29)

ข โยชูวาเข้าใจผิดในพระประสงค์ของพระเจ้าในเรื่องนี้ เพราะพระเจ้าจะทรงใช้หลายคนในงานของพระองค์ ถึงกระนั้นโยชูวามีความปรารถนาที่ถูกต้องที่จะป้องกันโมเสส

- 1 โยชูวากล่าวว่าคน 70 คนนั้นจะทำลายงานของโมเสส หรืออาจทำอันตรายต่อโมเสสอย่างหนึ่งอย่างใด
- 2 โยชูวาไม่เข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้า แต่โยชูวามีความจงรักภักดีต่อคนของพระเจ้า คือโมเสส

4 โยชูวาเป็นคนที่มีความกล้าหาญ

ก “เขาพูดแก่กันและกันว่า "ให้เราตั้งคนหนึ่งขึ้นเป็นหัวหน้าแล้วกลับไปยังอียิปต์เถิด" โมเสสกับอาโรนได้ชบหน้าลงถึงพื้นดินต่อหน้าที่ประชุมทั้งหมดของชุมนุมชนอิสราเอล และโยชูวาบุตรชายนูนกับคาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ เป็นผู้ที่ได้ร่วมไปสอดแนมที่แผ่นดินนั้น ได้ฉีกเสื้อผ้าของตน และ**กล่าวแก่บรรดาชุมนุมชนอิสราเอล**ว่า "แผ่นดินที่เราได้เที่ยวสอดแนมดูตลอดนั้นเป็นแผ่นดินที่ดีเหลือเกิน ถ้าพระเยโฮวาห์พอพระทัยในพวกเรา พระองค์จะทรงนำเราเข้าไปในแผ่นดินนี้ และทรงประทานแก่เรา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ ขอแต่อย่าให้พวกเราภักดีต่อพระเยโฮวาห์เท่านั้น อย่างกลัวชาวแผ่นดินนั้น เพราะเขาทั้งหลายเป็นชนมของเราแล้ว ร่มฤทธิ์ของเขาก็สูญไปแล้ว พระเยโฮวาห์สถิตฝ่ายเรา อย่างกลัวเขาเลย" (กันดารวิถี 14:4-9)

ข โยชูวากล้าต่อต้านคนสอดแนม 10 คนที่พยายามนำคนอิสราเอลให้ภักดีต่อหน้าพระทัยของพระเจ้า

- 1 โยชูวาเห็นมนุษย์ยักษ์เหมือนอย่างคนสอดแนม 10 คนนั้น
- 2 พญามารคงชักชวนโยชูวาให้เจียบ คือไม่ต่อต้านคำพูดของคนสอดแนม 10 คนนั้น
- 3 แต่โยชูวาไม่เจียบเลย คือเขากับคาเลบกล้าพูดและหนุนใจคนอิสราเอลให้เชื่อพระเจ้าต่อไป

5 โยชูวาเป็นคนที่มึญทึ่อำนาจฝ่ายจิตวิญญาณ

ก “และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงนำโยชูวานบุตรชายหนุ่มผู้มีพระวิญญาณอยู่ในเขามา จงเอามือของเจ้าวางบนเขา ตั้งเขาไว้ต่อหน้าเอลาซาร์ปุโรหิตและต่อหน้าชุมนุมชนทั้งหมด และเจ้าจงกำชับเขาท่ามกลางสายตาของชุมนุมชน เจ้าจงให้เกียรติยศอย่างของเจ้าแก่เขาบ้าง เพื่อให้ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดเชื่อฟังเขา และเขาจะยืนอยู่ต่อหน้าเอลาซาร์ปุโรหิต ผู้ซึ่งจะทูลถามเพื่อเขาดำเนินการตามหลักตัดสินของอูริมต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และคนทั้งปวงจะออกไปและเข้ามาตามคำของปุโรหิต ทั้งเขากับคนทั้งปวงในอิสราเอลนั่นคือชุมนุมชนทั้งหมด” (กันดารวิถี 27:18-21)

ข ให้สังเกตว่า พระเจ้าเองตรัสว่า โยชูวาเป็น “ผู้มีพระวิญญาณอยู่ในเขา”

- 1 คริสเตียนหลายคนอาจแกล้งว่า เขามีฤทธิ์อำนาจฝ่ายจิตวิญญาณ
- 2 แต่โยชูวาไม่แกล้งในเรื่องนี้ เพราะเขามีฤทธิ์อำนาจฝ่ายจิตวิญญาณที่แท้จริง
- 3 คือโยชูวารู้จักพระเจ้า และสนทนากับพระเจ้าเป็นประจำ เราไม่รู้ว่าคุณทั่วไปทราบถึงเรื่องนี้หรือไม่ แต่แน่นอนพระเจ้าทรงทราบถึงเรื่องนี้

6 โยชูวาเป็นคนที่ตั้งใจตามพระเจ้าไป

ก “แน่ทีเดียวที่ทุกคนซึ่งยกออกจากอียิปต์อายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป จะมิได้เห็นแผ่นดินซึ่งเราได้ตั้งสัตย์ปฏิญาณที่จะมอบให้อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ เพราะเขาทั้งหลายมิได้ตามเราด้วยใจจริง เว้นแต่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์คนเคนส์และโยชูวานบุตรชายหนุ่ม เพราะว่าเขทั้งสองตามพระเยโฮวาห์ด้วยใจจริง” (กันดารวิถี 32:11-12)

ข ให้สังเกตว่า พระเจ้าเองตรัสว่า โยชูวา “ตามพระเยโฮวาห์ด้วยใจจริง”

- 1 หมายความว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของโยชูวา ได้มอบไว้แต่พระเจ้าแล้ว
- 2 โยชูวาเป็นคนที่ตามพระเจ้าไป 100 เปอร์เซ็นต์
- 3 เขาเป็นคนที่อยากอยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้า
- 4 เขาเป็นคนที่ยอมเสียชีวิตเพื่อพระเจ้าของเขา

ค ทำไมโยชูวาตั้งใจตามพระเจ้าไปแบบนี้

- 1 สิ่งแรก เขาอุทิศตัวไว้กับโมเสส ซึ่งเป็นคนของพระเจ้า
- 2 เมื่อเขาอุทิศตัวไว้กับโมเสสแล้ว เขาอุทิศตัวไว้กับพระเจ้าด้วย
- 3 คริสเตียนที่ต่อต้านพวกผู้นำของคริสตจักร จะไม่อุทิศตัวไว้กับพระเจ้า
- 4 ในเรื่องนี้พระเจ้าทรงให้เราเห็นอย่างชัดเจนว่า ก่อนที่เราจะอุทิศตัวไว้กับพระเจ้า เราต้องอุทิศตัวไว้กับคนที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ให้เป็นผู้นำในชีวิตของเรา ก่อนอื่นโยชูวามีความสัมพันธ์ที่ดีกับโมเสส แล้วต่อมาเขามีความสัมพันธ์ที่ดีเลิศกับพระเจ้า

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์

บทเรียนที่ 32

“โยชูวา - ผู้ช่วยของโมเสส”

(ตอนที่ 2)

บทนำ:

- 1 เมื่อระลึกถึงชีวิตของโยชูวา มีสิ่งหนึ่งที่น่าสังเกต คือเขาเป็นผู้ช่วยของโมเสสเป็นเวลาหลายปี
- 2 ในบทเรียนที่ 31 เราศึกษาถึงลักษณะ 6 อย่างของโยชูวา เช่นความจงรักภักดี ความตั้งใจและความกล้าหาญของเขา ในบทเรียนนี้เราจะศึกษาต่อถึงลักษณะต่างๆของเขา และจะเห็นว่าเขาเป็นคนที่พอใจเป็นผู้ตาม
- 1 โยชูวาเป็นคนที่มีความสามารถสูง
 - ก “แต่เจ้าจงกำชับโยชูวา จงสนับสนุนและชูใจของเขาให้เข้มแข็ง เพราะเขาจะต้องนำหน้าชนชาตินี้ข้ามไป และจะให้เขาทั้งหลายเข้าถือกรรมสิทธิ์ในแผ่นดินที่เจ้าแลเห็นนั้น” (พระราชนิพนธ์ 3:28)
 - ข ในข้อพระคัมภีร์นี้พระเจ้าทรงแสดงความมั่นใจในโยชูวาว่า โยชูวาจะทำสิ่งที่พระองค์ไม่ให้โมเสสทำ คือชนะแผ่นดินคานาอัน
 - 1 บางคนอาจจะว่าโยชูวามีอายุน้อยไปที่จะชนะแผ่นดินคานาอัน
 - 2 บางคนอาจจะว่าโยชูวาขาดคุณสมบัติที่จะชนะแผ่นดินคานาอัน
 - 3 ถึงกระนั้นพระเจ้าทรงทราบว่ายอชูวาชนะแผ่นดินคานาอันได้ เพราะเขาจะอาศัยความสามารถต่างๆที่พระองค์ทรงประทานให้
 - ค ความสามารถเหล่านั้นคืออะไรบ้าง
 - 1 คนส่วนมากจะประทับใจกับคนที่มีความสามารถในการบริหาร การจัดระเบียบ การตั้งจุดมุ่งหมาย การมีบุคลิกลักษณะที่ดี การเข้าใจคนอื่น เป็นต้น
 - 2 แต่พระเจ้าทรงประทับใจกับคนที่มีความจงรักภักดี ความกล้าหาญ การฟังพระเจ้า และยินดีที่จะเชื่อฟังพระองค์ทันที
- 2 โยชูวาเป็นคนที่ตั้งใจรับใช้พระเจ้า
 - ก “และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “ดูเถิด วันซึ่งเจ้าต้องตายก็ใกล้เข้ามาแล้ว จงเรียกโยชูวามา และเจ้าทั้งสองจงมาเฝ้าเราในพลับพลาแห่งชุมนุม เพื่อเราจะได้กำชับเขา” โมเสสและโยชูวาก็เข้าไปและเข้าเฝ้าพระองค์ในพลับพลาแห่งชุมนุม” (พระราชนิพนธ์ 31:14)
 - ข สิ่งหนึ่งที่สำคัญในชีวิตของโยชูวา คือเขารู้ว่าเขาเป็นผู้ใด และรู้ว่าเขาควรทำอะไรเพื่อพระเจ้า
 - 1 โยชูวารู้ว่าพระเจ้าทรงเรียกเขา และเขายินดีรับใช้พระองค์อย่างเต็มใจ
 - 2 เป็นสิ่งที่น่าเสียดาย แต่คริสเตียนหลายคนยังไม่มั่นใจเรื่องความรอดของเขา

- 3 คริสเตียนหลายคนถือว่า คนที่รับใช้พระเจ้าเต็มเวลา กับคริสเตียนธรรมดา ควรรักพระเจ้าและรับใช้พระองค์คนละระดับ
- ก ความคิดแบบนี้ ไม่ได้มาจากพระคัมภีร์ และไม่ได้มาจากพระเจ้า
 - ข ทั้งคนที่รับใช้พระเจ้าเต็มเวลา กับคริสเตียนธรรมดา ควรเป็นคนที่บริสุทธิ์
 - ค การตั้งมาตรฐานสูง เป็นสิ่งสำคัญสำหรับทั้งคนที่รับใช้พระเจ้าเต็มเวลา กับคริสเตียนธรรมดา
 - ง การชนะวิญญาณ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับทั้งคนที่รับใช้พระเจ้าเต็มเวลา กับคริสเตียนธรรมดา
 - จ การถวายสิบชักหนึ่ง เป็นสิ่งสำคัญสำหรับทั้งคนที่รับใช้พระเจ้าเต็มเวลา กับคริสเตียนธรรมดา

ค โยชูวาได้รับการทรงนำจากพระเจ้า และชีวิตของเขามีเป้าหมาย เพราะเขายินดีรับใช้พระองค์อย่างเต็มที่

3 โยชูวาเป็นคนที่ประกอบด้วยสติปัญญา

- ก “โยชูวาบุตรชายนูนมีจิตใจอันประกอบด้วยสติปัญญา เพราะโมเสสได้เอามือของท่านวางบนเขาดังนั้นประชาชนอิสราเอลจึงเชื่อฟังเขา และได้กระทำดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้” (พระราชาบัญญัติ 34:9)
- ข มืออยู่ 2 สิ่งที่สำคัญในเรื่องสติปัญญาของโยชูวา
 - 1 ประการแรก สติปัญญาของเขามาจากพระเจ้า เหมือนกษัตริย์ซาโลมอนที่ได้รับสติปัญญาจากพระเจ้าเพื่อช่วยท่านในการนำประชาชนของพระองค์
 - 2 ประการที่สอง คนอิสราเอลรู้ว่าโยชูวามีจิตใจอันประกอบด้วยสติปัญญา ในทุกยุคทุกสมัยมีคนทีเชื่อในพระเจ้าที่มีความสามารถในการเข้าใจฝ่ายจิตวิญญาณ โดยคนเหล่านี้พระคำของพระเจ้าได้รับการป้องกันจนถึงสมัยนี้ เราจึงรู้ว่าเรามีพระคัมภีร์ที่แท้จริง ในสมัยของโยชูวาคนเช่นนั้นรับรองว่าเขามีสติปัญญาจากพระเจ้า
- ค อีกประการหนึ่งที่น่าสังเกตในชีวิตของโยชูวา คือเขาไม่แสวงหาสติปัญญานั้น
 - 1 โยชูวาเพียงแต่พยายามทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา แล้วพระเจ้าทรงประทานสติปัญญานั้นให้
 - 2 แสดงว่า พระเจ้าทรงรู้ว่าเราต้องการอะไรบ้างในชีวิตของเรา ฉะนั้นเราควรพยายามทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างเต็มที่ แล้วพระองค์จะทรงประทานสิ่งที่เราต้องการให้

4 โยชูวาเป็นคนที่มีความสามารถในการเข้าใจ

- ก “ต่อมาเมื่อโยชูวาอยู่ข้างเมืองเยรีโค ท่านก็เงยหน้าขึ้นมองดู และดูเถิด มีชายคนหนึ่งชักดาบออกมาถอยยืนอยู่ตรงหน้าท่าน โยชูวาเข้าไปหาชายนั้น กล่าวแก่เขาว่า "ท่านอยู่ฝ่ายเราหรืออยู่ฝ่ายศัตรู" ผู้นั้นจึงตอบว่า "มิใช่ ที่เรามาที่นี่ก็เป็นจอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์" ฝ่ายโยชูวาก็กราบลงถึงดินนมัสการแล้ว

ถามว่า "เจ้านายของข้าพเจ้าท่านจะให้ผู้รับใช้ของท่านทำอะไร" และจอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์จึง
สั่งโยชูวาว่า "จงถอดรองเท้าออกจากเท้าของเจ้าเสีย เพราะว่าที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่บริสุทธิ์" โยชูวาก็กระทำ
ตาม" (โยชูวา 5:13-15)

ข เมื่อโยชูวาพบชายคนนี้ โยชูวาไม่ได้ถามว่าชายคนนี้เป็นใคร แต่ถามว่า ชายคนนี้อยู่ฝ่ายไหน

- 1 โยชูวาคงรู้แล้วว่า ชายคนนี้มีชื่อคนธรรมดา
- 2 เมื่อชายคนนั้นบอกว่าท่านเป็นจอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์ โยชูวาก็กราบลงถึงดินและนมัสการ
แสดงว่าชายคนนี้ไม่ใช่ทูตสวรรค์ แต่เป็นพระเยซูคริสต์เจ้า

5 โยชูวาเป็นนักอธิษฐาน

ก "แล้วโยชูวาก็กราบพูลพระเยโฮวาห์ในวันที่พระเยโฮวาห์ทรงมอบคนอาโมไรต์ต่อหน้าคนอิสราเอลนั้น และ
ท่านได้กล่าวท่ามกลางสายตาของคนอิสราเอลว่า "ดวงอาทิตย์เอ๋ย เจ้าจงหยุดนิ่งตรงเมืองกิเบโอน และ
ดวงจันทร์เอ๋ย เจ้าจงหยุดอยู่ตรงหุบเขาอัยยาโลน" ดวงอาทิตย์ก็หยุดนิ่ง และดวงจันทร์ก็ตั้งเฉยอยู่จน
ประชาชนได้แก้แค้นศัตรูของเขาเสร็จ เรื่องนี้มีได้จารึกไว้ในหนังสือยาศรุดอกหรือ ดวงอาทิตย์หยุดนิ่งอยู่
กลางท้องฟ้า หาได้รับตกไปตามเวลาประมาณวันหนึ่งไม่ วันที่พระเยโฮวาห์ทรงสดับฟังเสียงของมนุษย์
อย่างกับวันนั้นทั้งในสมัยก่อนหรือในสมัยต่อมาไม่มีอีกแล้ว เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงต่อสู้เพื่อ
อิสราเอล" (โยชูวา 10:12-14)

ข การพูลขอของโยชูวาในเรื่องนี้พิเศษมาก เมื่อพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานนั้น คือให้ดวงอาทิตย์หยุดนิ่ง
เพื่อให้ประชาชนอิสราเอลสู้รบจนชนะศัตรูของเขาได้ พระเจ้าเองตรัสว่า พระองค์ไม่เคยตอบคำอธิษฐาน
แบบนี้แต่ก่อน

ค พระเจ้าทรงยกย่องโยชูวา

- 1 เอลียาห์อธิษฐานขอให้ฝนไม่ตกเป็นเวลา 3 ปีครึ่ง และพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานนั้น แต่
การพูลขอของเอลียาห์สู้กับการพูลขอของโยชูวาไม่ได้
- 2 เมื่ออ.เปโตรกำลังตกน้ำอยู่ เขาอธิษฐานขอพระเยซูทรงช่วยเขาให้รอด แต่การพูลขอของ
อ.เปโตรนั้นสู้กับการพูลขอของโยชูวาไม่ได้
- 3 มีคนใหญ่โตฝ่ายจิตวิญญาณและนักอธิษฐานหลายคนในพระคัมภีร์ เช่นอับราฮัม ฮันนาห์ ดาวิด
เนหะมีห์ เอสรา ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา และพวกสาวกของพระเยซู แต่มีคนเดียวเท่านั้นที่สามารถ
จับใจของพระเจ้าถึงขณะนี้ด้วยการอธิษฐาน

6 โยชูวาเป็นคนแห่งความมั่นใจ

ก "และถ้าท่านไม่เต็มใจที่จะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ ท่านทั้งหลายจงเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติผู้ใด
จะปรนนิบัติพระซึ่งอยู่ปากแม่น้ำข้างโน้นที่บรรพบุรุษของท่านได้เคยปรนนิบัติ หรือพระของคานาไรต์ใน
แผ่นดินซึ่งท่านอาศัยอยู่ แต่ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์"
(โยชูวา 24:15)

- ข ลักษณะยิ่งใหญ่อันสุดท้ายของโยชูวาคือเขามีความมั่นใจในความเชื่อของเขา คือเขารู้ว่าเขาเชื่ออะไรบ้าง และเขารู้เหตุที่เขามีความเชื่อแบบนั้น
- 1 ถึงแม้ว่าเขาเป็นผู้ช่วยของโมเสสเป็นเวลาหลายปี เขาก็สามารถตัดสินใจเองเรื่องความเชื่อของเขา
 - 2 ถ้าแม้ว่าเขาเป็นผู้ช่วยของคนอื่น เขาก็ยังมีสิทธิ์ตัดสินใจเองเรื่องความเชื่อและการกระทำของเขา
- ค เมื่อโยชูวาเป็นผู้ช่วยของโมเสส ก็เป็นพระพรมากที่เขาไว้ใช้คนที่มีความเชื่อที่ดี
- ง ที่จริง โยชูวาคงได้รับความเชื่อที่ดีจากโมเสส เช่นเดียวกัน ลูกๆของคริสเตียนควรรับความเชื่อที่ดีจากบิดามารดาของเขา

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์

บทเรียนที่ 33

“อาคาน - คนที่ได้รับคำสอนที่ดี แต่ไม่เคยเรียนรู้อะไรจากคำสอนเหล่านั้น”

บทนำ:

1 พวกเรากำลังมองดูที่ชีวิตของอาคาน ซึ่งเป็นตัวแทนของคริสเตียน อาคานทำความผิดพลาดอันใหญ่หลวง 2 ประการ

ก ความผิดพลาดประการแรกคือ เขาเลือกที่จะละเลยพระบัญชาอันชัดเจนของพระเจ้า

ข ความผิดพลาดประการที่ 2 คือ เขาพยายามซ่อนความบาปของตนเอง ซึ่งทำให้พระเจ้านำพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลให้ค้นพบตัวเขา

2 ความผิดพลาด 2 ประการของอาคาน เป็นการจัดเตรียมให้เราได้เรียนรู้สิ่งที่มีค่า 10 อย่าง ซึ่งอาคานเองไม่เคยเรียนรู้เลย

1 สิ่งที่มีค่าประการที่ 1 คือพระเจ้าไม่ตรัสสิ่งใดๆ เปล่าๆ

ก “เมื่อนั้นและสารพัดในเมืองนั้นจะถูกสาปแช่งต่อพระเยโฮวาห์ เว้นแต่ราหับหญิงโสเภณีกับคนทั้งหลายที่อยู่ในเรือนของนางจะรอดชีวิต เพราะว่านางได้ซ่อนผู้สื่อข่าวที่พวกเราใช้ไป แต่ส่วนท่านทั้งหลาย จงห่างไกลจากของที่ถูกสาปแช่งนั้น เกรงว่าเมื่อท่านทั้งหลายจะเก็บสิ่งที่ถูกสาปแช่งแล้วนั้นไว้ บ้าง ท่านเองจะต้องถูกสาปแช่ง ทั้งจะทำให้ค่ายของคนอิสราเอลเป็นสิ่งที่ถูกสาปแช่ง และนำความทุกข์ลำบากมาสู่ค่าย” (โยชูวา 6:17-18)

ข ก่อนการชัยชนะที่เมืองเยรีโค พระเจ้าเตือนประชาชนของพระองค์ว่า ทุก ๆ สิ่งที่อยู่ในเมืองเป็นของพระองค์ และห้ามนำกลับมาเป็นของปล้น

1 ความหมายของอาคาน เขาได้ปฏิเสธคำเตือนของพระเจ้าที่ห้ามนำสิ่งของมา และเขาเลือกที่จะขโมยสิ่งของจากพระเจ้าด้วยตัวของเขาเอง

2 สิ่งนี้เป็นตัวอย่างของสืบทักหนึ่ง ซึ่งพระเจ้าอ้างว่าสืบทักหนึ่งนั้นเป็นของพระองค์เอง และช่วยเราเข้าใจว่าพระเจ้าทรงรู้สึกเอาจริงเอางังเรื่องสืบทักหนึ่งด้วย

2 สิ่งที่มีค่าประการที่ 2 คือพระเจ้ายึดถือว่า กลุ่มเป็นผู้รับผิดชอบต่อการกระทำของบุคคล

ก “แต่คนอิสราเอลได้ละเมิดในเรื่องของที่ถูกสาปแช่งนั้น เพราะอาคานบุตรชายคารมี ผู้เป็นบุตรชายคับดี ผู้เป็นบุตรชายเศ-ราห์ ตระกูลยูดาห์ ได้นำของที่ถูกสาปแช่งบางส่วนไปเป็นของตน และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่อคนอิสราเอล” (โยชูวา 7:1)

ข ผมแน่ใจว่ามีคนจำนวนมากที่ไม่เห็นด้วยกับพระเจ้า ที่พระองค์ทรงเลือกปฏิบัติในสถานการณ์นี้ แต่พระองค์เลือกที่จะลงโทษกลุ่มเพราะเหตุการกระทำของตัวบุคคล

- 1 นั่นคือว่า ทำไมครอบครัวของคนที่ดีตสุราเรื่องจะต้องทนทุกข์จากผลกระทบของผู้ปกครองที่ดีตสุรา
 - 2 นั่นคือทำไมคู่สมรสจะต้องทนทุกข์เพราะเหตุความบาปของคู่สมรส
 - 3 ตัวอย่างอีกแบบหนึ่งคือ รากฐานชีวิตของโยชูวาและคาเลบ พวกเขาเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้อง และยังคงมีอิทธิพลที่จะรวมชาวอิสราเอลที่เดินอยู่ในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลา 40 ปีเข้าด้วยกัน
- ค นี่เป็นหนึ่งในเหตุผลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดว่า ทำไมพระเจ้าจึงต้องกำหนดให้คริสตจักรจำเป็นต้องมีวินัยในการทำงาน พระองค์จะไม่สามารถทำให้คริสตจักรเจริญได้ถ้าพวกเขาไม่รู้สึกรู้ว่าต้องอดทนต่อความบาป

3 สิ่งที่มีค่าประการที่ 3 คือพระเจ้าใช้ปัญหาเปิดเผยความบาปที่ซ่อนอยู่

- ก “ฝ่ายโยชูวาให้คนออกจากเยรีโคไปยังเมืองอัย ซึ่งอยู่ใกล้เบธาเวน ข้างทิศตะวันออกของเมืองเบธเอล บอกเขาว่า "จงขึ้นไปและสอดแนมดูเมื่อนั้น" คนเหล่านั้นก็ขึ้นไปและสอดแนมดูที่เมืองอัย เพราะฉะนั้นจึงมีประชาชนขึ้นไปที่นั่นเพียงสามพันคน แต่ต้องแตกหนีให้พ้นหน้าชาวเมืองอัย” (โยชูวา 7:2, 4)
- ข หลังจากที่ได้ชัยชนะอันยิ่งใหญ่ก็มีสิ่งหนึ่งตามมาคือ พลไพร่ของพระเจ้าต้องทนทุกข์ทรมาน เป็นความพ่ายแพ้และเสียเกียรติมากที่สุด

- 1 ทำไมพวกเขาหลงหาย..?
- 2 พระเจ้าเลือกที่จะปิดบังชัยชนะ เพื่อมีอิทธิพลต่อพวกเขาที่จะเริ่มค้นหาบาปที่ปิดซ่อนอยู่
- 3 และเวลาใดก็ตาม เมื่อมีการสูญเสียที่ไม่คาดคิดมาก่อน มีความทุกข์ยาก มีการย้อนกลับ หรือมีปัญหา คริสเตียนก็จะเริ่มตรวจตราทุก ๆ พื้นที่ในชีวิตของเขาอย่างละเอียด เพื่อจะกำจัดทุกสิ่งให้สิ้น ซึ่งพระเจ้าพยายามที่จะชี้ให้เห็น

4 สิ่งที่มีค่าประการที่ 4 คือพระเจ้าให้ความสำคัญเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ของพระองค์มากกว่าจินตนาการของพระองค์

- ก “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์จะทูลประกาศใดได้เล่าเมื่ออิสราเอลหันหลังหนีให้พ้นหน้าศัตรูเสียแล้ว เพราะว่าคนคานาอันกับผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นคงจะได้ยิน แล้ว คงจะยกมาตั้งล้อมพวกข้าพระองค์ และตัดชื่อของบรรดาข้าพระองค์เสียจากแผ่นดินโลก และพระองค์จะทรงกระทำประการใดต่อพระนามอันยิ่งใหญ่ของพระองค์” (โยชูวา 7:8-9)
- ข เพื่อเข้าใจว่า ทำไมพระเจ้าดำเนินโยชัวาขณะที่กำลังอธิษฐาน ก็จำเป็นต้องทดสอบว่า โยชัวากำลังทำอะไรอยู่

- 1 โยชัวาไม่ได้แก้ตัวในเหตุผลของพระเจ้า แต่เขาเตือนพระเจ้าว่า ถ้าพระองค์ไม่ให้ประชาชนของพระองค์มีชัยชนะ เมื่อนั้นพวกเขาก็จะคิดไม่ดีต่อพระองค์
- 2 แต่พระเจ้าไม่ให้ความสำคัญกับชาวคานาอัน หรือแม้แต่ชาวอิสราเอลที่จะคิดอะไรเกี่ยวกับพระองค์
- 3 พระองค์ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความบาป ซึ่งไม่พอใจพระองค์และกระทำต่อพระองค์

- 5 สิ่งที่มีค่าประการที่ 5 คือความพ่ายแพ้ไม่ใช่สิ่งที่ต้องยึดถือไว้ แต่เป็นบทเรียนนำไปสู่ชัยชนะ
- ก ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า "จงลุกขึ้นเถิด **โฉนเจ้าจึงชนหน้าลงดังนี้เถิด**" (โยชูวา 7:10)
- ข มีความแตกต่างกันระหว่างเมืองเยรีโคและเมืองอัย คือที่เมืองเยรีโค ไม่มีใครอธิษฐาน แต่เมื่อพวกเขาแพ้ที่เมืองอัย โยชูวาเริ่มที่จะอธิษฐานทันทีเพื่อค้นหาว่าเกิดอะไรขึ้น
- ค เหตุผลง่าย ๆ คือ พวกเขาเรียนรู้ในหุบเขามากกว่าที่พวกเขาเรียนรู้บนภูเขาสูง
- 6 สิ่งที่มีค่าประการที่ 6 คือไม่มีมนุษย์คนใดทำบาปแล้วจะได้รับความเจ็บปวดฝ่ายเดียว
- ก **"คนอิสราเอลได้กระทำบาป** เขาได้ละเมิดพันธสัญญาซึ่งเราได้บัญชาเขาไว้ เขาได้ยกยอกของที่ถูกสถาปนา เขาได้ขโมยและปิดบัง และได้เอาของรวมไว้กับข้าวของของตน" (โยชูวา 7:11)
- ข อาคานถูกกระตุ้นโดยตรง จากความเห็นแก่ตัว
- 1 โดยปกติของคนเห็นแก่ตัว เขาพิสูจน์การกระทำของเขาว่าถูกต้อง โดยกล่าวว่า เขาทำให้ตนเองได้รับความเจ็บปวดฝ่ายเดียว
 - 2 นี่คือตัวอย่างของความเจ็บปวดที่มีอิทธิพล ซึ่งชี้ให้เห็นผลความบาปว่ามีผลกระทบ ไม่ใช่ต่อตัวบุคคลเท่านั้น แต่ก็มีผลกระทบต่อกลุ่ม คริสตจักร หรือครอบครัวบ้าง
 - 3 สำหรับเหตุผลนี้ ผู้ปกครองต้องมีความรับผิดชอบต่อความประพฤติของลูก ๆ ในช่วงเวลาที่ลูกยังอาศัยอยู่ที่บ้าน และศิษยาภิบาลมีความรับผิดชอบต่อการประพฤติของสมาชิกด้วย
- 7 สิ่งที่มีค่าประการที่ 7 คือความยุติธรรมของพระเจ้าสมบูรณ์เสมอ
- ก **"คนอิสราเอลได้กระทำบาป** เขาได้ละเมิดพันธสัญญาซึ่งเราได้บัญชาเขาไว้ เขาได้ยกยอกของที่ถูกสถาปนา เขาได้ขโมยและ**ปิดบัง** และได้เอาของรวมไว้กับข้าวของของตน" (โยชูวา 7:11)
- ข คำว่า "ปิดบัง" มีความหมายถึง หลอกลวง หรือปิด หรือซุกซ่อน
- 1 ดูเหมือนว่า จากข้อกล่าวหาที่มีคนจำนวนมากที่รู้ว่าอาคานทำอะไร
 - 2 ความจริงมีบางคนเชื่อว่า ผู้ชาย 36 คนที่ได้ถูกฆ่าในสนามรบของเมืองอัย มีส่วนในการลักขโมยหรือในการปิดซ่อนไว้นั้น
- ค ความผิดพลาดอันหนึ่งที่ใหญ่ที่สุดของคนของพระเจ้าคือ รู้ตัวว่ากำลังทำผิดและยังเก็บซ่อนและปิดบังความบาปไว้ในตัวของเขา
- 1 "ถ้าผู้ใดกระทำความผิดในข้อที่ได้ยินเสียงแห่งการปฏิญาณตัวและ**เป็นพยาน** และแม้ว่าเขาเป็นพยานโดยที่เขาเห็นหรือรู้เรื่องก็ตาม แต่เขาไม่ยอมให้การเป็นพยาน เขาต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา" (เลวีนิติ 5:1)
 - 2 ในข้อพระคัมภีร์นี้ พระเจ้าสอนว่า ถ้าใครเป็นพยานถึงเรื่องหนึ่งเรื่องใด และไม่เปิดเผยถึงสิ่งที่เขารู้ เขาก็ "ต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา"
- 8 สิ่งที่มีค่าประการที่ 8 คือการรอดพ้นเป็นการได้เปล่า ๆ แต่ความเป็นเพื่อนมีราคาแพงมาก

- ก “เพราะฉะนั้นคนอิสราเอลจึงยืนหยัดต่อสู้ศัตรูของตนไม่ได้ ได้หันหลังหนีต่อหน้าศัตรู เพราะเขากลายเป็นสิ่งที่ถูกสาปแช่ง เราจะไม่อยู่กับเจ้าทั้งหลายอีกต่อไป **เว้นแต่**เจ้าจะทำลายสิ่งของที่ถูกสาปแช่งเหล่านั้นเสียจากท่ามกลางพวกเจ้า” (โยชูวา 7:12)
- ข ถึงแม้ว่าพระเจ้าประกาศความรอดพ้นเป็นของขวัญที่มอบให้โดยไม่คิดมูลค่า แต่ความเป็นเพื่อนของพระองค์ก็เป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะแตกต่างกัน
- 1 โยชูวาและคนอิสราเอล ต้องเลือกว่า พวกเขายอมค้นหาคนที่ขโมยสิ่งของของพระเจ้าไปหรือไม่
 - 2 พระเจ้าเตือนพวกเขาว่าหากเขาเลือกเดินในทางของผู้กระทำผิด พระเจ้าก็จะไม่อยู่กับพวกเขาอีกต่อไป
 - 3 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีความละเอียดอ่อนต่อความบาป ในขณะที่พระองค์ทรงดลใจคนเรื่องความบาป ซึ่งจำเป็นต้องชำระออกจากชีวิตของเขา คนนั้นจะต้องละทิ้งความผิดบาปนั้น หรือจะขาดฤทธิ์อำนาจในการอธิษฐาน “ถ้าข้าพเจ้าได้บ่มความชั่วช้าไว้ในใจข้าพเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงสดับ” (สดุดี 66:18)

9 สิ่งที่มีค่าประการที่ 9 คือพระเจ้าจัดการปัญหาเกี่ยวกับความบาปอย่างละเอียด

- ก “พอรุ่งเช้าเจ้าทั้งหลายจงเข้ามาที่**ละตระกุล** ตระกุลใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกจับไว้ ก็ต้องเข้ามาที่**ละครอบครวั** ครอบครวัใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกจับไว้ก็ให้เข้ามาที่**ละครวัเรือน** ครวัเรือนใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกจับไว้ ก็ให้เข้ามาที่**ละคน**” (โยชูวา 7:14)
- ข ช่วยสังเกตว่า พระเจ้าติดตามค้นหาคนที่ขโมยสิ่งของจากพระองค์อย่างมีระบบ ระเบียบ เรียบร้อยและอย่างถี่ถ้วน
- 1 เป็นเรื่องปกติ ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานในชีวิตของพวกเราเกี่ยวกับความบาป
 - 2 สำหรับผู้ที่เป็นคริสเตียนใหม่ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะให้เขาสำนึกถึงความบาปใหญ่ในชีวิตของเขา ก่อน เช่น การสูบบุหรี่ หรือการดื่มเหล้า
 - ก เมื่อพวกเขามีจิตวิญญาณที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว เมื่อนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะเริ่มดลใจพวกเขาเกี่ยวกับการแต่งกาย หรือขณะที่พวกเขาดูทีวี และสิ่งสำคัญต่าง ๆ เช่นเดียวกับการถวายสิบชักหนึ่งและการออกชนะวิญญาณ
 - ข ในขณะที่พวกเขามีชัยชนะเหนือความบาปมากขึ้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ยังยึดแน่นอยู่ในทุก ๆ ห้วงหัวใจของพวกเขา เพื่อที่จะดลใจพวกเขา ไม่เพียงแต่ว่าเขาพูดอะไร แต่พวกเขายอมปล่อยตัวให้คิดอะไร พระองค์ทรงดลใจไม่เพียงแต่ว่าพวกเขาทำอะไร แต่ในสิ่งที่พวกเขาไม่กระทำในสิ่งที่ควรจะทำ

10 สิ่งที่มีค่าประการที่ 10 คือพระเจ้าต้องการใช้เราในทุกวิถีทาง

- ก “และโยชูวากล่าวว่า “ทำไมเจ้าจึงนำความยากร้ายมาให้เรา พระเยโฮวาห์จะทรงนำความยากร้ายมาถึงเจ้าในวันนี้” และบรรดาคนอิสราเอลก็เอาหินขว้างเขาให้ตาย เผาเขาทั้งหลายด้วยไฟ เมื่อขว้างเขาด้วย

ก่อนหินแล้ว แล้วเอาหินถมกองทับเขาไว้เป็นกองใหญ่ยังอยู่จนทุกวันนี้ และพระเยโฮวาห์ก็ทรง
หันกลับจากพระพิโรธอันแรงกล้าของพระองค์ เพราะฉะนั้นจนถึงทุกวันนี้เขายังเรียกที่นั่นว่าหุบเขาอาโคร์”
(โยชูวา 7:25-26)

- ข บทเรียนสุดท้ายจากชีวิตของอาคานนั้นคือ ถ้าพระเจ้าไม่สามารถใช้ชีวิตของเขาเป็นแบบอย่าง
ของสิ่งที่สมควรทำ เมื่อนั้นพระเจ้าจะใช้ความตายของเขาให้เป็นตัวอย่างของสิ่งที่ไม่ควรทำ

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 34
“คาเลบ - คนที่เป็นลูกผู้ชาย”

บทนำ:

- 1 คาเลบเป็นคนที่มีความตั้งใจสูง ไม่เสแสร้ง และพอใจกับน้ำพระทัยของพระเจ้า เขาทำการตัดสินใจที่ไม่นิยมและยุ่งยาก การตัดสินใจนั้นทำให้เขาเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญาได้ คาเลบฟื้นความตายแห่งการชราเพราะเหตุลักษณะที่ดีหลายอย่างในชีวิตของเขา
- 2 เราจะเป็นผู้ชายได้อย่างไร? สังคมในปัจจุบันสับสนมากในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นพระเจ้าทรงให้เรื่องของคาเลบอยู่ในพระคัมภีร์ เพื่อให้เราเห็นอย่างชัดเจนว่า ชีวิตของผู้ชายเป็นอย่างไรบ้าง

- 1 คาเลบเป็นคนที่ช่วยโอกาส
 - ก “แต่คาเลบได้ให้คนทั้งปวงเงียบต่อหน้าโมเสสกล่าวว่า "ให้เราขึ้นไปทันทีและยึดเมืองนั้น เพราะพวกเรามีกำลังสามารถที่จะเอาชนะได้"” (กันดารวิถี 13:30)
 - ข เมื่อพวกสอดแนม 12 คนกลับจากการสอดแนมแผ่นดินแห่งพระสัญญาแล้ว ผู้สอดแนม 10 คนกล่าวร้ายเรื่องแผ่นดินนั้น แต่คาเลบเห็นทันทีว่ารายการร้ายนั้นไม่เหมาะสม เขาจึงช่วยโอกาสให้รายการดีเรื่องแผ่นดินนั้น
 - 1 คาเลบไม่สนใจว่าประชาชนจะคิดอย่างไรเรื่องรายการของตน
 - 2 คาเลบสนใจว่า รายการนั้นถูกต้องหรือไม่
- 2 คาเลบเป็นคนที่มีความพิเศษ
 - ก “และโยชูวาบุตรชายนูนกับคาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ เป็นผู้ที่ได้ร่วมไปสอดแนมที่แผ่นดินนั้น ได้ฉีกเสื้อผ้าของตน และกล่าวแก่บรรดาชุมนุมชนอิสราเอลว่า "แผ่นดินที่เราได้เที่ยวสอดแนมดูตลอดนั้น เป็นแผ่นดินที่ดีเหลือเกิน ถ้าพระเยโฮวาห์พอพระทัยในพวกเรา พระองค์จะทรงนำเราเข้าไปในแผ่นดินนี้ และทรงประทานแก่เรา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ ขอแต่อย่าให้พวกเราจากบฏต่อพระเยโฮวาห์เท่านั้น อย่ากลัวชาวแผ่นดินนั้น เพราะเขาทั้งหลายเป็นชนมของเราแล้ว ร่มฤทธิ์ของเขาก็สูญไปแล้ว พระเยโฮวาห์สถิตฝ่ายเรา อย่ากลัวเขาเลย”” (กันดารวิถี 14:6-9)
 - ข ช่วยสังเกตสิทธิพิเศษ 2 ประการในชีวิตของคาเลบ
 - 1 ประการแรก เขามีสิทธิพิเศษที่จะเห็นสิ่งที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง คือเขาได้เห็นแผ่นดินแห่งพระสัญญา คือสมัยนั้นมีคนอิสราเอลประมาณ 2-3 ล้านคนที่เพียงแต่ได้ยินเรื่องแผ่นดินนั้น (ซึ่งเป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์) แต่คาเลบอยู่ในจำพวก 12 คนที่มีโอกาสเห็นแผ่นดินนั้นด้วยตาของเขาเอง

- 2 ประการที่สอง เขามีสิทธิพิเศษที่จะเห็นสิ่งที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ คือเขาเห็นว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับพวกเขา
- 3 ทั้งสองประการนี้เป็นสิทธิพิเศษอันยิ่งใหญ่ เมื่อพระเจ้าให้เราสิทธิพิเศษในชีวิตของเรา พระองค์ทรงนับว่าเรามีความรับผิดชอบเนื่องจากสิทธิพิเศษนั้นด้วย
- ค ทุกวันอาทิตย์คริสเตียนมีสิทธิพิเศษเข้าร่วมประชุมและฟังความจริงจากพระวาทะของพระเจ้า ทั้งมีโอกาสเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณและประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า
- ง เมื่อคริสเตียนได้สิทธิพิเศษเหล่านี้แล้ว คริสเตียนก็มีความรับผิดชอบเนื่องจากสิทธิพิเศษนั้นด้วย
- 3 คาเลบเป็นคนที่ทำตามความรับผิดชอบของตน
- ก “ขอแต่อย่าให้พวกเราภฏต่อพระเยโฮวาห์เท่านั้น อย่ากลัวชาวแผ่นดินนั้น เพราะเขาทั้งหลายเป็นชนมของเราแล้ว ร่วมฤทธิ์ของเขาก็สูญไปแล้ว พระเยโฮวาห์สถิตฝ่ายเรา อย่ากลัวเขาเลย” (กันดารวิถี 14:9)
- ข คาเลบไม่รู้ว่าจะผลแห่งการภฏของพวกเขาคืออะไรบ้าง
- 1 พระเจ้าทรงช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์ โดยใช้ภัยพิบัติ 10 อย่างเพื่อพวกเขาจะมีโอกาสเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญาได้
 - 2 พระเจ้าทรงดลใจคนอียิปต์ให้ทรัพย์สินของมีค่าแก่คนอิสราเอลเพื่อช่วยพวกเขาเมื่อเดินทางไปยังแผ่นดินแห่งพระสัญญา
 - 3 พระเจ้าทรงแยกทะเลแดง แล้วเปิดทางไปยังแผ่นดินแห่งพระสัญญาให้คนอิสราเอล
 - 4 พระเจ้าทรงบันดาลให้น้ำแห่งทะเลแดงร่วมกันจมน้ำตายกองทัพอียิปต์ที่กำลังติดตามคนอิสราเอลอยู่ จึงทำให้เป็นไปได้ที่คนอิสราเอลจะเดินทางไปยังแผ่นดินแห่งพระสัญญานั้น
 - 5 พระเจ้าทรงให้เมฆอันรุ่งโรจน์เพื่อนำพวกเขาในกลางวัน และเสาไฟเพื่อนำทางพวกเขาในเวลากลางคืน
 - 6 เมื่อพวกเขามาถึงคาเดชบารเนียแล้ว พวกเขาอดนม 12 คนมีรายงานแล้ว และประชาชนขาดความเชื่อในพระเจ้าว่า พระองค์ทรงสามารถนำพวกเขาให้เข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญาได้
- ค ดังนั้นเมื่อคาเลบพูดกับประชาชนนั้น เขาทำโดยหวังว่าจะช่วยพวกเขาไม่ภฏต่อพระเจ้า ซึ่งการภฏนั้นจะมีผลร้ายต่อชีวิตของพวกเขา
- 4 คาเลบเป็นคนที่ยิ่งใหญ่
- ก “คนทั้งหลายที่ได้เห็นสง่าราศีของเรา และได้เห็นการอัศจรรย์ต่างๆที่เราได้กระทำในอียิปต์และในถิ่นทุรกันดาร และยังได้ทดลองเรามาตั้งสิบครั้ง และยังมิได้ฟังเสียงของเรา คนเหล่านี้จะมิได้เห็นแผ่นดินที่เราปฏิญาณไว้กับปู่ย่าตายายของเขาฉะนั้น คนทั้งปวงที่สบประมาทเราจะมิได้เห็นแผ่นดินนั้นสักคนเดียว แต่ส่วนคาเลบผู้รับใช้ของเรา เพราะมีจิตใจต่างกันและได้ตามเรามาอย่างเต็มที่ เราก็จะได้นำเขาไปถึงแผ่นดินที่เขาได้ไปมาและเชื้อสายของเขาจะได้กรรมสิทธิ์เมื่อนั้น”

(กัณดารวิถี 14:22-24)

- ข ตาเลบมาจากตระกูลยูดาห์ ซึ่งเป็นตระกูลเดียวกันกับพระเยซูคริสต์
- 1 คนอิสราเอลหลายคนมีความมั่นใจในคาเลบ ดังนั้นพวกเขาจึงเลือกคาเลบให้นำพวกสอดแนม 12 คนเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน
 - 2 คาเลบเป็นคนกล้าหาญ มีความจงรักภักดีต่อคนอื่น และเป็นคนที่มั่นคง
 - 3 แต่ในสายพระเนตรของพระเจ้า สิ่งที่ทำให้เขาเป็นคนที่ยิ่งใหญ่ คือเขาเป็น “ผู้รับใช้” ของพระเจ้า
 - 4 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้เราราบถึงฤทธิ์เบื้องหลังของเขา คือ “เพราะมีจิตใจต่างกัน” ซึ่งเล็งถึงฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณของพระเจ้า
- 5 คาเลบเป็นคนที่มั่นคง
- ก “คนที่มารายงานความร้ายเรื่องแผ่นดินนั้นได้ตายเสียด้วยโรคภัยต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แต่โยชูวาบุตรชายนูน และคาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ในหมู่คนที่ไปสอดแนมที่แผ่นดินยังมีชีวิตอยู่” (กัณดารวิถี 14:37-38)
- ข คนอิสราเอลทุกคนที่มีอายุมากกว่า 20 ปีต้องเสียชีวิตในถิ่นทุรกันดาร นอกจาก 2 คน คือโยชูวาและคาเลบ
- 1 เหตุที่โยชูวาและคาเลบเข้าแผ่นดินคานาอัน ก็ไม่ใช่เพราะเขาเชื่อฟังพระเจ้าครั้งเดียวที่คาเดชบารเนียเท่านั้น
 - 2 โมเสสและอาโรนเชื่อฟังพระเจ้าในหลายเรื่อง แต่เขาทั้งสองขาดโอกาสเข้าแผ่นดินคานาอัน เพราะเหตุเขาไม่เชื่อฟังพระเจ้าแค่ครั้งเดียว
 - 3 โยชูวาและคาเลบประพฤติดีอย่างเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับต่อพระเจ้าตลอด 40 ปีที่พวกอิสราเอลอยู่ในถิ่นทุรกันดาร
- 6 คาเลบเป็นคนที่อุทิศตัวไว้กับพระเจ้า
- ก “เว้นแต่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์คนเคนส์และโยชูวาบุตรชายนูน เพราะว่าเขาทั้งสองตามพระเยโฮวาห์ด้วยใจจริง” (กัณดารวิถี 32:12)
- ข คาเลบตั้งใจทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า
- 1 เมื่อพระเจ้าทรงปิดประตูไม่ให้คนอิสราเอลเข้าแผ่นดินคานาอันเป็นเวลา 40 ปีนั้น คาเลบไม่สามารถเข้าแผ่นดินคานาอันในเวลานั้นเช่นกัน
 - 2 คาเลบถูกลงโทษพร้อมกับคนอิสราเอลที่ไม่เชื่อพระเจ้า แต่เรื่องนี้ไม่ทำให้คาเลบโกรธกับพระเจ้า แต่เขายังรักและแสวงหาพระเจ้าอยู่
- 7 คาเลบเป็นคนที่มีความปรารถนาที่ตรงกับน้ำพระทัยของพระเจ้า
- ก “และบัดนี้ ดูเถิด พระเยโฮวาห์ยังทรงให้ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ตลอดสี่สิบห้าปีนี้ ดังที่พระองค์ตรัส ตั้งแต่

พระเยโฮวาห์ตรัสเช่นนี้แก่มิเสส เมื่อคนอิสราเอลเดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และบัดนี้ ดูก่อนวันนี้ ข้าพเจ้ามีอายุแปดสิบห้าปีแล้ว วันนี้ข้าพเจ้ายังมีกำลังแข็งแรงเช่นเดียวกับวันที่มิเสสใช้ให้ข้าพเจ้าไป กำลังของข้าพเจ้าในการทำศึกสงครามหรือออกไปและเข้ามาเดี๋ยวนี้ก็เป็นเหมือนครั้งนั้น ฉะนั้นบัดนี้ **ขอมอบแดนเทือกเขานี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสในวันนั้นให้แก่ข้าพเจ้า** เพราะท่านได้ยินในวันนั้นแล้วว่าคนอานาคอยู่ที่นั่น มีหัวเมืองใหญ่ที่มีกำแพงล้อมอย่างเข้มแข็ง ชะรอยพระเยโฮวาห์จะทรงสถิตกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะขับไล่เขาออกไปได้ **ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้แล้ว”** (โยชูวา 14:10-12)

ข “**ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ที่ตรัสแกโยชูวา** ท่านยกที่ดินส่วนหนึ่งในเขตของคณยูดาให้แก่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ คือเมืองอารบาที่เรียกเมืองเฮโบรน อารบาเป็นบิดาของอานาค” (โยชูวา 15:13)

ค พระเจ้าเคยสัญญากับคาเลบว่า เขาจะได้รับที่ดินส่วนหนึ่งของแผ่นดินคานาอันเป็นส่วนพิเศษ ดังนั้นเมื่อคนอิสราเอลกำลังชนะแผ่นดินนั้นอยู่ คาเลบมีความปรารถนาที่จะได้ส่วนที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับเขา เมื่อถึงเวลาที่จะชนะเมืองเฮโบรน คาเลบขอได้รับเมืองนั้นเป็นของเขาเอง

1 คนยักษ์ที่มีชื่อเสียง 3 คนป้องกันเมืองนั้นไว้ “และคาเลบได้ขับไล่บุตรชายทั้งสามของอานาคออกจากที่นั่น คือเซชัย อาหิมานและทลมัย ผู้เป็นบุตรของอานาค” (โยชูวา 15:14)

2 การชนะเมืองนั้นเป็นสิ่งที่ยากพอสมควรเพราะเป็นพื้นที่ภูเขา

3 แต่พระเจ้าทรงต้องการมอบเมืองนั้นไว้กับคาเลบ เพราะเหตุว่าการได้รับเมืองนั้นเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับคาเลบ คาเลบก็ปรารถนาที่จะได้เมืองนั้น

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 35
“นางเดโบราห์กับบาราค - ภาชนะของพระเจ้าที่อ่อนแอ”

บทนำ:

- 1 สมัยผู้วินิจฉัยเป็นสมัยที่ผิดธรรมดาสำหรับคนอิสราเอล เพราะเป็นสมัยที่ขาดกฎหมาย มีความรุนแรง มีความเลื่อม แต่บางครั้งมีความสงบ
- 2 ในสมัยนั้นพระเจ้าทรงพิพากษาคนอิสราเอลโดยให้พวกเขาถูกการบีบบังคับโดยศัตรูต่างประเทศ แต่ที่หลังคนอิสราเอลได้รับการช่วยให้พ้นไปโดยผู้วินิจฉัยคนหนึ่ง จากนั้นมีสมัยแห่งความสงบและความเจริญ จนถึงเวลาที่ผู้วินิจฉัยคนนั้นเสียชีวิต และหลังจากนั้นคนอิสราเอลทำบาปอีก พระเจ้าจึงทรงพิพากษาพวกเขาอีกครั้งหนึ่ง คนอิสราเอลประสบการพิพากษาแบบนี้เป็นหลายรอบ
- 3 ในเรื่องที่เราจะศึกษาในบทเรียนนี้ พระเจ้าทรงต้องการผู้วินิจฉัยคนใหม่ ดูเหมือนว่าพระเจ้าทรงต้องการให้บาราคเป็นผู้วินิจฉัย แต่บาราคไม่ยอมเป็น คือไม่ยอมทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ เพราะฉะนั้นพระเจ้าทรงเลือกนางเดโบราห์ซึ่งเป็นภรรยาของผู้พยากรณ์คนหนึ่ง ให้เป็นผู้วินิจฉัยสำหรับคนอิสราเอล
- 4 พระเจ้าจึงทรงใช้นางเดโบราห์กับบาราคในการช่วยคนอิสราเอลให้พ้นไป

- 1 นางเดโบราห์เป็นภาชนะ เพราะบาราคไม่ยอมทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า
 - ก “คราวนั้นผู้พยากรณ์หญิงคนหนึ่งชื่อเดโบราห์ ภรรยาของลัปปิโดท เป็นผู้วินิจฉัยคนอิสราเอลสมัยนั้น” (ผู้วินิจฉัย 4:4)
 - ข ทำไมพระเจ้าทรงใช้ผู้หญิงในตำแหน่งที่ตามธรรมดาเป็นตำแหน่งสำหรับผู้ชาย
 - 1 คงเป็นเพราะเหตุว่าไม่มีผู้ชายคนใดที่ยอมเป็นผู้วินิจฉัยเลย
 - 2 เหตุนี้มิได้จับผิดกับนางเดโบราห์ แต่จับผิดกับผู้ชายทุกคนที่อยู่ในสมัยนั้น
 - 3 นางเดโบราห์เป็นแบบอย่างที่ดีเลิศของคนที่ยอมทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า
- 2 นางเดโบราห์เป็นภาชนะที่เกิดผล
 - ก “นางเคยนั่งอยู่ใต้ต้นอินทผลัมเดโบราห์ที่อยู่ระหว่างรามาห์และเบธเอลในแดนเทือกเขาเอฟราอิม และคนอิสราเอลก็ขึ้นมาหานางที่นั่นเพื่อให้ชำระความ” (ผู้วินิจฉัย 4:5)
 - ข พระเจ้าทรงใช้นางเดโบราห์อย่างมากมาย เพราะเธอเต็มใจตามพระองค์ไป
 - 1 คงมีหลายคนในสมัยนั้นที่จับผิดกับนางเดโบราห์เพราะเธอรับตำแหน่งที่ตามธรรมดาเป็นตำแหน่งสำหรับผู้ชาย
 - 2 การจับผิดนั้นคงให้นางเดโบราห์สงสัยถึงตำแหน่งหรือความสามารถของตนเอง ถึงกระนั้นคนอิสราเอลหลายคนขอความช่วยเหลือจากเธอ และพระเจ้าทรงใช้นางเดโบราห์ให้ช่วยหลายคน

ค สิ่งหนึ่งที่เป็นผลร้ายสำหรับคนที่ตั้งใจตามพระเจ้าไป คือเขาคงขาดความเป็นที่รักของคนทั่วไป เช่นโมเสส เป็นผู้นำที่ดีเลิศ แต่คนอิสราเอลหลายคนเกลียดเขา และพิจารณาที่จะเอาหินขว้างเขาให้ตายหลายครั้ง แต่สำหรับนางเดโบราห์นั้น คนอิสราเอลหลายคนขอความช่วยเหลือจากเธอ จึงทำให้เธอเกิดผลในการรับใช้พระเจ้า

3 บาราคเป็นภาชนะที่ไม่ยอมทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

ก “นางใช้คนไปเรียกบาราคบุตรชายอาบีโนอัม ให้มาจากเคเดชนัฟทาลีและกล่าวแก่เขาว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลมิได้ทรงบัญชาท่านหรือว่า ไปชิงรวบรวมพลไว้ที่ภูเขาทาโบร์ จงเกณฑ์จากคนนัฟทาลีและคนเศบูลุนหนึ่งหมื่นคน และเราจะชักนำสิเสราแม่ทัพของยาบินให้มาพบกับ เจ้าที่แม่น้ำคีโชน พร้อมกับรถรบและกองทหารของเขา และเราจะมอบเขาไว้ในมือของเจ้า” บาราค จึงตอบนางว่า “ถ้าแม่นางไปกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไป แต่ถ้าแม่นางไม่ไปกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่ไป”” (ผู้วินิจฉัย 4:6-8)

ข บาราคไม่ได้ดูประทับใจเลย เพราะเขาไม่ยอมรับหน้าที่ของตน ดูเหมือนว่าเขาเป็นตัวอย่างของพวกผู้ชายในสมัยนั้น ซึ่งเป็นเหตุอันสำคัญที่ประเทศอิสราเอลมีปัญหาอย่างมาก

ค ช่วยสังเกตความแตกต่างกันระหว่างบาราคกับโมเสส คือโมเสสบอกพระเจ้าว่า โมเสสจะไม่ไป ถ้าพระเจ้าไม่ไปพร้อมกับเขา แต่บาราคบอกนางเดโบราห์ว่า เขาจะไม่ไป ถ้านางเดโบราห์ไม่ไปพร้อมกับเขา

4 นางเดโบราห์เป็นภาชนะที่ได้รับฤทธิ์อำนาจ

ก “นางจึงตอบว่า “ดิฉันจะไปกับท่านแน่ แต่ว่าทางที่ท่านไปในนั้นจะไม่นำท่านไปถึงศักดิ์ศรี **เพราะว่า พระเยโฮวาห์จะขายสิเสราไว้ในมือของหญิงคนหนึ่ง**” แล้วนางเดโบราห์ก็ลุกขึ้นไปกับบาราคถึงเมืองเคเดช” (ผู้วินิจฉัย 4:9)

ข ในข้อพระคัมภีร์นี้ นางเดโบราห์ให้คำพยากรณ์ ซึ่งแสดงว่าเธอพูดแทนพระเจ้า และพยากรณ์ถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

1 ทำไมนางเดโบราห์มีความสามารถพยากรณ์ว่า ผู้หญิงคนหนึ่งจะฆ่านายพลสิเสรา

2 ก็เพราะเหตุว่า นางเดโบราห์ได้รับฤทธิ์อำนาจจากพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้เธอให้เป็นภาชนะแห่งการพยากรณ์

3 ดังนั้น นางเดโบราห์เปรียบเทียบกับนักเทศน์ผู้หญิงในสมัยนี้อย่างไรบ้าง

ก พระเจ้าไม่มีพระบัญญัติที่ว่า ตำแหน่งผู้วินิจฉัยเป็นสำหรับผู้ชายเท่านั้น นางเดโบราห์จึงไม่ผิดพระบัญญัติของพระเจ้า

ข แต่นักเทศน์ผู้หญิงในสมัยนี้ผิดพระบัญญัติของพระเจ้า คือ “ให้ผู้หญิงเรียนอย่างเจียมๆและด้วยใจนอบน้อมทุกอย่าง ข้าพเจ้าไม่อนุญาตให้ผู้หญิงสั่งสอนหรือใช้อำนาจเหนือผู้ชาย แต่ให้เขานั่งๆอยู่” (1 ทิโมธี 2:11-12)

- 5 บาราคเป็นภาชนะที่ไม่ไว้วางใจในพระเจ้า
- ก “นางจึงตอบว่า **“ดิฉันจะไปกับท่านแน่** แต่ว่าทางที่ท่านไปนั้นจะไม่นำท่านไปถึงศักดิ์ศรี เพราะที่ พระเยโฮวาห์จะขายสิเสราไว้ในมือของหญิงคนหนึ่ง” แล้วนางเดโบราห์ก็ลุกขึ้นไปกับบาราคถึงเมืองเคเดช” (ผู้วินิจฉัย 4:9)
- ข ถึงแม้ว่าบาราคเป็นทหารที่มีความสามารถ ดูเหมือนว่าเขาไม่วางใจในพระเจ้า แต่เขาวางใจในนางเดโบราห์ แทนพระเจ้า
- ค คริสเตียนหลายคนว่าเขารับใช้พระเจ้าไม่ได้เพราะเขาขาดความสามารถอย่างหนึ่งอย่างใด แต่เมื่อ คริสเตียนวางใจในพระเจ้าแล้ว ก็จะเห็นว่าพระองค์จะทรงเพิ่มความสามารถต่างๆให้เขาได้
- 6 นางเดโบราห์เป็นภาชนะที่ถ่อมตัวลง
- ก “บาราคจึงเรียกเศบูลุนกับนัฟทาลีให้ไปที่เคเดช มีคนหนึ่งหมั้นเดินตามขึ้นไป และนางเดโบราห์ก็ไปด้วย” (ผู้วินิจฉัย 4:10)
- ข ในข้อพระคัมภีร์นี้เราเห็นลักษณะอีกอย่างหนึ่งในชีวิตของนางเดโบราห์
- 1 บาราคไม่ยอมเข้าการสู้รบถ้านางเดโบราห์ไม่ไปด้วย แต่เมื่อถึงเวลาเข้าการสู้รบจริง บาราค นำหน้าและนางเดโบราห์ตามไป
 - 2 ถึงแม้ว่านางเดโบราห์เป็นผู้วินิจฉัย เธอให้บาราคนำในการสู้รบ ซึ่งแสดงว่านางเดโบราห์ถ่อมตัวลง
- 7 บาราคเป็นภาชนะที่ขาดความเข้าใจฝ่ายจิตวิญญาณ
- ก “นางเดโบราห์จึงกล่าวแก่บาราคว่า **“ลุกขึ้นเถิด เพราะวันนี้เป็นวันที่พระเยโฮวาห์ทรงมอบสิเสราไว้ในมือของท่าน** พระเยโฮวาห์เสด็จนำหน้าท่านไปมิใช่หรือ” บาราคจึงลงไปจากภูเขาทาโบร์พร้อมกับ ทหารหนึ่งหมื่นคนติดตามท่านไป” (ผู้วินิจฉัย 4:14)
- ข ทำไมนางเดโบราห์ต้องเล่าให้บาราคฟังถึงแผนการของพระเจ้า
- 1 บาราครับสิ่งต่างๆฝ่ายจิตวิญญาณไม่ได้หรือ
 - 2 พระเจ้าจะไม่เปิดเผยน้ำพระทัยของพระองค์แก่คนที่ไม่ยอมทำตามน้ำพระทัยนั้น
 - 3 เพราะเหตุว่าบาราคไม่ยอมทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เขาจึงขาดพระพรที่มาพร้อมกับ น้ำพระทัยนั้น คือเพราะเหตุว่าบาราคไม่ยอมเป็นผู้วินิจฉัย พระเจ้าจึงไม่เปิดเผยสิ่งต่างๆเหล่านี้ แก่เขาโดยตรง แต่ต้องผ่านผู้วินิจฉัยเดโบราห์
- 8 นางเดโบราห์เป็นภาชนะที่ให้กำลังใจ
- ก “นางเดโบราห์จึงกล่าวแก่บาราคว่า **“ลุกขึ้นเถิด เพราะวันนี้เป็นวันที่พระเยโฮวาห์ทรงมอบสิเสราไว้ในมือของท่าน** พระเยโฮวาห์เสด็จนำหน้าท่านไปมิใช่หรือ” บาราคจึงลงไปจากภูเขาทาโบร์พร้อมกับ ทหารหนึ่งหมื่นคนติดตามท่านไป” (ผู้วินิจฉัย 4:14)

- ข เมื่อถึงเวลาเข้าการสู้รบ นางเดโบราห์ไม่ตกใจ
- ค นางเดโบราห์ให้กำลังใจแก่บาราคโดยให้เขาระลึกว่า เมื่อเขานำทหารอิสราเอลเข้าการสู้รบแล้ว พระเจ้าจะเสด็จนำหน้าพวกเขาไปด้วย
- 9 บาราคเป็นภาชนะที่ขาดพระพรจากพระเจ้า
- ก “และดูเถิด บาราคไล่ติดตามสิเสรามมาถึง **ยาเอลก็ออกไปต้อนรับ**เรียนท่านว่า "เชิญเข้ามาเถิด ดิฉันจะชี้ให้ท่านเห็นคนที่ท่านค้นหาอยู่นั้น" พอบาราคก็เข้าไปในเต็นท์แล้ว ดูเถิด สิเสรานอนสิ้นชีวิตอยู่ มีหลักเต็นท์ในขมับ” (ผู้วินิจฉัย 4:22)
- ข คำพยากรณ์ของนางเดโบราห์ได้สำเร็จในข้อพระคัมภีร์นี้ ที่ว่า ศักดิ์ศรีของการสู้รบนี้จะมอบให้กับผู้หญิงคนหนึ่งแทนบาราค
- ค ที่จริงพระเจ้าทรงต้องการให้บาราครับศักดิ์ศรีของการสู้รบนี้ แต่บาราคไม่ยอมวางใจในพระองค์ จึงขาดศักดิ์ศรีนั้น
- 10 ในที่สุดบาราคเป็นภาชนะที่ได้รับการยกย่องจากพระเจ้า
- ก “และข้าพเจ้าจะกล่าวอะไรต่อไปอีกเล่า เพราะไม่มีเวลาพอที่จะกล่าวถึงกิเดโอน บาราค แซมสัน เยฟธาห์ ดาวิด และซามูเอล และศาสดาพยากรณ์ทั้งหลาย โดยความเชื่อ ท่านเหล่านั้นจึงได้มีชัยชนะเหนืออาณาจักรต่างๆ ได้กระทำการชอบธรรม ได้รับพระสัญญา ได้ปิดปากสิงโต” (ฮีบรู 11:32-33)
- ข ถึงแม้ว่าบาราคขาดความกล้าหาญ ในที่สุดเขาคงชนะข้อบกพร่องในชีวิตของตัวเอง และประพฤติในทางที่ถูกต้อง พระเจ้าจึงพอพระทัยกับชีวิตของเขา จนกระทั่งพระองค์ทรงยกย่องเขาในหนังสือฮีบรู คือในพวกวีรบุรุษแห่งความเชื่อ

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 36
“กิเดโอน - ผู้ที่เป็นวีรบุรุษ”

บทนำ:

- 1 คริสเตียนหลายคนคิดว่ากิเดโอนเป็นวีรบุรุษเพราะเขานำทหาร 300 คนไปสู้รบกับกองทัพที่ใหญ่ โดยใช้แตรหม้อเปล่า และคบเพลิงเป็นอาวุธ ในการสู้รบนั้นกิเดโอนกับทหาร 300 คนได้ชนะกองทัพที่ใหญ่กว่าพวกเขา
- 2 แต่ก่อนการสู้รบนั้น กิเดโอนเป็นวีรบุรุษอยู่แล้ว คือเป็นวีรบุรุษฝ่ายจิตวิญญาณ การสู้รบกับคนมีเดียนนั้นเพียงแต่แสดงให้เห็นว่า เขาเป็นวีรบุรุษจริง

- 1 กิเดโอนเป็นคนที่พูดตรงไปตรงมา
 - ก “ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ปรากฏแก่กิเดโอนพูดกับเขาว่า “เจ้าบุรุษผู้กล้าหาญเอ๋ย พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเจ้า” กิเดโอนจึงทูลทวนผู้นั้นว่า “โอ ท่านเจ้าข้า ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับพวกเราแล้ว **ไฉนเหตุเหล่านี้จึงเกิดขึ้นแก่เราเล่า** และการอัศจรรย์ทั้งหลายของพระองค์ซึ่งบรรพบุรุษเคยเล่าให้เราฟังว่า ‘พระเยโฮวาห์ทรงนำเราออกจากอียิปต์มิใช่หรือ’ แต่สมัยนี้พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งเราเสียแล้ว และทรงมอบเราไว้ในมือของพวกมีเดียน” (ผู้วินิจฉัย 6:12-13)
 - ข ลักษณะที่ดีอย่างหนึ่งของกิเดโอนคือเขาพูดตรงไปตรงมา เขาไม่ย้อถอยหรือเลือกคำของเขา
 - 1 เมื่อทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ปรากฏแก่กิเดโอนนั้น กิเดโอนพูดสิ่งต่างๆที่อยู่ในใจของเขาให้ทูตสวรรค์องค์นั้นฟัง รวมทั้งคำถามกับข้อสงสัยด้วย
 - 2 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ไม่แสดงว่าไม่พอใจกับการพูดของกิเดโอน
 - 3 ข้อคิดในเรื่องนี้คือว่า ถ้าเราจะเป็นคนที่พูดตรงไปตรงมาแล้ว เราต้องทำในทางที่สุภาพและนิ่มนวลด้วย
- 2 กิเดโอนเป็นคนที่นับถือพระเจ้า
 - ก “กิเดโอนก็ทราบว่าเป็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์จริง และกิเดโอนพูดว่า “โอ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าเจ้าข้า บัดนี้ข้าพระองค์ได้เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์ต่อหน้าต่อตา อนิจจาเอ๋ย” แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า “สันติภาพจงมีอยู่แก่เจ้า เจ้าอย่ากลัวเลย เพราะเจ้าจะไม่ตาย” **ฝ่ายกิเดโอนก็สร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่งถวายพระเยโฮวาห์ที่นั่น และเรียกตำบลนั้นว่า พระเยโฮวาห์ชาโลม** ทุกวันนี้แท่นนั้นก็ยังมีอยู่ที่โอเฟราห์ ซึ่งเป็นของคานอานีเยเซอร์” (ผู้วินิจฉัย 6:22-24)
 - ข กิเดโอนทราบว่า ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ องค์นี้ คือพระเจ้าเอง (คือเป็นการปรากฏของพระเยซูในสมัยพระคัมภีร์เดิม)
 - 1 กิเดโอนกลัวว่า เพราะเหตุที่เขาเห็นพระเจ้าแล้ว เขาจะต้องตาย แต่พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าอย่ากลัว

- เลย เพราะเจ้าจะไม่ตาย” กิเดโอนจึงได้รับการปลอบโยนในเรื่องนี้
- 2 เพราะฉะนั้นกิเดโอนได้สร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เพื่อแสดงความรักและการอุทิศตัวไว้กับพระองค์
 - 3 ขอให้สังเกตว่า กิเดโอนนับถือพระเจ้าก่อนเขากับทหาร 300 คนขณะคนมีเดียน
- 3 กิเดโอนเป็นคนที่ประกอบด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า
- ก “ครั้งนั้นบรรดาคนมีเดียน และคนอามาเลข และชาวตะวันออกก็รวมกันยกทัพข้ามไปตั้งค่ายอยู่ในหุบเขายิสเรเอล แต่พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับกิเดโอน ท่านก็เป่าแตร เรียกคนอาบีเยเซอร์ให้มาติดตามท่าน” (ผู้วินิจฉัย 6:33-34)
 - ข การประกอบด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเคล็ดลับของกิเดโอน มิใช่ในการชนะคนมีเดียนเท่านั้น แต่ในการดำเนินชีวิตอย่างพระเจ้า
 - 1 กิเดโอนประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า แต่ฤทธิ์อำนาจนั้นไม่มาโดยบังเอิญ
 - 2 เพื่อประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจนั้น กิเดโอนต้องยอมเป็นทั้งภาชนะที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ และเป็นภาชนะที่ว่างเปล่าด้วย
 - 3 คริสเตียนจะประกอบด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าได้อย่างไร? มีขั้นตอน 5 อย่าง คือ
 - ก จงเข้าใจว่าพระเจ้าสั่งให้ประกอบด้วยพระวิญญาณ “และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคน แต่จงประกอบด้วยพระวิญญาณ” (เอเฟซัส 5:18)
 - ข จงยอมขอให้ประกอบด้วยพระวิญญาณ “เพราะฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนชั่ว ยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้ที่ขอต่อพระองค์” (ลูกา 11:13)
 - ค จงยอมถวายทุกๆ ส่วนในชีวิตให้กับพระวิญญาณ “เราทั้งหลายจึงเป็นพยานของพระองค์ถึงเรื่องเหล่านี้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานให้ทุกคนที่เชื่อฟังพระองค์นั้นก็เป็นพยานด้วย” (กิจการ 5:32)
 - ง จงประจักษ์และกระหายการประกอบด้วยพระวิญญาณ “เพราะเราจะเห็นน้ำลงบนผู้ที่กระหาย และลำธารลงบนดินแห้ง เราจะเทวิญญาณของเราเหนือเชื้อสายของเจ้า และพรของเราเหนือลูกหลานของเจ้า” (อิสยาห์ 44:3)
 - จ จงเรียกร้องพระสัญญาด้วยความเชื่อ ““พระวิญญาณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐมายังผู้ที่ถ่อมใจ พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้าให้รักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ ให้ร้องประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย และบอกการเปิดเรือนจำออกให้แก่ผู้ที่ถูกจองจำ” (อิสยาห์ 61:1)

- 4 กิเดโอนเป็นคนที่ต้องการทราบน้ำพระทัยของพระเจ้า
- ก “กิเดโอนจึงทูลพระเจ้าว่า "ถ้าพระองค์จะช่วยอิสราเอลให้พ้นด้วยมือของข้าพระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสแล้วนั้น ดูเถิด ข้าพระองค์ได้วางกลุ่มชนแกะไว้ที่ลานนวดข้าว แม้มีน้ำค้างเฉพาะที่กลุ่มชนแกะเท่านั้น ส่วนที่พื้นดินโดยรอบนั้นแห้ง **ข้าพระองค์ก็จะทราบ**ว่า พระองค์จะทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นด้วยมือของข้าพระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสนั้น" ก็เป็นไปดังนั้น เมื่อกิเดโอนตื่นขึ้นในวันรุ่งเช้าก็บีบกลุ่มชนแกะ เขาบีบได้น้ำค้างจากกลุ่มชนแกะจนเต็มชาม” (ผู้วินิจฉัย 6:36-38)
- ข สำหรับกิเดโอน การกระทำของเขาเป็นสิ่งที่พอพระทัยพระเจ้า และทำให้เขารู้ว่าพระเจ้าจะทรงสถิตอยู่กับเขา
- 1 แต่ถ้าคริสเตียนทำตามแบบอย่างของกิเดโอนในเรื่องนี้ ก็มีสิทธิที่จะพลาดจากน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของตนได้
 - 2 แล้วทำไมกิเดโอนทำได้ แต่คริสเตียนไม่น่าทำ
 - 3 เหตุที่คริสเตียนไม่น่าทำแบบกิเดโอน ก็เพราะว่าพวกเรามีวิธีที่ดีกว่าวิธีของกิเดโอน
 - ก กิเดโอนไม่มีพระคัมภีร์ทั้งเล่มที่เขาอ่านและศึกษาเป็นประจำ แต่พวกเรามี
 - ข กิเดโอนไม่มีศิษยาภิบาลที่ให้คำแนะนำได้ แต่พวกเรามี
 - ค ในสมัยของกิเดโอนยังไม่มีพระคัมภีร์ทั้งเล่ม และยังไม่มีความรู้เป็นศิษยาภิบาลเป็นผู้ปรึกษา เพราะฉะนั้นพระเจ้าทรงอวยพรกิเดโอนใน “การวางกลุ่มชนแกะ” นั้นเพราะเขาต้องการทราบน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของตน
- 5 กิเดโอนเป็นคนที่ประกอบด้วยความเชื่อ
- ก “พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า "เราจะช่วยเจ้าทั้งหลายให้พ้นด้วยจำนวนคนสามร้อยที่เสียน้ำนั้น และมอบคนมีเดียนไว้ในมือของเจ้า นอกนั้นให้กลับไปบ้านเมืองของตนทุกคน" ประชาชนจึงถือเสบียงและแตรไว้ และท่านสั่งให้อิสราเอลที่เหลืออยู่กลับไปยังเด้นท์ของตนทุกคน แต่ให้สามร้อยคนนั้นอยู่ และค่ายของมีเดียนก็อยู่ข้างล่างท่านในหุบเขา” (ผู้วินิจฉัย 7:7-8)
- ข เมื่อพระเจ้าทรงให้พวกทหารของกิเดโอนลดลงจาก 32,000 คนเป็นแค่ 300 คน กิเดโอนไม่กระวนกระวายสิ่งใด
- ค ถึงแม้ว่ากิเดโอนเป็นคนที่พูดตรงไปตรงมา เขาไม่มีคำถามหรือข้อสงสัยในเรื่องนี้เลย
- 6 กิเดโอนเป็นคนที่ประกอบด้วยสติปัญญา
- ก “ครั้งนั้นคนอิสราเอลก็เรียนกิเดโอนว่า "ขอจงปกครองพวกข้าพเจ้าทั้งหลายเถิด ทั้งตัวท่านและลูกหลานของท่านสืบไปด้วย เพราะว่าท่านได้ช่วยเราทั้งหลายให้พ้นจากมือของมีเดียน" กิเดโอนจึงตอบเขาทั้งหลายว่า "เราจะไม่ปกครองท่านทั้งหลาย และบุตรชายของเราก็จะไม่ปกครองท่านทั้งหลาย **พระเยโฮวาห์จะทรงปกครองท่านทั้งหลายเอง**"” (ผู้วินิจฉัย 8:22-23)
- ข กิเดโอนรู้ว่า การชัยชนะนั้นมาจากพระเจ้า และไม่มาจากตัวเขาเอง ดังนั้นพระเจ้าควรปกครองเหนือ

คนอิสราเอล และไม่ใช้กิเดโอนปกครองเหนือพวกเขา

- 1 คำพูดของกิเดโอนในเรื่องนี้แสดงว่า พระเจ้าต้องเป็นผู้นำในชีวิตของเขาและของคนอิสราเอลทุกคน
- 2 พระเจ้าต้องการใช้คริสเตียนทุกคนในพระราชกิจของพระองค์

7 กิเดโอนเป็นคนที่มิชอบพว่อง

ก “กิเดโอนก็บอกคนเหล่านั้นว่า "เราจะขอสิ่งหนึ่งจากท่านทั้งหลาย คือขอให้ทุกคนถวายดุมหูซึ่งรีบมาได้ นั้น" (ด้วยว่าคนเหล่านั้นมีดุมหูทองคำเพราะเป็นชนอิชมาเอล) เขาก็เรียนตอบท่านว่า "เราทั้งหลายเต็มใจจะให้" เขาก็ปูผ้าลง วางดุมหูซึ่งรีบมาได้ นั้นไว้ที่นั่น ดุมหูทองคำซึ่งท่านขอได้ นั้นมีน้ำหนักหนึ่งพันเจ็ดร้อยเซเชลทองคำ นอกจากนี้ยังมีเครื่องประดับ จี้และฉลององศ์สีม่วงซึ่งกษัตริย์พวกมีเดียทรง ทั้งเครื่องผูกคออูฐด้วย กิเดโอนก็เอาทองคำนี้ทำเป็นรูปเอโฟดเก็บไว้ที่เมืองของท่านคือโอฟราห์ และบรรดาคนอิสราเอลก็เล่นซู้กับรูปนี้กระทำให้เป็นบ่วงดักกิเดโอนและวงศ์วานของท่าน” (ผู้วินิจฉัย 8:24-27)

ข พระเจ้าทรงเปิดเผยเรื่องนี้ในชีวิตของกิเดโอน เพื่อให้เราเข้าใจว่า แม้แต่คนที่ยิ่งใหญ่ฝ่ายจิตวิญญาณ ก็ยังมีสิทธิทำความผิดบาปได้

- 1 กิเดโอนทำรูปเอโฟด และตั้งไว้ที่เมืองโอฟราห์
- 2 เขาคงมีความคิดในแง่ที่ดี คือเขาทำไว้เพื่อให้เป็นที่ระลึกถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า และพระคุณของพระองค์
- 3 แต่สำหรับคนอิสราเอล รูปเอโฟดนั้นกลายเป็นพระสำหรับพวกเขา
- 4 เรื่องนี้เปรียบเทียบกับคริสเตียนที่เข้าร่วมประชุมที่คริสตจักรเป็นประจำ แต่ขาดความรักต่อพระเจ้า และไม่นมัสการหรือรับใช้พระองค์ เช่นคริสตจักรที่เมืองเฮเฟซัส (วิวรณ์ 2:1-7)
- 5 กิเดโอนคงคิดว่ารูปเอโฟดจะทำให้คนอิสราเอลระลึกถึงพระเจ้า แต่ตรงกันข้าม รูปเอโฟดนั้นทำให้พวกเขานมัสการรูปนั้นแทนนมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้า

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 37
“เยฟธาห์ - ผู้มีชัยเพื่อพระเจ้า”

บทนำ:

- 1 เยฟธาห์เป็นลูกผู้ชาย
- 2 เยฟธาห์เป็นคนติดตามทางของพระเจ้าในสถานการณ์ที่ยุ่งยาก ถึงกระนั้นเขาตั้งใจทำสิ่งที่ถูกต้องไม่ว่ามีปัญหาอันใด
- 3 ถึงแม้ว่าเยฟธาห์เป็นผู้วินิจฉัยไม่กี่ปี เขาบรรลุผลอย่างมาก พระเจ้าทรงใช้เขาเพราะเขาไม่ยอมล้มเลิก

1 เยฟธาห์ชนะอดีตที่น่าอาย

- ก “เยฟธาห์คนกิเลอาดเป็นทแกลัวทหาร แต่เป็นบุตรชายของหญิงแพศยา กิเลอาดให้กำเนิดบุตรชื่อเยฟธาห์” (ผู้วินิจฉัย 11:1)
- ข สิ่งแรกที่เขาต้องชนะในชีวิตของเขา คือความจริงว่าเขาเป็นลูกนอกกฎหมาย
 - 1 ในเรื่องนี้เขาเป็นแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ เพราะพระองค์ทนการนินทาเรื่องการบังเกิดของพระองค์ เพราะคงมีบางคนอ้างว่านางมารีย์มารดาของพระองค์ผิดประเวณี
 - 2 แต่สำหรับเยฟธาห์นั้น เรื่องนี้เป็นความจริง เพราะเขาเป็นบุตรชายของหญิงแพศยา
- ค คริสเตียนไม่ควรให้อดีตของเขาเป็นสิ่งที่ทำให้เขาแพ้ฝ่ายจิตวิญญาณ วิธีที่ดีที่สุดที่จะชนะอดีตของเราคือไม่กังวลเรื่องอดีตนั้น เพราะเราได้รับการอภัยโทษจากพระเยซูแล้ว

2 เยฟธาห์ชนะความล้มเหลว

- ก “ภรรยาแท้ของกิเลอาดคลอดบุตรชายหลายคน และเมื่อพวกบุตรเหล่านั้นโตขึ้นแล้ว จึงผลักไสเยฟธาห์ออกไปเสียโดยกล่าวว่า “เจ้าจะมีส่วนในมรดกของครอบครัวบิดาเราไม่ได้ เพราะเจ้าเป็นลูกของหญิงคนอื่น”” (ผู้วินิจฉัย 11:2)
- ข เมื่อบิดาของเยฟธาห์เสียชีวิตแล้ว พวกพี่น้องของเขาตัดสินใจรับการรับมรดก ซึ่งดูเหมือนว่าตรงกันข้ามกับความประหลาดของบิดา
 - 1 พวกพี่น้องไม่ทำสิ่งนี้เพราะเหตุการณ์กระทำอันหนึ่งอันใดของเยฟธาห์ แต่เพราะเหตุสถานการณ์ที่เยฟธาห์เปลี่ยนแปลงไม่ได้ คือเป็นลูกนอกกฎหมาย
 - 2 คริสเตียนไม่ควรมีความล้มเหลวต่อคนอื่น เพราะถ้าเรามี พระเจ้าจะทรงอยู่ฝ่ายคนที่เราดูถูก และไม่อยู่ฝ่ายเรา “แต่พระองค์ได้ทรงประทานพระคุณเพิ่มขึ้นอีก เหตุฉะนั้นพระองค์จึงตรัสว่า ‘พระเจ้าทรงต่อสู้ผู้ที่หยิ่งจองหอง แต่ทรงประทานพระคุณแก่คนที่ใจถ่อม’” (ยากอบ 4:6)

3 เยเฟธาห์ชนะการขาดทรัพย์ยาก

- ก “เยเฟธาห์จึงหนีจากที่น้ອງของตนไปอาศัยอยู่ที่แผ่นดินโทบ **พวกนักเลงก็มั่วสุมอยู่กับเยเฟธาห์และติดตามเขาไป** ต่อมาภายหลังคนอัมโมนได้ทำสงครามกับคนอิสราเอล และเมื่อคนอัมโมนทำสงครามกับอิสราเอลนั้น **พวกผู้ใหญ่ของเมืองกิเลอาดได้ไปเพื่อจะพาเยเฟธาห์มาจากแผ่นดินโทบ**” (ผู้วินิจฉัย 11:3-5)
- ข เยเฟธาห์ถูกเนรเทศและไม่มีทรัพย์ยากอันใดเลย ถึงกระนั้นเขาสามารถเอาพวกนักเลงที่ติดตามเขาไป และนำพวกเขาให้เป็นพวกทหารที่มีชื่อเสียงดี จนคนที่เมืองกิเลอาดขอความช่วยเหลือจากพวกเขา
- 1 ความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงพวกนักเลงที่ไม่มีค่า ให้เป็นพวกทหารที่มีชื่อเสียง ได้เปรียบเทียบกับกษัตริย์ดาวิดที่ทำเช่นกัน ซึ่งจากพวกนั้นก็เกิดพวกวีรบุรุษของดาวิด
 - 2 แต่ในที่สุดเยเฟธาห์ได้เปรียบเทียบกับพระเยซูคริสต์ เพราะพระองค์เสด็จลงมาจากรสวรรค์ และขณะที่พระองค์ทรงอยู่บนโลกนี้ ยอมถูกยกขึ้นจากแผ่นดินโลก เพื่อจะชักชวนคนทั้งปวงให้มาหาพระองค์ บรรดาคนที่ติดตามพระองค์ไป สังคมนับว่าเป็นคนที่มีค่า แต่จากพวกนี้เกิดพวกอัครสาวก และพวกวีรบุรุษฝ่ายจิตวิญญาณอีกหลายคน

4 เยเฟธาห์ชนะความขมขื่น

- ก “เขากล่าวแก่เยเฟธาห์ว่า “จงมาเป็นหัวหน้าของเรา เพื่อเราจะได้อต่อสู้กับคนอัมโมน” แต่เยเฟธาห์ก็กล่าวแก่พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดว่า **“ท่านไม่ได้เกลียดข้าพเจ้า และขับไล่ข้าพเจ้าเสียจากครอบครัวบิดาของข้าพเจ้าดอกหรือ** เมื่อคราวทุกข์ยากท่านจะมาหาข้าพเจ้าทำไมเล่า” พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดจึงกล่าวแก่เยเฟธาห์ว่า “เหตุที่เรากลับมาหาท่าน ณ บัดนี้ ก็ด้วยต้องการให้ท่านไปกับเราร่วมกับคนอัมโมน แล้วมาเป็นหัวหน้าของเราที่จะปกครองชาวกิเลอาดทั้งปวง” เยเฟธาห์จึงกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดว่า **“ถ้าท่านให้ข้าพเจ้ากลับบ้านเพื่อทำศึกกับคนอัมโมน และถ้าพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ต่อหน้าข้าพเจ้า **ข้าพเจ้าจะได้เป็นหัวหน้าของท่านหรือเปล่า**”** พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดจึงตอบเยเฟธาห์ว่า “พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพยานระหว่างเรา เราจะกระทำตามที่ท่านสั่งทุกประการ”” (ผู้วินิจฉัย 11:6-10)
- ข เยเฟธาห์มีเหตุที่จะโกรธกับคนกิเลอาด เพราะพวกเขาเคยไล่เขาออกจากประเทศของเขาและปฏิเสธเขาเสีย
- 1 แต่เมื่อคนกิเลอาดขอความช่วยเหลือจากเยเฟธาห์ เขายอมเป็นผู้นำของพวกเขาและต่อสู้เพื่อพวกเขา
 - 2 หลายครั้งความหึงแค้นและการไม่ยอมยกโทษให้คนอื่น จะขัดขวางโอกาสต่างๆที่พระเจ้าทรงให้กับเรา ถ้าเราไม่ยอมปฏิเสธความบาปเหล่านี้ เราจะไม่ประสบน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเรา

5 เยเฟธาห์ชนะเนื้อหนังของตน

- ก “แต่กษัตริย์ของคนอัมโมนมิได้เชื่อฟังในคำของเยเฟธาห์ซึ่งท่านส่งไปให้ **พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็มาสถิตกับเยเฟธาห์** ท่านจึงยกผ่านกิเลอาดและมนัสเสห์และผ่านมิสเปห์แห่งกิเลอาด และจากมิสเปห์แห่งกิเลอาด ท่านยกผ่านต่อไปถึงที่คนอัมโมน” (ผู้วินิจฉัย 11:28-29)

ข เยฟธาห์เป็นคนที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณจนกระทั่งเขาได้ชนะเนื้อหนังของตน แล้วพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์มาสถิตกับเขา เรื่องนี้เปรียบเทียบกับ การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของคริสเตียน

ค เยฟธาห์ต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์มาสถิตอยู่กับเขา

- 1 เขาต้องชนะความปรารถนาของตนเอง และฟังพระเจ้าในทุกๆเรื่อง
- 2 อาจารย์เปาโลเขียนถึงเรื่องนี้ว่า "ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว แต่ข้าพเจ้าก็ยังมีชีวิตอยู่ ไม่ใช่ข้าพเจ้าเองมีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า และชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า ผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า" (กาลาเทีย 2:20)

6 เยฟธาห์ชนะการชักนำไปประนีประนอม

ก "แล้วเยฟธาห์ก็กลับบ้านที่มีสเปห์ ดุเถิด บุตรสาวของท่านถือรำมะนาเดินโลดออกมาต้อนรับท่าน เธอเป็นบุตรคนเดียว นอกจากบุตรสาวคนนี้ท่านไม่มีบุตรชายและบุตรสาวเลย และต่อมาเมื่อท่านเห็นเธอแล้ว ท่านก็ฉีกเสื้อผ้าของท่าน กล่าวว่า "อนิจจา ลูกสาวเอ๋ย เจ้าให้พ่อแ่แล้ว เพราะเจ้าเป็นเหตุให้พ่อเดือดร้อนมากยิ่งขึ้น เพราะพ่อได้อำปากปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ไว้ จะคืนคำก็ไม่ได้" (ผู้วินิจฉัย 11:34-35)

ข ก่อนการสู้รบกับคนอัมโมน เยฟธาห์ปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ว่า ถ้าคนอิสราเอลชนะคนอัมโมนแล้ว สิ่งใดที่ต้อนรับเขาเมื่อเขากลับบ้าน เขาจะถวายให้เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระองค์

- 1 เยฟธาห์คิดว่าความเป็นสัตว์ตัวหนึ่งที่ต้อนรับเขา เขาจึงยอมถวายตัวนั้นให้เป็นเครื่องเผาบูชา เขาคงตกใจมากเมื่อลูกสาวคนเดียวของเขาออกมาต้อนรับเขา
- 2 ในเรื่องนี้เยฟธาห์เปรียบเทียบกับพระบิดาที่ถวายบุตรชายองค์เดียวให้เป็นเครื่องบูชา
- 3 ลูกสาวของเยฟธาห์เปรียบเทียบกับพระบุตรที่ยอมทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา และถวายชีวิตของพระองค์ด้วยความเต็มใจ
- 4 ลูกสาวของเยฟธาห์คงไม่แต่งงาน เหมือนอย่างพระเยซูมิได้แต่งงาน

7 เยฟธาห์ชนะการปะทะกันภายใน

ก "ฝ่ายคนเอฟราอิมมาพร้อมกันข้ามไปทางเหนือ พูดยกับเยฟธาห์ว่า "เหตุใดท่านยกข้ามไปรบคนอัมโมน แต่ไม่เรียกเราไปด้วย เราจะจุดไฟเผาเรือนทับท่านเสีย" เยฟธาห์จึงตอบเขาว่า "ข้าพเจ้ากับประชาชนติดการศึกใหญ่กับคนอัมโมน เมื่อข้าพเจ้าเรียกท่านให้ช่วย ท่านไม่ได้ช่วยเราให้พ้นมือเขา เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าท่านไม่ช่วยข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็เสี่ยงชีวิตของข้าพเจ้าข้ามไปรบกับคนอัมโมน และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมือของข้าพเจ้า วันนี้ท่านจะขึ้นมาทำศึกกับข้าพเจ้าด้วยเหตุอันใด" **เยฟธาห์จึงรวบรวมบรรดาชาวกิเลอาดสู้รบกับคนเอฟราอิม คนกิเลอาดก็ประหารคนเอฟราอิม** เพราะเขากล่าวว่า "เจ้าชาวกิเลอาดเจ้าเป็นคนหลบหนีของชาวเอฟราอิมท่ามกลางคนเอฟราอิมและมันัสเสห์" (ผู้วินิจฉัย 12:1-4)

ข เมื่อเยฟธาห์กลับจากการสู้รบกับคนอัมโมนแล้ว คนเอฟราอิมเผชิญหน้ากับเขา เพราะพวกเขาโกรธที่เยฟธาห์ไม่เรียกพวกเขาให้มีส่วนในการสู้รบนั้น

- 1 ดั่งนั้นเยฟธาห์ต้องสู้รบกับพวกเขาด้วย และมีคนเอฟราอิมเสียชีวิตถึง 42,000 คน
- 2 คริสเตียนทุกคนที่รับใช้พระเจ้าจะเจออุปสรรคเช่นกัน
 - ก เมื่อเราทำดี โลกจะต่อต้านเรา เพราะโลก เนื้อหนัง และซาตานเป็นศัตรูของพระเจ้า
 - ข เมื่อเราทำดี บางครั้งคนในครอบครัวของเราเองจะไม่พอใจกับเราเช่นกัน

8 เยฟธาห์ชนะความคาดหมายของผู้อื่น

- ก “เยฟธาห์วินิจฉัยอิสราเอลอยู่หกปี แล้วเยฟธาห์ชาวกิเลอาดก็สิ้นชีวิตและถูกฝังไว้ในหัวเมืองหนึ่งในกิเลอาด” (ผู้วินิจฉัย 12:7)
- ข หลังจากที่เยฟธาห์ชนะทั้งคนอัมโมนและคนเอฟราอิมแล้ว เขาได้รับตำแหน่งเป็นผู้วินิจฉัย
 - 1 คนเมืองกิเลอาดเคยดูถูกเขา และนับว่าเขาไม่มีค่าอันใด
 - 2 แต่เมื่อพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับผู้ใด ผู้นั้นทำสิ่งที่ใหญ่โตเพื่อพระเจ้าได้

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 38
“แซมสัน - คนที่ไม่ได้ใช้ของประทานของตน”

บทนำ:

- 1 ชีวิตของแซมสันเป็นเหมือนปริศนา เพราะพระเจ้าทรงเลือกเขาให้เป็นผู้วินิจฉัยเพื่อช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากอำนาจของคนฟีลิสเตีย แต่ในชีวิตส่วนตัวของเขา เขาผิดกฎของพวกนาซีร์เรื่อยๆ
 - 2 เมื่อเราศึกษาถึงชีวิตของเขา เราจะเห็นว่าพระเจ้าทรงประทานผลประโยชน์หลายอย่างให้เขา แต่เขาไม่ได้ใช้ผลประโยชน์เหล่านั้นเท่าที่ควร
- 1 บิดามารดาของแซมสันได้รับคำบัญชาเรื่องชีวิตของแซมสัน
 - ก “ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มาปรากฏแก่นางนั้น กล่าวแก่นางว่า "ดูเถิด บัดนี้เจ้าเป็นหมันไม่มีบุตร แต่เจ้าจะตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชาย ฉะนั้นบัดนี้จงระวัง อย่าดื่มเหล้าองุ่น หรือเมรัย และอย่ารับประทานของมลทิน เพราะดูเถิด เจ้าจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรเป็นชาย อย่าให้มีดโกนถูกศีรษะของเขา เพราะเด็กคนนี้จะเป็นพวกนาซีร์แต่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์ เขาจะเป็นคนเริ่มช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือของคนฟีลิสเตีย" (ผู้วินิจฉัย 13:3-5)
 - ข บิดามารดาส่วนมากไม่ได้รับคำบัญชาจากทูตสวรรค์เรื่องชีวิตของลูกๆ
 - 1 แต่ทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้ปรากฏแก่บิดามารดาของแซมสัน และสอนเขาเรื่องชีวิตของแซมสัน
 - 2 คนที่เป็นพวกนาซีร์ต้องไม่ดื่มเหล้าองุ่นหรือน้ำองุ่น ซึ่งแสดงว่าเขาอมยับยั้งความพึงพอใจในโลกนี้ ทั้งไม่ต้องตัดผม ซึ่งสำหรับผู้ชายเป็นสิ่งที่น่าอาย ซึ่งแสดงว่าเขาอมประสบความสำเร็จเพราะเห็นแก่พระเจ้า
 - 3 บิดามารดาของแซมสันได้สอนแซมสันเรื่องกฎต่างๆของพวกนาซีร์ และนำชีวิตของเขาในทางที่ถูกต้อง แต่เมื่อแซมสันโตแล้ว เขาต้องตัดสินใจเองว่าจะทำตามหรือไม่ เป็นเรื่องที่น่าเสียใจที่แซมสันเลือกที่จะผิดกฎของพวกนาซีร์ ซึ่งทำให้เขาเสียชีวิตก่อนกำหนด
 - 2 เป้าหมายแห่งชีวิตของแซมสันได้ตั้งไว้ก่อนเขากำเนิด
 - ก “เพราะดูเถิด เจ้าจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรเป็นชาย อย่าให้มีดโกนถูกศีรษะของเขา เพราะเด็กคนนี้จะเป็นพวกนาซีร์แต่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์ เขาจะเป็นคนเริ่มช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือของคนฟีลิสเตีย" (ผู้วินิจฉัย 13:5)
 - ข ก่อนมารดาแซมสันตั้งครรภ์ พระเจ้าทรงมีเป้าหมายสำหรับชีวิตของเขาแล้ว คือเขาจะเป็นผู้วินิจฉัยในอิสราเอล
 - 1 พระเจ้าทรงมีเป้าหมายสำหรับชีวิตของเราทุกคนเช่นกันไหม?

- 2 พระเจ้าทรงมีเป้าหมายสำหรับชีวิตของเราทุกคนจริง
- ก “พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต อันบริสุทธิ์ และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ซึ่งเป็นการปรนนิบัติอันสมควรของท่านทั้งหลาย อย่าทำตามอย่างชาวโลกนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้าว่าจะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดีเยอเดียม” (โรม 12:1-2)
- ข “ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย และได้แต่งตั้งท่านทั้งหลายไว้ให้ท่านจะไปเกิดผล และเพื่อให้ผลของท่านอยู่ถาวร เพื่อว่าเมื่อท่านหลุดขอสั่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะได้ประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน” (ยอห์น 15:16)

- 3 พระเจ้าทรงใช้จุดอ่อนของแซมสันเพื่อถวายเกียรติยศแด่พระองค์
- ก “แซมสันได้ลงไปยังเมืองทิมนาห์ และได้เห็นผู้หญิงคนฟีลิสเตียคนหนึ่งในเมืองทิมนาห์ แล้วท่านจึงขึ้นมาบอกบิดามารดาของตนว่า “ฉันเห็นผู้หญิงคนฟีลิสเตียคนหนึ่งเมืองทิมนาห์ ฉะนั้นไปขอเขาให้เป็นภรรยาฉันที” แต่บิดาและมารดาของท่านกล่าวแก่ท่านว่า “ไม่มีผู้หญิงสักคนหนึ่งในท่ามกลางบุตรสาวแห่งญาติพี่น้องของเจ้า หรือในท่ามกลางชนชาติของเราหรือ เจ้าจึงไปรับภรรยาจากคนฟีลิสเตียที่ไม่เข้าสู่หนัด” แต่แซมสันกล่าวแก่บิดาว่า “ไปขอหญิงนั้นให้ฉันที เพราะเธอเป็นที่พอใจฉันมาก” บิดามารดาของท่านไม่ทราบว่าเป็นเรื่องนี้เป็นมาจากพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงหาช่องโอกาสที่จะต่อสู้อันฟีลิสเตีย ครั้งนั้นคนฟีลิสเตียมีอำนาจเหนืออิสราเอล” (ผู้วินิจฉัย 14:1-4)
- ข ความผิดที่แซมสันมักง่ายกระทำคือเขารักผู้หญิงอธรรม
- 1 ดูเหมือนว่าเขาหลงรักผู้หญิงชาวฟีลิสเตียเรื่อยๆ พระเจ้าไม่เห็นด้วยกับการกระทำนี้ แต่พระองค์ทรงใช้การกระทำนี้เพื่อช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากอำนาจของคนฟีลิสเตีย
 - 2 เรื่องนี้คล้ายกับเรื่องที่ทำให้พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้าง คือเมื่อฟาโรห์ไม่ยอมให้คนอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์ พระเจ้าทรงทำให้พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้าง ผลก็คือคนอียิปต์ได้ประสพภัยพิบัติ 10 อย่าง แล้วในที่สุดฟาโรห์ได้ปล่อยให้คนอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์

- 4 พระเจ้าทรงป้องกันชีวิตของแซมสัน
- ก “ท่านมาพบกระดูกขากรรไกรลาสๆอันหนึ่งจึงยื่นมือหยิบมา และฆ่าคนเหล่านั้นเสียหนึ่งพันคน” (ผู้วินิจฉัย 15:15)
- ข ในเรื่องนี้แซมสันกำลังทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เพราะฉะนั้นพระองค์ทรงป้องกันชีวิตของเขาไว้
- 1 คริสเตียนทุกคนที่กำลังทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า จะได้รับการป้องกันเช่นกัน
 - 2 ความจริงนี้ควรจะปลอบใจคริสเตียนทุกคนที่พยายามทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

5 แคมสันเป็นนักอธิษฐาน

- ก “แคมสันกระหายน้ำมาก **จึงร้องทุกข์ถึงพระเยโฮวาห์**ว่า "การช่วยให้พ้นอันยิ่งใหญ่พระองค์ประทานให้สำเร็จด้วยมือผู้รับใช้ของพระองค์ บัดนี้ข้าพระองค์จะตายเพราะอดน้ำอยู่แล้ว และตกอยู่ในมือของผู้ไม่เข้าสู่หน้ดมิใช่หรือพระเจ้าข้า" พระเจ้าจึงทรงเปิดช่องที่กระดุกขากรรไกรลาให้น้ำไหลออกมาจากที่นั่น ท่านก็ได้ดื่มและจิตวิญญาณก็สดชื่นฟื้นขึ้นอีก เพราะฉะนั้นที่แห่งนั้นท่านจึงเรียกชื่อว่า เอนหักโคร์ อยู่ที่เลอีจนถึงทุกวันนี้” (ผู้วินิจฉัย 15:18-19)
- ข นี่เป็นตัวอย่างที่ดีของฤทธิ์อำนาจฝ่ายจิตวิญญาณ
- 1 หลายคนจับผิดกับทั้งแคมสันและอ.เปโตร
 - 2 พวกเขาจับผิดกับอ.เปโตรเพราะเมื่อเขาเดินบนน้ำไปหาพระเยซู เขาเดินไม่กี่ก้าวแล้วตกน้ำ แต่ที่จริงอ.เปโตรเดินไกลกว่าพวกผู้วิจารณ์ของเขาทุกคน
 - 3 พวกเขาจับผิดกับแคมสันในหลายเรื่อง แต่ไม่มีผู้วิจารณ์คนใดที่ได้รับการตอบในการอธิษฐานเหมือนอย่างแคมสัน คือที่น้ำดื่มไหลออกมาจากช่องที่กระดุกขากรรไกรลาเลย

6 แคมสันรู้และทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

- ก “และท่าน**วินิจฉัยอิสราเอล**ในสมัยของคนฟิลิสเตียสี่สิบปี” (ผู้วินิจฉัย 15:20)
- ข มีคริสเตียนไม่กี่คนที่รู้ว่าพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา และยังทำตามอยู่อีก 20 ปีต่อมา
- ค น้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับคริสเตียนมีอยู่ 2 อย่าง
- 1 น้ำพระทัยของพระเจ้าที่ทรงเปิดเผยกับคริสเตียนทุกคน เช่น การถวายทรัพย์ การเข้าร่วมประชุมที่คริสตจักรเป็นประจำ การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการดำเนินชีวิตกับพระเจ้า
 - 2 น้ำพระทัยของพระเจ้าที่ทรงเปิดเผยกับคริสเตียนที่กำลังเชื่อฟังพระองค์อยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยเรื่องเหล่านี้ให้คริสเตียนทราบ เช่น เราควรแต่งงานกับใคร เราควรทำงานอะไรและที่ไหน เราควรรับใช้พระเจ้าในคริสตจักรอย่างไรบ้าง เป็นต้น

7 แคมสันสูญเสียน้ำพระทัยของพระเจ้าเพราะเขาไม่ชนะความบาปในชีวิตของเขา

- ก “อยู่มาเมื่อนางพูดคาดคั้นท่านวันแล้ววันเล่า และชักชวนท่านอยู่ทุกวัน จิตใจของแคมสันก็เบื่อแทบจะตาย จึงบอกความจริงในใจของท่านแก่นางจนสิ้นว่า "มีดโกนยังไม่เคยถูกศีรษะของฉัน เพราะฉันเป็นพวกนาซีร์ แต่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์ของมารดา ถ้าโกนผมฉันเสีย กำลึงก็จะหมดไปจากฉัน ฉันก็จะอ่อนเปลี้ยเหมือนชายอื่น” (ผู้วินิจฉัย 16:16-17)
- ข ความบาปอันหนึ่งที่แคมสันหลงทำบ่อยๆคือ เขารักผู้หญิงธรรมดา เมื่อเขารู้จักกับนางเดลิลาห์ เขาทำความบาปนั้นอีก ซึ่งทำให้เขาสูญเสียน้ำพระทัยของพระเจ้า
- 1 ความบาปแบบนี้ พระคัมภีร์เรียกว่า “การผิดที่เรามักง่ายกระทำนั้น” (ฮีบรู 12:1) คือเป็นความบาปที่เราไม่ชนะ แต่ยอมเก็บไว้ในใจของเรา

- 2 ถ้าหากว่าแซมสันมีสติปัญญาเท่ากับความแข็งแรงของเขา เขาจะสู้กับความบาปนี้ และชนะมัน ก่อนมันชนะชีวิตของเขา

8 ความล้มเหลวของแซมสันผลิตบทเรียนที่มีคุณค่าสำหรับคนรุ่นหลัง

ก บทเรียนแรกคือ เมื่อเราได้สิทธิพิเศษอันยิ่งใหญ่แล้ว เราก็มีความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่เนื่องจากสิทธิพิเศษนั้นด้วย

- 1 “คนที่ลิสเตียก็มาจับท่านทะเลงดาของท่านเสีย นำท่านลงมาที่กาซา เอาตรวนทองเหลืองล่ามไว้ และให้ท่านไม่แบ่งอยู่ที่ในเรือนจำ” (ผู้วินิจฉัย 16:21)

- 2 คริสเตียนต้องเข้าใจว่า พระเจ้าจะทรงทดสอบบุตรของพระองค์มากกว่าคนอื่น ๆ แซมสันได้รับสิทธิพิเศษอันยิ่งใหญ่ และบังเกิดอยู่ในครอบครัวที่รักพระเจ้า เพราะฉะนั้นเขามีความรับผิดชอบฝ่ายจิตวิญญาณมากกว่าคนทั่วไป

ข บทเรียนที่ 2 คือ เมื่อพระเจ้าทรงยกโทษให้เราแล้ว พระองค์ทรงลงล้างความผิดบาปของเราด้วย ถึงกระนั้น พระองค์ไม่ทรงลงล้างผลแห่งความผิดบาปนั้น

- 1 “ตั้งแต่โกนผมแล้ว ผมที่ศีรษะของท่านก็ค่อยๆ ออกขึ้นมา” (ผู้วินิจฉัย 16:22)

- 2 ผมของแซมสันเป็นสัญลักษณ์แห่งกำลังของเขา เมื่อผมมันงอกขึ้นมาอีก แสดงว่าพระเจ้าทรงยกโทษให้เขา ถึงกระนั้นแซมสันก็ยังตบออกอยู่ แสดงว่าผลแห่งความบาปนั้นยังคงอยู่

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 39
“นางนาโอมิ - ผู้หญิงที่เขารเรียกกันว่ามารา (ความขมขื่น)”

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนนี้เราจะศึกษาถึงชีวิตของนางนาโอมิ นางนาโอมิได้เชื่อมโยงกับผู้หญิงคนหนึ่ง คือนางรูธ นางรูธนั้นตามทางของพระเจ้า และกำลังเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ในขณะที่นางรูธก้าวหน้าในทางของพระเจ้า และรับพระพรมากมายจากพระองค์ นางนาโอมิก็รู้สึกขมขื่นต่อพระองค์
 - 2 ถึงแม้ว่าพระเจ้าไม่ยกย่องนางนาโอมิเลย พระองค์ได้ช่วยพบนางรูธในหลายเรื่อง
 - 3 นางนาโอมิทำการตัดสินใจที่ผิดซึ่งทำให้她不ประสบความสำเร็จในชีวิตของเขา แต่นางรูธรับพระพรจากพระเจ้า คือเป็นย่าของพ่อของกษัตริย์ดาวิด และอยู่ในวงศ์ตระกูลของพระเยซูคริสต์
-
- 1 นางนาโอมิไม่คัดค้านเมื่อครอบครัวไม่ทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า
 - ก “อยู่มาในสมัยเมื่อผู้วินิจฉัยครอบครองอยู่นั้นเกิดกัันดารอาหารขึ้นในแผ่นดิน มีชายคนหนึ่งเป็นชาวเมืองเบธเลเฮมในยูดาห์ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินโมอับ คือตัวเขาพร้อมกับภรรยาและบุตรชายสองคน” (นางรูธ 1:1)
 - ข การตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กัับเอลีเมเลคสามีของนางนาโอมิ ถึงกระนั้นนางนาโอมิยังมีสิทธิที่จะคัดค้านการตัดสินใจนั้น
 - 1 ครอบครัวนี้ย้ายจากประเทศอิสราเอลเพราะเหตุเขากลับการกัันดารอาหาร และไม่ใช่ว่าเหตุได้รับคำสั่งจากพระเจ้า
 - 2 เพราะเหตุว่านางนาโอมิไม่คัดค้านในเรื่องนี้ เขาจึงประสบความสำเร็จในหลายอย่าง ซึ่งเขานับว่ามาจากพระเจ้าเอง
 - 3 ถึงแม้ว่าสามีเป็นหัวหน้าของครอบครัว และการตัดสินใจต่างๆขึ้นอยู่กัับเขา ภรรยาก็ยังมีสิทธิที่จะออกความเห็น และทั้งสองคนควรปรึกษากันในเรื่องนั้นก่อนทำการตัดสินใจใดๆ
 - 2 นางนาโอมิไม่คัดค้านเมื่อลูกชายทั้งสองแต่งงานกับคนที่ไม่ตรงกับน้ำพระทัยของพระเจ้า
 - ก “แต่เอลีเมเลคสามีของนางนาโอมิสิ้นชีวิตเสีย ทั้งนางไว้กัับบุตรชายทั้งสอง บุตรชายสองคนนี้ก็ได้อภิเษกกับชาวโมอับมาเป็นภรรยา คนหนึ่งชื่อโอรปาห์ อีกคนหนึ่งชื่อรูธ เขาทั้งหลายอยู่ที่นั่นประมาณสิบปี” (นางรูธ 1:3-4)
 - ข ในเรื่องนี้เราสังเกตสิ่งทีนางนาโอมิไม่พูด คือ她不คัดค้านเมื่อลูกชายทั้งสองแต่งงานกับผู้หญิงที่ไม่รู้จักกัับพระเจ้า
 - 1 เมื่อแซมสันอยากแต่งงานกับผู้หญิงคนพิลิสเตียที่ไม่รู้จักกัับพระเจ้า บิดามารดาของเขาคัดค้านอย่างแข็งแแกร่ง

- 2 แต่เมื่อลูกชายทั้งสองของนางนาโอมียากแต่งงานกับผู้หญิงชาวโมอับ นางนาโอมิไม่คัดค้านเลย ที่จริงนางนาโอมิมีความรับผิดชอบที่จะนำลูกในทางของพระเจ้า
- 3 แต่เมื่อบิดามารดาไม่ทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าอยู่แล้ว ก็เป็นสิ่งที่ยากที่จะนำลูกในทางของพระองค์

3 นางนาโอมิต้องเสียสิ่งสารพัดก่อนเขาพร้อมทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าอีก

ก “แล้ววามที่โธณและคิลิโอนทั้งสองคนก็สิ้นชีวิต หญิงคนนั้นก็ต้องเปล้าเปลี่ยวเพราะเหตุสามีและบุตรชาย ทั้งสองของนางต้องล้มหายตายจากไป แล้วนางนั้นพร้อมกับลูกสะใภ้ทั้งสองก็ลุกขึ้นออกเดินทางจาก แผ่นดินโมอับ เพราะว่าเมื่ออยู่ในแผ่นดินโมอับนั้น นางได้ยินข่าวว่า พระเยโฮวาห์ได้ทรงเยี่ยมเยียนชนชาติ ของพระองค์และประทานอาหารแก่เขาทั้งหลาย” (นางรูธ 1:5-6)

ข พระเจ้าทรงประสงค์ให้คริสเตียนทุกคนทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ แต่หลายครั้งคริสเตียนเป็นเหมือน นางนาโอมิ คือไม่ยอมทำตามน้ำพระทัยนั้น ในบางเรื่องพระเจ้าทรงครอบงำชีวิตของคริสเตียน ไม่ว่าจะเขา ยอมทำตามหรือไม่

ค ชีวิตของนางนาโอมิเป็นแบบนี้ คือพระเจ้าทรงต้องการให้นางรูธย้ายไปอยู่ที่ประเทศอิสราเอล แต่เพราะ เหตุว่านางนาโอมิและสามีอยู่ห่างไกลจากพระเจ้า และไม่ยอมทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ พระองค์จึง ทรงครอบงำสถานการณ์นั้น

- 1 ฝ่ายเอลีเมเลคได้เสียชีวิต เพราะเขาไม่นำครอบครัวในทางของพระเจ้า
- 2 ลูกชายทั้งสองได้เสียชีวิต เพื่อไม่เป็นเหตุให้อยู่ในประเทศโมอับต่อไป
- 3 เมื่อทุกคนในครอบครัวเสียชีวิตแล้ว นางนาโอมิไม่มีเหตุที่จะไม่กลับไปอยู่ที่ประเทศอิสราเอลอีก เขาจึงพร้อมและยอมกลับไปอยู่ที่ประเทศอิสราเอล

4 นางนาโอมิไม่สนใจจิตใจของผู้อื่น

ก “แต่นาโอมิกล่าวแก่บุตรสะใภ้ทั้งสองของนางว่า "ไปเถิด ขอให้ต่างคนต่างกลับไปบ้านมารดาของตน ขอพระเยโฮวาห์ทรงพระเมตตาต่อเจ้าทั้งสอง ดังที่เจ้าได้เมตตาต่อผู้ที่ตายไปแล้วและต่อแม่ ขอ พระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้เจ้ามีความสุข ขอให้ต่างก็ได้เข้าไปอยู่ในเรือนของสามี" แล้วนาโอมิก็จับลูกสะใภ้ ทั้งสอง ต่างก็ส่งเสียงร้องไห้ แล้วต่างก็ส่งเสียงร้องไห้อีก โอโรปาก็จับลาแม่สามี แต่รูธยังเกาะแม่สามีอยู่ นาโอมิจึงว่า "ดูเถิด พี่สะใภ้ของเจ้ากลับไปหาชนชาติของเขาและหาพระของเขาแล้ว จงกลับไปตาม พี่สะใภ้ของเจ้าเถิด" (นางรูธ 1:8-9, 14-15)

ข ในข้อนี้เราเห็นว่านางนาโอมิอยู่ห่างไกลจากพระเจ้าแค่ไหน

- 1 นางนาโอมิไม่ชวนลูกสะใภ้ให้ไปอยู่ที่ประเทศอิสราเอลกับเขา (ถ้าลูกสะใภ้ไปอยู่ที่ประเทศ อิสราเอลแล้ว เขาคงมีโอกาสรู้จักกับพระเจ้า) แต่แนะนำให้อยู่ในประเทศโมอับต่อไป (ที่เขา คงนับถือรูปเคารพเหมือนเดิม)
- 2 เรื่องนี้แสดงว่านางนาโอมิไม่สนใจจิตใจของลูกสะใภ้เลย นางนาโอมิเป็นคนขิว และนมัศการ

พระเยโฮวาห์ นางนาโอมิเข้าใจเรื่องสวรรคตกับนรก แต่ไม่ชวนลูกสะใภ้ไปอยู่ที่ประเทศอิสราเอลเลย

3 เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าการเป็นพยานเรื่องพระเยซูกับคนบาปสำคัญแค่ไหน

5 นางนาโอมิได้กล่าวโทษพระเจ้าเพราะเหตุปัญหาต่างๆในชีวิตของเขา

ก “ตั้งนั้นทั้งสองนางก็พากันไปจนถึงเมืองเบธเลเฮม ต่อมาเมื่อนางทั้งสองมาถึงเบธเลเฮมแล้ว ชาวเมืองทั้งคืนก็พากันแตกตื่นเพราะเหตุนางทั้งสอง จึงพูดขึ้นว่า “นี่แน่ะหรือ นางนาโอมิ” นาโอมิตอบเขาว่า “ขออย่าเรียกฉันว่านาโอมิเลย ขอเรียกฉันว่ามาราเถอะ **เพราะว่าองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ทรงกระทำแก่นฉันอย่างขมขื่น**” (นางรูธ 1:19-20)

ข แม่นอนนางนาโอมิมีทัศนคติที่ไม่ดี เมื่อนางนาโอมิพูดถึงพระเจ้าในหนังสือเล่มนี้ ก็เป็นเรื่องปัญหาต่างๆในชีวิตของเขาเท่านั้น

1 แสดงว่านางนาโอมิไม่ยอมรับผิดของเขา คือที่ย้ายออกจากประเทศอิสราเอล เพราะเหตุกลัวการกันดารอาหาร

2 นางนาโอมิไม่ยอมรับผิดของเขา คือที่ไม่คัดค้านเมื่อลูกชายทั้งสองแต่งงานกับผู้หญิงที่ไม่รู้จักกับพระเจ้า

3 นางนาโอมิเป็นผู้หญิงที่มีใจขมขื่น ที่กล่าวโทษพระเจ้าเพราะเหตุปัญหาต่างๆในชีวิตของเขา แทนยอมรับผิดของเขา และสารภาพความผิดนั้นต่อพระเจ้า

ค พระเจ้าทรงอนุญาตให้ปัญหาเหล่านั้นเกิดขึ้นในชีวิตของนางนาโอมิ เพื่อสอนและช่วยเธอให้กลับมามหาพระองค์ คือสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในชีวิตของนางนาโอมิเพราะพระองค์ทรงรักนางนาโอมิ

1 โยเซฟถูกกล่าวหาเท็จและอยู่ในคุกได้สิบเป็นเวลา 12 ปี แต่โยเซฟไม่มีใจขมขื่น และกลายเป็นคนที่พระเจ้าทรงใช้อย่างมาก

2 โมเสสถูกเนรเทศเป็นเวลา 40 ปี เพราะเขากล่าวคนอียิปต์คนหนึ่ง แต่เมื่อถึงเวลาที่พระเจ้าจะใช้โมเสส เขายอมรับใช้พระองค์

3 แต่นางนาโอมิมีใจขมขื่น จนกระทั่งได้กล่าวโทษพระเจ้าเพราะเหตุปัญหาต่างๆในชีวิตของเขา

6 นางนาโอมิแกล้งว่าอยู่ฝ่ายจิตวิญญาณเมื่อมีผลประโยชน์

ก “นาโอมิจึงพูดกับบุตรสะใภ้ว่า **ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพระพรแก่เขาเถิด** พระกรุณาของพระองค์ไม่เคยขาดจากผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่หรือผู้ที่สิ้นชีวิตไปแล้ว” นาโอมิกล่าวแก่นางด้วยว่า “ชายคนนั้นเป็นญาติของเรา เขาเป็นญาติสนิทคนหนึ่งของเรา” (นางรูธ 2:20)

ข “นาโอมิแม่สามีของนางพูดกับนางว่า **ลูกสาวของแม่เอ๋ย ถ้าแม่จะหาที่พึ่งพักให้เจ้า** เพื่อเจ้าจะได้มีความสุขไม่ควรรหรือ โบอาสผู้ที่เจ้าไปกับพวกสาวใช้ของเขานั้น เป็นญาติของเรามีใช่หรือ ดูเถิด คึ้นวันนี้เขาจะชดช้ำบาร์เลย์ที่ลานนวดข้าว” (นางรูธ 3:1-2)

- ค เป็นสิ่งที่แปลกเมื่อนางนาโอมีก้าวถึงพระเจ้าในทางที่ดี เพราะถึงแม้ว่าเขายังมีใจขมขื่นอยู่ เขาก็แนะนำให้ นางรุธตามทางของพระเจ้า เพราะนางรุธคงมีโอกาสได้สามีคนใหม่
- 1 นี่เป็นการกระทำของคนหน้าซื่อใจคด
 - 2 พวกฟาริสีทำแบบนี้ คือเขาออกพระนามของพระเจ้า เพื่อดูเหมือนว่าเขาอยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ
 - 3 นางนาโอมิเคยแนะนำให้นางรุธอยู่ประเทศโมอับและนับถือรูปเคารพต่อไป แต่ตอนนี้นางนาโอมิ อยากรช่วยนางรุธหาที่พึ่งพัก บางทีนางนาโอมินึกถึงความมั่นคงทางการเงินสำหรับตัวเองก็ได้
- 7 นางนาโอมิวางใจในมนุษย์ แทนวางใจในพระเจ้า
- ก “เมื่อนางมาถึง แม่สามีจึงถามว่า “เป็นใครหนอ ลูกสาวของแม่เอ๋ย” แล้วนางก็เล่าตามที่ท่านได้กระทำ ต่อมาให้แม่สามีฟังทุกอย่าง และนางว่า “ท่านให้ข้าบวาร์เลย์หกทะนานนี้แก่ฉัน ท่านว่า ‘เจ้าอย่ากลับไปหาแม่สามีมือเปล่าเลย’” แม่สามีจึงว่า “ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงคอยอยู่ก่อน จนกว่าจะทราบว่าเป็นเรื่องจะลง เอยอย่างไร เพราะว่าท่านจะไม่หยุดเลยจนกว่าท่านจะจัดการเรื่องนี้ให้เสร็จในวันนี้”” (นางรุธ 3:16-18)
- ข ช่วยสังเกตว่า นางนาโอมิไม่ปลอบใจนางรุธโดยกล่าวถึงพระเจ้า แต่ปลอบใจนางรุธโดยกล่าวถึงลักษณะ และชื่อเสียงของโบอาส
- 1 นางนาโอมิวางใจใน “กำลังเนื้อหนัง” และความปรารถนาของมนุษย์
 - 2 นางนาโอมิวางใจในพระเจ้าใหม่ เขาคงไม่วางใจในพระเจ้าเพราะเขายังขมขื่นต่อพระองค์อยู่
 - 3 ตัวของนางนาโอมิลับมาอยู่ในประเทศอิสราเอลแล้ว แต่ใจของเขายังอยู่ห่างไกลจากพระเจ้า
- 8 นางนาโอมิเงียบ ในเมื่อคนอื่นสรรเสริญพระเจ้า
- ก “ฝ่ายพวกผู้หญิงก็พูดกับนาโอมิว่า “**สาธุการแต่พระเยโฮวาห์** พระองค์มิได้ทรงละทิ้งเจ้าไว้ให้ปราศจาก ญาติที่ถัดมา ขอให้ทารกนี้มีชื่อเสียงเลื่องลือไปในอิสราเอล ให้เด็กคนนี้เป็นผู้ชุบชีวิตของเจ้าและเลี้ยงดูเจ้า เมื่อชรา เพราะว่าเด็กคนนี้เกิดมาจากลูกสะไภ้ที่รักเจ้า ผู้ประเสริฐกว่าบุตรชายเจ็ดคน”” (นางรุธ 4:14-15)
- ข เรื่องนี้น่าสงสัย คนอื่นสรรเสริญพระเจ้า แต่นางนาโอมิเงียบ
- ค ถึงแม้ว่าพระเจ้าทรงอวยพรนางนาโอมิแล้ว คือให้มีลูกสะไภ้ที่รักเขาและรักพระเจ้า และมีหลานชายคนหนึ่ง เขาก็ไม่สรรเสริญพระเจ้าเลย

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 40
“นางรูธ - ตัวอย่างแห่งพระคุณของพระเจ้า”

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนนี้เราจะเห็นว่า สิ่งที่น่าสนใจที่สุดในหนังสือนางรูธคือ พระคุณของพระเจ้าในชีวิตของนางรูธ
- 2 ในหนังสือนางรูธนั้น นางรูธได้แต่งงานกับโบอาส โบอาสเป็นคนที่ตามทางของพระเจ้า เขาเป็นคนมั่งมี มีอำนาจ เป็นคนที่เห็นอกเห็นใจ และมีลักษณะเด่น และโบอาสกับนางรูธเป็นบิดามารดาของปู่ของกษัตริย์ดาวิด
- 3 ผลอันดีเลิศนี้เกิดขึ้นในชีวิตของนางรูธเพราะเหตุพระคุณของพระเจ้า

1 พระคุณของพระเจ้ามีชัยเหนือสถานการณ์แห่งการเกิดของนางรูธ

ก “อยู่มาในสมัยเมื่อผู้วินิจฉัยครอบครองอยู่นั้นเกิดกันดารอาหารขึ้นในแผ่นดิน มีชายคนหนึ่งเป็นชาวเมืองเบธเลเฮมในยูดาห์ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินโมอับ คือตัวเขาพร้อมกับภรรยาและบุตรชายสองคน”
(นางรูธ 1:1)

ข นางรูธเกิดที่ประเทศโมอับ ซึ่งสำหรับคนโมอับ ไม่น่ามีโอกาสแต่งงานกับคนยิวที่มั่งมี แต่สิ่งนี้ได้สำเร็จในชีวิตของนางรูธ โดยใช้ครอบครัวหนึ่งที่อยู่ห่างไกลจากพระเจ้า

- 1 เอลิเมเลค และนางนาโอมิ เป็นคู่สามีภรรยาชาวอิสราเอลที่อยู่เมืองเดียวกันกับโบอาส เมื่อเกิดการกันดารอาหารขึ้น เอลิเมเลค และนางนาโอมิ ย้ายจากประเทศอิสราเอล โดยมีได้ปรึกษากับพระเจ้าก่อน ถึงแม้ว่าเขาทั้งสองไม่ทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระเจ้าจึงทรงใช้ครอบครัวของเขาเป็นวิธีนำนางรูธให้พบกับโบอาส
- 2 บางคนอาจดูเรื่องนี้และคิดว่า ถ้าในที่สุดเกิดผลดี ก็ไม่เป็นไร เพราะไม่มีการเสียหายใดๆ
- 3 แต่ตรงกันข้าม เพราะมีการเสียหายอย่างมาก คือเอลิเมเลคได้เสียชีวิต และนางนาโอมิเสียสามีกับลูกชายทั้งสอง และขาดความสุขในชีวิตของเขาด้วย
- 4 ครอบครัวนี้พบว่า ค่าของความผิดพลาดสูงมาก และนางรูธพบว่า พระเจ้าทรงสามารถใช้ใครก็ตาม หรือสิ่งใดก็ตามเพื่อให้ น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จในชีวิตของเรา รวมทั้งใช้ครอบครัวที่ไม่ทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

2 พระคุณของพระเจ้ามีชัยเหนือสามีคนแรกของนางรูธ

ก “แต่เอลิเมเลคสามีของนางนาโอมิสิ้นชีวิตเสีย ทั้งนางไว้กับบุตรชายทั้งสอง บุตรชายสองคนนี้ก็ไต่หญิงชาวโมอับมาเป็นภรรยา คนหนึ่งชื่อโอรปาห์ อีกคนหนึ่งชื่อรูธ เขาทั้งหลายอยู่ที่นั่นประมาณสิบปี”
(นางรูธ 1:3-4)

ข การแต่งงานของคิลิโอนกับนางรูธ ไม่ตรงกับน้ำพระทัยของพระเจ้า

- 1
 - ก ทำไมเป็นอย่างนั้น ก็เพราะว่าพระเจ้าไม่ประสงค์ให้คนที่รู้จักกับพระเจ้าแต่งงานกับคนที่ยังไม่รู้จักกับพระองค์ ในเรื่องนี้คิลิโอนเป็นคนอิสราเอลและรู้จักกับพระเจ้าแล้ว แต่นางรูธเป็นคนโมอับและยังไม่รู้จักกับพระองค์ คือยังไม่ได้รับความรอด
 - ข พระคุณของพระเจ้านั้นมีชัยเหนือสถานการณ์นี้ได้อย่างไร
 - ก ประการแรก พระเจ้าทรงให้คิลิโอนพ้นจากสถานการณ์นี้โดยให้เขาเสียชีวิต
 - ข ประการที่สอง พระเจ้าทรงนำนางรูธให้ได้รับความรอด เขาจึงสามารถแต่งงานกับโบอาส ซึ่งเป็นคนที่ได้รับความรอดแล้วเหมือนกัน

- 3 พระคุณของพระเจ้านั้นมีชัยเหนือโศกนาฏกรรมนี้
 - ก “แล้วมาที่โลนและคิลิโอนทั้งสองคนก็**สิ้นชีวิต** หญิงคนนั้นก็ต้องเปล่าเปลี่ยวเพราะเหตุสามีและบุตรชายทั้งสองของนางต้องล้มหายตายจากไป” (นางรูธ 1:5)
 - ข นางรูธเป็นสาวกเมื่อสามีของเธอเสียชีวิต เขารู้สึกเศร้าโศก และปวดร้าวใจ เหมือนคนทั่วไปที่สูญเสียคู่รัก
 - ค แต่เมื่อนางรูธพิจารณาเรื่องการรับเชื้อในพระเจ้า เขาไม่ให้ความตายของสามีขัดขวางการตัดสินใจนั้น
 - ง อะไรช่วยเขาไม่รู้สึกรำคาญในเรื่องนี้ ก็คือพระคุณของพระเจ้า

- 4 พระคุณของพระเจ้านั้นมีชัยเหนืออิทธิพลเชิงลบ
 - ก “แล้วต่างก็ส่งเสียงร้องให้อีก โอรสาก็จูบลามแม่สามี แต่รูธยังเกาะแม่สามีอยู่ นาโอมิจึงว่า "ดูเถิด พี่สะใภ้ของเจ้ากลับไปหาชนชาติของเขาและหาพระของเขาแล้ว **จงกลับไปตามพี่สะใภ้ของเจ้าเถิด**"” (นางรูธ 1:14-15)
 - ข ถึงแม้ว่านางนาโอมิจะรู้จักกับนางรูธเป็นเวลา 10 ปีแล้ว ดูเหมือนว่าเธอไม่แสดงความเห็นอกเห็นใจต่อเธอเลย เรื่องนี้แสดงว่า นางนาโอมิคงไม่เป็นพยานฝ่ายพระเจ้า
 - 1 ทำไมนางรูธไม่กลับไปหาชนชาติของเขาและพระของเขา
 - 2 ทำไมทัศนคติไม่ดีของนางนาโอมิไม่มีผลร้ายต่อนางรูธ
 - 3 ทำไมนางรูธอยากรู้จักกับพระเจ้าของนางนาโอมิ
 - 4 ทำไมนางรูธไม่รู้สึกรำคาญใจเมื่อนางนาโอมิบอกเธอว่า ให้กลับไปหาชนชาติของเธอ
 - ค ก็มีแต่สิ่งเดียวที่มีชัยเหนืออิทธิพลเชิงลบแบบนี้ ก็คือพระคุณของพระเจ้า

- 5 พระคุณของพระเจ้านั้นมีชัยเหนืออุปสรรคของนางรูธ
 - ก “แต่รูธตอบว่า "ขอแม่อย่าวิงวอนให้ฉันจากแม่หรือเลิกติดตามแม่ไปเลย เพราะแม่จะไปไหนฉันจะไปด้วย และแม่จะอาศัยอยู่ที่ไหนฉันก็จะอยู่ที่นั่นด้วย ญาติของแม่จะเป็นญาติของฉัน และ**พระเจ้าของแม่ ก็จะเป็นพระเจ้าของฉัน**" (นางรูธ 1:16)
 - ข เรื่องนี้อัศจรรย์จริงๆ
 - 1 นางรูธโตขึ้นในประเทศโมอับ ซึ่งคนโมอับเป็นคนที่ไหว้รูปเคารพ

- 2 นางรูฐจึงให้รูปเคารพเหมือนคนโมอับทุกคน แต่เขาคงได้ยินเรื่องพระเจ้าของคณอิสราเอลด้วย
- 3 นางรูฐอยู่ในครอบครัวของคณอิสราเอลเป็นเวลา 10 ปี แต่ไม่เคยรับเชื้อในพระเจ้า
- 4 เมื่อถึงเวลาที่นางนาโอมิจะกลับไปอยู่ที่ประเทศอิสราเอล นางรูฐจึงตัดสินใจรับเชื้อในพระเยโฮวาห์พระเจ้า
- 5 ถึงแม้ว่าครอบครัวของนางนาโอมิไม่ทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ก็ยังมีผลดีในชีวิตของนางรูฐ

6 พระคุณของพระเจ้านั้นมีชัยเหนือความไม่รู้เรื่องราวของนางรูฐ

ก “ฝ่ายนาโอมินั้นมีญาติข้างสามิศคนหนึ่ง เป็นคนมั่งมี ครอบครัวเดียวกับเอลีเมเลค ชื่อโบอาส และรูฐชาวโมอับจึงพูดกับนาโอมิว่า "บัดนี้ขอให้ฉันไปที่ทุ่งนา เพื่อจะเก็บรวงข้าวตกตามหลังผู้ที่มีสายตากว้างต่อฉัน" นางโอมิตอบนางว่า "ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงไปเถิด" นางก็ออกเดินตามหลังคนเกี่ยวเพื่อคอยเก็บข้าวตก **เผชิญเข้าไปในนาของโบอาส** ซึ่งเป็นญาติของเอลีเมเลค” (นางรูฐ 2:1-3)

ข นางรูฐไม่รู้เรื่องโบอาส ไม่รู้ว่าเขาเป็นญาติของนางนาโอมิ ไม่รู้ว่าเขายังไม่แต่งงาน และไม่รู้พระราชบัญญัติของคณอิสราเอลเรื่องการไถ่ที่ดิน

- 1 นางรูฐเพียงแต่ยอมทำงานเพื่อได้อาหารสำหรับตัวเองและสำหรับนางนาโอมิ แต่พระเจ้าทรงกระทำสิ่งใหญ่โตเบื้องหลังในชีวิตของเขา
- 2 บางคนอาจดูเรื่องนี้และว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นเพราะโชคดีหรือเกิดขึ้นโดยบังเอิญ
- 3 เรื่องนี้ไม่เกิดขึ้นเพราะเหตุสติปัญญาของนางนาโอมิ หรือเพราะนางรูฐทำงานเพื่อได้อาหาร
- 4 เรื่องนี้เกิดขึ้นเนื่องจากพระคุณของพระเจ้า ที่นำนางรูฐให้ย้ายมาจากต่างประเทศ และนำเขาให้เข้าไปในนาของโบอาส
- 5 นางรูฐเป็นคนที่รักพระเจ้า และดำเนินชีวิตในทางของพระองค์ พระองค์จึงทรงนำทางของเขาให้เกิดผลที่ดี

7 พระคุณของพระเจ้านั้นมีชัยเหนือความขาดแคลนของนางรูฐ

ก “เมื่อนางลุกขึ้นไปเก็บข้าว โบอาสก็บัญชาชายหนุ่มของท่านว่า "จงยอมให้นางเก็บข้าวตกกระหว่างฟ่อนข้าวเถอะ อย่าได้ตำหนินางเลย จงดึงข้าวออกจากฟ่อนทิ้งไว้ให้นางเก็บบ้าง อยากรว่านางเลย"” (นางรูฐ 2:15-16)

ข พระเจ้าทรงเตรียมทางไว้ให้คนยากจนในประเทศอิสราเอลได้อาหาร คือให้พวกเขา มีสิทธิไปเก็บข้าวในนาของคนอื่น คือเมื่อชาวนาเกี่ยวข้าวในนา เขาไม่เกี่ยวเก็บข้าวที่ขอบนาให้หมด และเมื่อเกี่ยวแล้วก็ไม่เก็บข้าวที่ตก จึงมีข้าวเหลือสำหรับคนยากจน

ค นางรูฐตื่นแต่เช้าเพื่อไปเก็บข้าวในนาของคนอื่น เพราะนางรูฐกับนางนาโอมิเป็นคนยากจน

ง การที่พระเจ้าทรงเตรียมทางไว้สำหรับคนยากจนแบบนี้แสดงความจริงสองประการ

- 1 ประการแรก พระเจ้าทรงสนใจสภาพของคนยากจน จนได้ออกพระราชบัญญัติไว้เฉพาะสำหรับพวกเขา

2 ประการที่สอง พระเจ้าทรงช่วยคนยากจนยังคงศักดิ์ศรีของพวกเขา โดยให้เขาทำงาน (เก็บข้าว) เพื่อได้อาหารที่เขาต้องการ

8 พระคุณของพระเจ้านั้นเห็นถึงความลำเอียง

ก “บัดนี้ ลูกสาวเอ๋ย เจ้าอย่ากลัวเลย สิ่งที่เราขอร้องเราจะกระทำตามทุกอย่าง **บรรดาผู้หลักผู้ใหญ่ของเมืองเราทราบดีอยู่ว่าเจ้าเป็นผู้หญิงที่ดี**” (นางรูธ 3:11)

ข คนอิสราเอลเป็นชนชาติที่มีความลำเอียงต่อชนชาติอื่น ความลำเอียงนั้นแสดงออกอย่างชัดในสมัยของพระเยซู และในสมัยแรกของคริสตจักร คือคนยิวที่รับเชื่อแล้ว ไม่อยากให้คนต่างชาติได้รับความรอดโดยไม่เข้าศาสนายิวก่อน

- 1 คุณลักษณะของนางรูธดีเลิศ จนกระทั่งเรามีชื่อเสียงดีท่ามกลางคนอิสราเอลที่อยู่ในเมืองเบธเลเฮม
- 2 ความลำเอียงไม่เกี่ยวข้องกับเชื้อชาติหรือสัญชาติเท่านั้น แต่บางครั้งเกี่ยวข้องกับระดับการศึกษา อาชีพหรือระดับการเงิน
- 3 เราต้องให้พระคุณของพระเจ้านั้นเห็นถึงความลำเอียงในชีวิตของเรา

9 พระคุณของพระเจ้านั้นเห็นพระราชบัญญัติ

ก “ท่านจึงพูดกับญาติสนิทที่ถัดมานั้นว่า “นาซึ่งเป็นส่วนของเอลิเมเลคญาติของเขานั้น นาโอบีผู้ที่ถูกไล่ออกจากแผ่นดินโมอับอยากจะขายเสีย ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าควรบอกให้ท่านทราบ และขอบอกว่า ขอท่านซื้อไว้ต่อหน้าพลเมืองและต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ของชาวเมืองเรา ถ้าท่านอยากจะได้ไว้ก็**จงไถ่เกิด** แต่ถ้าท่านไม่ได้ จงบอกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้ทราบ นอกจากท่านแล้วไม่มีใครมีสิทธิ์ไถ่ได้ ข้าพเจ้ามีสิทธิ์ไถ่ท่านไป” ผู้นั้นก็จึงบอกโอบาสะว่า “ข้าพเจ้าจะไถ่” แล้วโอบาสะบอกว่า “ในวันที่ท่านซื้อที่นาจากมือนาโอบีนั้น ท่านก็จะไถ่บุตรสาวโมอับภรรยาของผู้ตายด้วย เพื่อจะจรรโลงนามของผู้ตายไว้กับมรดกของเขา” ญาติสนิทที่ถัดมาคนนั้นตอบว่า “ข้าพเจ้าจะไถ่เพื่อตนเองอย่างนั้นไม่ได้ จะทำให้มรดกข้าพเจ้าเสียไป ท่านจงเอาสิทธิในการไถ่ของข้าพเจ้าไปจัดการเองเถิด เพราะข้าพเจ้าไถ่ไม่ได้แล้ว”” (นางรูธ 4:3-6)

ข พระราชบัญญัติของพระเจ้าที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ มีอยู่สองประการ

- 1 ประการแรก ญาติสนิทมีสิทธิ์ซื้อที่ดินของญาติที่เสียชีวิตไปแล้ว โดยวิธีนี้ ที่ดินจะอยู่ในตระกูลเดียวกันตลอด
- 2 ประการที่สอง ญาติสนิทมีความรับผิดชอบแต่งงานกับภรรยาของญาติที่เสียชีวิตไปแล้ว โดยวิธีนี้ จะมีคนเลี้ยงภรรยาต่อไป และจะมีลูกเกิดขึ้นซึ่งทำให้แน่ใจว่าชื่อของญาติที่เสียชีวิตไปแล้วจะสืบต่อไป นี่เป็นเหตุที่ญาติสนิทของนางรูธมีปัญญา เพราะเขามีภรรยาแล้ว และถ้าแต่งงานกับนางรูธ ก็จะทำให้มรดกของเขาเสียไป

ค การซื้อที่ดินและการแต่งงานกับภรรยาของญาติที่เสียชีวิตไปแล้วนั้น พวกยิวเรียกกันว่า การไถ่

ง แต่สิ่งที่เป็นปัญหาสำหรับมนุษย์ ก็ไม่เป็นปัญหาอันใดสำหรับพระเจ้า พระคุณของพระเจ้าทรงมีอำนาจ

เหนือสถานการณ์นี้ด้วย คือพระเจ้าทรงนำโบอาสในเรื่องนี้ และในที่สุดน้ำพระทัยของพระเจ้าได้สำเร็จใน
ชีวิตของโบอาสและนางรุท

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 41
“โบอาส - ผู้ไถที่เป็นญาติสนิท”

บทนำ:

- 1 โบอาสไม่เหมือนคนทั่วไปที่อยู่ในสมัยของเขา ซึ่งคือสมัยของผู้วินิจฉัย เพราะในสมัยนั้นคนอิสราเอลมีชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณที่ขึ้นๆลงๆเสมอ คือพวกเขาอยู่ห่างไกลจากพระเจ้า จนได้รับการลงโทษ เมื่อรับโทษแล้วพวกเขากลับใจเสียใหม่และขอความช่วยเหลือจากพระองค์ แต่เมื่อพระเจ้าทรงช่วยพวกเขาแล้ว เขาก็กลับไปอยู่ห่างไกลจากพระองค์อีก
- 2 ผู้เขียนหนังสือผู้วินิจฉัยได้อธิบายถึงสมัยนั้นอย่างชัดเจนว่า “ทุกคนทำตามอะไรก็ตามที่ถูกต้องในสายตาของตนเอง” (ผู้วินิจฉัย 21:25)
 - ก เอลีเมเลคทำแบบนั้น เพราะเมื่อเกิดการกัณดารอาหารขึ้น เขาตกใจกลัวและให้ครอบครัวย้ายไปอยู่ประเทศโมอับ
 - ข มาทิลอนและคิลิโอน ลูกชายทั้งสองของเอลีเมเลค ทำแบบนั้น เพราะเขาตัดสินใจไม่ฟังคำสอนในพระคัมภีร์ โดยแต่งงานกับผู้หญิงที่ไม่รู้จักกับพระเจ้า
 - ค นางนาโอมีทำแบบนั้นเช่นกัน เพราะเมื่อเขาตัดสินใจกลับไปยังประเทศอิสราเอลแล้ว เขาแนะนำให้ลูกสะใภ้ทั้งสองอยู่ในประเทศโมอับต่อไป คือแนะนำให้ลูกสะใภ้ทั้งสองนับถือรูปเคารพต่อไป และในที่สุดลูกสะใภ้คนหนึ่งฟังคำแนะนำของเขา
- 3 แต่มีอยู่สองคนในหนังสือนางรูธที่ไม่เหมือนคนทั่วไป
 - ก นางรูธไม่เหมือนคนทั่วไป เพราะเธอเป็นคนถ่อมตัวลงและได้เชื่อฟังคำสอนของนางนาโอมี
 - ข โบอาสไม่เหมือนคนทั่วไปเช่นกัน เพราะเธอเป็นคนถ่อมตัวลง คือเธอเชื่อฟังคำสอนของพระราชบัญญัติ เช่นเธอสั่งพวกคนใช้ว่า “ไม่ให้เกี่ยวเก็บข้าวที่ขอบนาให้หมด และเมื่อเกี่ยวแล้วก็อย่าเกี่ยวข้าวที่ตก จึงมีข้าวเหลือสำหรับคนยากจน และเธอเชื่อฟังพระราชบัญญัติเรื่องการซื้อที่ดินและการแต่งงานกับภรรยาของญาติสนิทที่เสียชีวิตไปแล้ว
 - ค การซื้อที่ดินและการแต่งงานกับภรรยาของญาติสนิทที่เสียชีวิตไปแล้ว พวกยิวเรียกกันว่า การไถ่ ในเรื่องนี้ โบอาสได้เปรียบเทียบกับพระเยซูคริสต์ พระผู้ไถ่ของเรา
- 1 การไถ่นั้นสำเร็จโดยคนมั่งมีคนหนึ่ง
 - ก “ฝ่ายนาโอมีนั้นมีญาติข้างสามีนคนหนึ่ง เป็นคนมั่งมี ครอบครัวย้ายมาอยู่กับเอลีเมเลค ชื่อโบอาส” (นางรูธ 2:1)
 - ข โบอาสเป็นคนมั่งมี ข้อนี้สำคัญในเรื่องที่เขาไถ่นางรูธไว้
 - 1 เพื่อให้เขาเป็นคนไถ่ เขาต้องทำสองอย่าง คือต้องซื้อที่ดิน และต้องแต่งงานกับภรรยาของคน ที่เสียชีวิตแล้ว

- 2 ถ้าหากว่าเขาไม่เป็นคนมั่งมี เขาคงไม่มีความสามารถซื้อที่ดินได้ ถึงแม้ว่าเขาอยากแต่งงานกับนางรูธอยู่แล้ว
- ค โบอาสเปรียบเทียบกับพระเยซูคริสต์ในเรื่องนี้ เพราะพระเยซูเป็นพระผู้ไถ่ของทั้งมนุษย์และแผ่นดินโลกด้วย
- 1 “ว่าสรรพสิ่งเหล่านั้นจะได้รอดจากอำนาจแห่งความเปื่อยเน่า และจะเข้าไปในเสรีภาพซึ่งมีสง่าราศีแห่งบุตรทั้งหลายของพระเจ้าด้วย เรารู้สึกว่า บรรดาสรรพสิ่งที่ทรงสร้างนั้น กำลังคร่ำครวญและผจญความทุกข์ลำบากเจ็บปวดด้วยกันมาจนทุกวันนี้ และไม่ใช่สรรพสิ่งที่ปวงเทานั้น แต่เราทั้งหลายเองด้วย ผู้ได้รับผลแรกของพระวิญญาณ ตัวเราเองก็ยังคงคร่ำครวญคอยจะเป็นอย่างบุตรคือที่จะทรงไถ่กายของเราทั้งหลายไว้” (โรม 8:21-23)
 - 2 การسابแข่งแห่งความบาปมีผลไม่ใช่ต่อมนุษย์เท่านั้น แต่มีผลต่อสิ่งสารพัดที่พระเจ้าทรงสร้างไว้ เพราะฉะนั้นพอสิ้นยุค 1,000 ปีของพระเยซูแล้ว พระองค์จะทรงชำระล้างแผ่นดินโลกด้วยไฟ และจะสร้างท้องฟ้าใหม่กับแผ่นดินโลกใหม่ และพวกเราจะเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้วด้วย
 - 3 ถ้าหากว่าพระเยซูไม่เป็นพระบุตรของพระเจ้าและผู้รับมรดกของสิ่งสารพัด (คือเป็นคนมั่งมี) พระองค์คงไม่สามารถเป็นพระผู้ไถ่ของสิ่งสารพัดที่ถูกسابแข่ง
- 2 การไถ่นั้นสำเร็จตามน้ำพระทัยของพระเจ้า
 - ก “นางก็ออกเดินตามหลังคนเกี่ยวเพื่อคอยเก็บข้าวตก **เผชิญ**เข้าไปในนาของโบอาส ซึ่งเป็นญาติของเอลีเมเลค” (นางรูธ 2:3)
 - ข คงดูเหมือนว่าไม่สำคัญเท่าไรว่า ในวันนั้นนางรูธไปเก็บข้าวที่ไหน แต่ที่จริงพระเจ้าทรงเป็นผู้นำของนางรูธ เพราะพระองค์ทรงนำเขาให้เข้าไปในนาของโบอาส น้ำพระทัยของพระเจ้าจึงสำเร็จในชีวิตของเขา
 - 1 พระเจ้าทรงมีน้ำพระทัยเรื่องว่า เราทำงานที่ไหน
 - 2 พระเจ้าทรงมีน้ำพระทัยเรื่องว่า เราแต่งตัวอย่างไร
 - 3 พระเจ้าทรงมีน้ำพระทัยเรื่องว่า เราเข้าร่วมประชุมที่คริสตจักรแห่งใด
 - 4 พระเจ้าทรงมีน้ำพระทัยเรื่องทุกๆส่วนแห่งชีวิตของคริสเตียน เราจึงควรแสวงหาและพยายามทราบน้ำพระทัยนั้น
 - 5 เพราะเหตุว่าพระเจ้าทรงมีน้ำพระทัยเรื่องทุกๆส่วนแห่งชีวิตของคริสเตียน คริสเตียนจะทราบและทำตามน้ำพระทัยนั้นได้อย่างไร วิธีเดียวคือให้ประกอบด้วยพระวิญญาณ พระวิญญาณนั้นจึงจะเป็นผู้นำในทุกๆส่วนแห่งชีวิตของเรา
 - ก “และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคน แต่จงประกอบด้วยพระวิญญาณ” (เอเฟซัส 5:18)
 - ข เราต้องยอมมอบทุกๆส่วนแห่งชีวิตของเราไว้กับพระวิญญาณ พระองค์จึงสามารถนำชีวิตของเราได้ เหมือนอย่างเหล่านำการกระทำของคนที่มาเหล่านั้น
- 3 การไถ่นั้นสำเร็จหลังจากการเดินทางจากเมืองเบธเลเฮม

- ก “ดูเถิด โบอาสมาจาก**เบธเลเฮม** พุดกับคนเกี่ยวข้าวว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับเจ้าเถิด" เขาทั้งหลายตอบว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการพระพรแก่ท่านเถิด" โบอาสจึงถามคนใช้ผู้คอยควบคุมคนเกี่ยวข้าวนั้นว่า "หญิงสาวคนนี้เป็นคนของใคร?" (นางรูธ 2:4-5)
- ข ไม่มีสิ่งใดในพระคัมภีร์ที่ไม่สำคัญ ดังนั้นเราควรสังเกตว่า โบอาสไถ่นางรูธไว้หลังจากที่โบอาสเดินทางจากเมืองเบธเลเฮม
- 1 ทำไมเมืองเบธเลเฮมสำคัญ
 - 2 ข้อนี้เปรียบเทียบกับชีวิตของพระผู้ไถ่ของเรา คือพระเยซูบังเกิดจากสาวพรหมจารีที่เมืองเบธเลเฮม จากนั้นพระองค์ออกจากเมืองเบธเลเฮม และอีก 33 ปีต่อมาพระองค์ถูกตรึงบนไม้กางเขน ที่สถานที่แห่งหนึ่งซึ่งเรียกว่า กะโหลกศีรษะ

4 การไถ่ที่สำเร็จโดยพระคุณของพระเจ้า

- ก “แล้วโบอาสจึงพุดกับรูธว่า "ลูกสาวเอ๋ย ขอฟังหน่อย อย่าไปเก็บข้าวที่นาอื่น หรือทิ้งน่านี้ไปเสียเลย จงอยู่ใกล้ๆสาวใช้ของฉัน ตาของเจ้าจงมองดูตามนาที่เขากำลังเก็บเกี่ยวกันอยู่ แล้วก็จงติดตามเขาไป ฉันได้ส่งพวกหนุ่มๆมาให้รับกว่นเจ้าแล้วมิใช่หรือ เมื่อเจ้ากระหายน้ำก็เชิญไปที่หม้อน้ำ ดื่มน้ำซึ่งคนหนุ่มๆตักไว้" รูธก็ซบหน้าน้อมตัวลงถึงดินและพุดว่า "ทำไมดิฉันจึงได้รับความ**กรุณา**ในสายตาของท่าน ท่านจึงเอาใจใส่ดิฉันในเมื่อดิฉันเป็นแต่เพียงคนต่างด้าว?" (นางรูธ 2:8-10)
- ข นางรูธได้รับความ**กรุณา**ในสายตาของโบอาส โบอาสใช้ทรัพย์สินสมบัติและอำนาจของตนเพื่อช่วยคนต่างชาตินคนหนึ่ง (คือนางรูธ) ที่ไม่สามารถช่วยตัวเองได้
- ค พระคุณของพระเจ้ายิ่งเช่นกัน พระคุณคือการได้รับความดีเมื่อเราไม่สมควรได้รับความดีนั้น เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงประทานความรอดให้แก่เรา พระองค์ทรงรับเราไว้ในครอบครัวของพระองค์ และให้เราเป็นทายาทร่วมกับพระองค์ ซึ่งหมายความว่าความมั่งคั่งของพระองค์กลายเป็นความมั่งคั่งของเราด้วย

5 การไถ่ที่สำเร็จเมื่อมีการละทิ้งทางเก่า

- ก “แต่โบอาสตอบนางว่า "ทุกอย่างที่เจ้าได้ปฏิบัติต่อแม่สามีของเจ้าตั้งแต่สามีของเจ้าสิ้นชีวิตแล้วนั้น มีคนมาเล่าให้ฉันฟังหมดแล้ว และเขายกด้วยว่า **เจ้ายอมจากบิดามารดาและบ้านเกิดเมืองนอนของเจ้า** มาอยู่กับ**ชนชาติ**ที่เจ้าไม่รู้จักมาก่อน ขอพระเยโฮวาห์ทรงตอบแทนการงานของเจ้าตามที่เจ้าได้กระทำมาแล้วนั้นเถิด และขอให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของชนชาติอิสราเอลซึ่งเจ้าเข้ามาวางใจอยู่ได้ปกของพระองค์นั้น จงทรงปูนบำเหน็จอันบริบูรณ์แก่เจ้า" (นางรูธ 2:11-12)
- ข ก่อนนางรูธมีโอกาสดูงานกับโบอาสและเป็นบรรพบุรุษของพระเยซูคริสต์ เขาต้องละทิ้งทางเก่า นางรูธละทิ้ง**ความเชื่อเก่า** (คือการนับถือรูปเคารพ) เมื่อตัดสินใจรับเชื่อในพระเจ้า
- ค นั่นก็คือความหมายของการกลับใจเสียใหม่ คือเป็นการละทิ้งทางเก่า (ความผิดบาป) หันมารับทางใหม่ (การมีชีวิตใหม่ในพระเยซูคริสต์ โดยให้พระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด)
- 1 ถ้าคนที่รับเชื่อแล้ว ยังทำความผิดบาปอยู่ เขารอดจริงไหม?

2 การกลับใจเสียใหม่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของเรา ซึ่งเมื่อกลับใจเสียใหม่แล้วก็ได้รับความรอด แต่การกระทำของเราจะค่อยๆเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงนั้นขึ้นอยู่กับความเชื่อและการเจริญเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณของเรา

ก สมมติว่าคนที่ยังไม่เป็นคริสเตียนสองคนไปตื่นเหล่าด้วยกัน ทั้งสองคนนั้นคงมีเวลาสนุกสนาน แต่ถ้าคนหนึ่งทั้งสองคนนั้นรับเชื่อแล้ว และกลับไปดื่มเหล้ากับเพื่อนอีก ก็จะไม่เหมือนเดิม คือคนที่ยังไม่เป็นคริสเตียนยังสนุกสนานอยู่ แต่สำหรับคนที่รับเชื่อแล้ว เขาจะไม่สนุกสนานกับความผิดบาปและทางเก่านั้นอีกต่อไปได้

ข ถ้าคิดว่าคริสเตียนทำความผิดบาปไม่ได้ ก็จงระลึกถึงกษัตริย์ดาวิด คือดาวิดได้รับความรอดแล้ว แต่ยังมีผิดประเวณีและฆ่าคนได้ แต่ในขณะที่ดาวิดทำบาปนั้น เขาก็ขาดความชื่นบานในความรอดของเขา

6 การไถ่นั้นสำเร็จเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งไม่สามารถไถ่ไว้ได้

ก “แล้วโอบาซบอกว่า “ในวันที่ท่านซื้อที่นาจากมีโอนาโอมินั้น ท่านก็จะได้รู้อาณาโมอับภรรยาของผู้ตายด้วย เพื่อจะจรรโลงนามของผู้ตายไว้กับมรดกของเขา” ญาติสนิทที่ถัดมาคนนั้นตอบว่า **“ข้าพเจ้าจะไถ่เพื่อตนเองอย่างนั้นไม่ได้** จะทำให้มรดกข้าพเจ้าเสียไป ท่านจงเอาสิทธิในการไถ่ของข้าพเจ้าไปจัดการเองเถิด เพราะข้าพเจ้าไถ่ไม่ได้แล้ว” (นางรูธ 4:5-6)

ข โอบาซตั้งใจไถ่ทั้งที่ดินของเอลิเมเลค และแต่งงานกับนางรูธด้วย แต่เขาต้องให้ญาติสนิททักว่าเขามีโอกาสไถ่ทั้งสองก่อน เมื่อญาติสนิททักว่าโอบาซบอกว่าเขาไถ่ไม่ได้ ก็เปิดโอกาสให้โอบาซเป็นผู้ไถ่ได้

ค พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ไถ่เมื่อพระราชบัญญัติไม่สามารถไถ่เราไว้ได้

1 พระราชบัญญัติสมบูรณ์ ถึงกระนั้นก็ไม่สามารถไถ่มนุษย์ไว้ได้ เพราะเพื่อพระราชบัญญัติมีฤทธิ์ในชีวิตของเรา ก็ต้องการให้เราเป็นคนบริสุทธิ์

2 เมื่อเห็นว่าพระราชบัญญัติไม่สามารถไถ่มนุษย์ไว้ได้ พระเยซูคริสต์เสด็จลงมารับสภาพของมนุษย์ และมีชีวิตที่ปราศจากความผิดบาป คือทำตามพระราชบัญญัติทุกประการ จึงสามารถเป็นพระผู้ไถ่ของเราได้

3 “เพราะสิ่งซึ่งพระราชบัญญัติทำไม่ได้เพราะเนื้อหนังทำให้อ่อนกำลังไปนั้น พระเจ้าทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาในสภาพเหมือนเนื้อหนังที่บาปและเพื่อไถ่บาป พระองค์จึงได้ทรงรับโทษบาปที่อยู่ในเนื้อหนัง” (โรม 8:3)

7 การไถ่นั้นสำเร็จโดยการเสียสละสิ่งที่มีค่า

ก “แล้วโอบาซจึงกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่และประชาชนทั้งปวงว่า “ท่านทั้งหลายเป็นพยานในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าได้ซื้อทรัพย์สินทั้งหมดของเอลิเมเลค และทรัพย์สินทั้งหมดของคิลิโอนและมาห์โลนจากมีโอนาโอมิแล้ว ยิ่งกว่านั้นรูธชาวโมอับภรรยาของมาห์โลนข้าพเจ้าก็ได้มาเป็นภรรยาของข้าพเจ้า เพื่อจะจรรโลงนามของผู้ตาย

ไว้กับมรดกของเขา เพื่อนามของผู้ตายจะไม่ต้องถูกตัดออกจากพวกพี่น้องของเขา และจากประตูบ้านเกิด เมืองนอนของเขา ท่านทั้งหลายเป็นพยานแล้วในวันนี้” (นางรูธ 4:9-10)

ข ก่อนโบอาสเป็นผู้ไถได้ เขาต้องเสียเงินซื้อที่ดินของเอลิเมเลค เมื่อทำเรียบร้อยแล้ว เขาก็ไถที่ที่ดินและนางรูธได้

ค ก่อนพระเยซูทรงบังเกิดเป็นพระผู้ไถของมนุษย์ พระองค์ต้องเสียสละพระโลหิตของพระองค์เพื่อชำระความผิดบาปของเราได้

1 พระเยซูทรงบังเกิดที่หมู่บ้านเบธเลเฮม แต่การบังเกิดนั้นเองไม่สามารถชำระความผิดบาปของเราได้

2 พระเยซูทรงมีชีวิตที่ปราศจากความผิดบาป ได้ทำตามพระราชบัญญัติในทุกข้อ จึงสามารถเป็นพระผู้ไถได้ เพราะพระองค์มีชีวิตที่บริสุทธิ์ แต่การกระทำเหล่านั้นเองไม่สามารถชำระความผิดบาปของเราได้

3 แต่เมื่อพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์บนกางเขน และพระโลหิตของพระองค์ไหลออก พระองค์จึงเป็นพระผู้ไถของเราได้ เพราะพระโลหิตอันบริสุทธิ์ของพระองค์สามารถเป็นค่าไถ่ความผิดบาปของเรา ก่อนพระองค์สิ้นพระชนม์บนกางเขนนั้น พระองค์ตรัสว่า “สำเร็จแล้ว” ซึ่งหมายความว่า พระองค์ได้เสียสละค่าไถ่ความผิดบาปของเราแล้ว โดยการเสียสละพระโลหิตของพระองค์เอง

8 การไถ่นั้นสำเร็จเพื่อให้เกิดลูกๆ

ก “ดังนั้นโบอาสก็รับรูธมาเป็นภรรยาของท่าน และท่านก็เข้าหานางและพระเยโฮวาห์ประทานให้นางตั้งครรภ์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง” (นางรูธ 4:13)

ข ผลแห่งการไถ่นางรูธ คือนางรูธกับโบอาสจะมีลูกด้วยกัน

ค ผลแห่งการไถ่ของพวกเรา คือให้เรามีลูกฝ่ายจิตวิญญาณ คือช่วยคนอื่นได้รับความรอด การมีลูกฝ่ายจิตวิญญาณนั้นสำเร็จโดยการเป็นพยานเรื่องพระเยซูกับคนอื่น

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 42
“ซามูเอล - ผู้รับใช้ของพระเจ้าที่ประสบความสำเร็จ”
(ตอนที่ 1)

บทนำ:

- 1 “การประสบความสำเร็จ” มีความหมายอะไรบ้าง
 - ก มีผู้ใหญ่หลายคนคิดว่าเขาประสบความสำเร็จเมื่อเขาได้รับรายได้ที่ดี เขาจึงสอนลูกให้หางานที่มีรายได้ที่ดี เพื่อเขาจะ “ประสบความสำเร็จ”
 - ข หมู่สาวหลายคนคิดว่าเขาประสบความสำเร็จเมื่อเขาได้ชื่อเสียง เขาจึงหางานที่จะให้เขามีชื่อเสียง เช่น นักกีฬา นักดนตรีหรือนักแสดงในภาพยนตร์
 - 2 แต่สำหรับคริสเตียน “การประสบความสำเร็จ” มีความหมายอะไร การประสบความสำเร็จนั้นก็คือการรู้จักและทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า บางทีการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้านั้นจะนำรายได้ที่ดีหรือชื่อเสียงมาสู่เรา เช่นอับราฮัมเป็นคนมั่งมี กษัตริย์ดาวิดมีชื่อเสียง กษัตริย์ซาโลมอนมีทั้งสอง คือเป็นคนมั่งมีและมีชื่อเสียงเนื่องด้วยสติปัญญาที่พระเจ้าทรงประทานให้ แต่ชีวิตของสามคนนี้ไม่ประสบความสำเร็จเพราะเหตุเขามั่งมีหรือมีชื่อเสียง แต่เพราะเหตุว่าเขารู้จักและทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา
 - 3 ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จในชีวิตของเขาเช่นกัน ในบทเรียนนี้เราจะศึกษาถึงเหตุ 9 ประการที่ซามูเอลรู้จักและทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา
- 1 ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จเพราะคนอื่นอธิษฐานเผื่อเขา
 - ก “และอยู่มาเมื่อถึงกาลกำหนดอันนั้นก็ตั้งครรภ์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง และนางเรียกชื่อเด็กนั้นว่า **ซามูเอล** เพราะนางกล่าวว่า **“ดิฉันขอลูจากพระเจ้าเยโฮวาห์”**” (1 ซามูเอล 1:20)
 - ข เหตุแรกที่ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการกระทำของซามูเอลเอง แต่ขึ้นอยู่กับกรกระทำของมารดาของเขา
 - 1 นางฮันนาห์เป็นคนที่รักพระเจ้า แต่มีความเสียใจที่ยังไม่มีลูก นางต้องการมีลูกอย่างมาก จนนางปฏิญาณกับพระเจ้าว่า ถ้าพระองค์ประทานลูกชายให้แก่นาง นางก็จะถวายลูกชายไว้แต่พระเจ้าตลอดชีวิตของเขา
 - 2 พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของนางฮันนาห์ และประทานลูกชายให้ นางเรียกชื่อเด็กนั้นว่า ซามูเอล
 - ค นี่เป็นความจริงที่น่าตื่นเต้น คือซามูเอลประสบความสำเร็จเพราะว่ามารดาของเขาได้อธิษฐานเผื่อเขา คริสเตียนทุกคนมีเหตุที่ยิ่งใหญ่กว่าที่เราควรประสบความสำเร็จ เพราะพระเจ้าเองทรงอธิษฐานเผื่อเราอยู่
 - 1 “เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีมหาบุโรhitผู้เป็นใหญ่ที่ผ่านฟ้าสวรรค์ไปแล้ว คือพระเจ้าพระบุตรของพระเจ้า

ขอให้เราทั้งหลายมั่นคงในการยอมรับของเราไว้ เพราะว่าเรามีได้มีมหาโรหิตที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ได้ทรงถูกทดลองเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป ฉะนั้นขอให้เราทั้งหลายจงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะได้พบพระองค์ที่จะช่วยเราในขณะนี้ที่ต้องการ” (ฮีบรู 4:14-16)

2 ทุกวันนี้พระเยซูทรงอธิษฐานเผื่อคริสเตียนทุกคน เพื่อให้เราประสบความสำเร็จในชีวิตของเรา

2 ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขาเรียนรู้ที่จะทำงาน

ก “แต่ซามูเอล**ปรนนิบัติ**อยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เป็นเด็ก คนที่คาดเอาด้วยเอโฟดผ้าป่าน”

(1 ซามูเอล 2:18)

ข ตั้งแต่ซามูเอลเป็นเด็กเล็กๆ เขาเรียนรู้ที่จะทำงาน

1 ซามูเอลช่วยเอลีในการปรนนิบัติหน้าที่ปุโรหิต และเพราะเหตุว่าลูกชายสองคนของเอลีประพฤติในทางที่ไม่ดี ซามูเอลคงต้องช่วยเอลีในงานที่ลูกชายสองคนนั้นไม่ยอมทำด้วย

2 ซามูเอลต้องทำงานฝ่ายเนื้อหนัง คือทำความสะอาด เก็บฟืนและตักน้ำ และเขาทำงานฝ่ายจิตวิญญาณด้วย คือศึกษาและท่องจำพระคำของพระเจ้า เอลีได้เตรียมซามูเอลไว้สำหรับงานรับใช้พระเจ้า

3 ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขาเติบโตขึ้นเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

ก “และพระเยโฮวาห์ทรงเยี่ยมเยียนฮันนาห์ และนางก็ได้ตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชายสามหญิงสอง และ**กุมารซามูเอลก็เติบโตขึ้นเฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์**” (1 ซามูเอล 2:21)

ข ตลอดชีวิตของซามูเอล เขาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์

1 บางคนคิดว่าเด็กๆ ต้องรู้เรื่องวิธีต่างๆ ของชาวโลก

2 บางคนคิดว่าไม่มีผิดอันใดถ้าคริสเตียนทำงานขายเหล้าหรือขายตัวตลอดเตอรี

3 แต่เมื่อพระเจ้าทรงต้องการให้คนหนึ่งเป็นแบบอย่างแห่งการประสบความสำเร็จในชีวิตของเขา พระองค์ทรงให้คนนั้นเติบโตขึ้นเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

4 เมื่อคนโตเป็นผู้ใหญ่แล้วเขามักจะต้องทำงานร่วมกับชาวโลก และรู้เรื่องวิธีต่างๆ ของชาวโลก แต่ขณะที่คนยังเป็นเด็กหรือหนุ่มสาวอยู่ น่าจะป้องกันเขาไว้จากสิ่งเหล่านั้น พอที่ทำได้ เพื่อเขามีเวลามากยิ่งขึ้นนี้ถึงพระเจ้า และอยู่ “เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า”

4 ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขายอมเรียนรู้จากคนอื่น

ก “และพระเยโฮวาห์ทรงเรียกซามูเอลอีกเป็นครั้งที่สาม ซามูเอลก็ลุกขึ้นไปหาเอลีกล่าวว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ ด้วยท่านร้องเรียกข้าพเจ้า” แล้วเอลีจึงหยั่งรู้ว่าพระเยโฮวาห์ทรงเรียกเด็กนั้น เพราะฉะนั้น**เอลีจึงพูดกับซามูเอลว่า** “จงไปนอนเสียเถิด ถ้าพระองค์ทรงเรียกเจ้า เจ้าจงทูลว่า ‘พระเยโฮวาห์เจ้าข้า ขอพระองค์ตรัสเถิด เพราะผู้รับใช้ของพระองค์คอยฟังอยู่’” **ซามูเอลจึงกลับไปนอนในที่ของตน** และพระเยโฮวาห์เสด็จมา

ประทับยืนอยู่ ทรงเรียกอย่างครั้งก่อนๆว่า "ซามูเอล ซามูเอลเอ๋ย" และซามูเอลพูดตอบว่า "ขอตรัสเถิด เพราะผู้รับใช้ของพระองค์คอยฟังอยู่" (1 ซามูเอล 3:8-10)

ข ตั้งแต่ซามูเอลเป็นเด็ก เขายอมฟังและทำตามคำสั่งของเอลี

ค เหตุที่ซามูเอลประสบความสำเร็จไม่ใช่เพราะเขายอมเรียนรู้จากคนอื่นเมื่อเป็นเด็กเท่านั้น แต่เพราะว่าเมื่อซามูเอลโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว เขายอมเรียนรู้จากคนอื่นเช่นกัน

5 ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขายอมมอบน้อมต่อผู้มีอำนาจ

ก "ซามูเอลนอนอยู่จนรุ่งเช้า เขาเปิดประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และซามูเอลก็กลัวไม่กล้าบอกนิมิตนั้นแก่เอลี เอลีก็เรียกซามูเอลมากล่าวว่า "ซามูเอล บุตรของข้าเอ๋ย" และซามูเอลตอบว่า "ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่" และเอลีถามว่า "เรื่องอะไรนะที่พระเยโฮวาห์ทรงบอกเจ้า **ขออย่าปิดบังไว้จากเราเลย** ถ้าเจ้าปิดบังสิ่งใดไว้จากเราในเรื่องทั้งสิ้นที่พระองค์ทรงบอกแก่เจ้าก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษเจ้าและให้หนักยิ่งกว่า" ดังนั้นซามูเอลจึงบอกทุกอย่างแก่เอลี ไม่ได้ปิดบังอะไรไว้จากท่านเลย และเอลีว่า "คือพระเยโฮวาห์เอง ขอพระองค์ทรงกระทำตามสิ่งที่พระองค์ทรงเห็นชอบเถิด" (1 ซามูเอล 3:15-18)

ข ซามูเอลไม่เพียงแต่ยอมเชื่อฟังเอลีในเรื่องที่เขาไม่เข้าใจ แต่เขายอมเชื่อฟังเอลีในเรื่องที่เขาไม่อยากทำ พระเจ้าทรงเปิดเผยกับซามูเอลว่าพระองค์จะทรงลงโทษเอลีเพราะเขาไม่เลี้ยงลูกชายสองคนในทางที่ถูกต้อง ซามูเอลรักเอลีและไม่อยากทำให้เขาเสียใจในเรื่องนี้ แต่เมื่อเอลีสั่งซามูเอลว่าเขาต้องเล่าให้ฟังเรื่องทั้งสิ้น ซามูเอลก็เชื่อฟัง

ค ทำไมพระเจ้าทรงมอบความรู้นี้ไว้กับเด็ก ซึ่งต้องเล่าเรื่องหนักใจนี้ให้ผู้ใหญ่ฟัง

1 เพราะเมื่อซามูเอลโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว เขาต้องเล่าเรื่องหนักใจให้กษัตริย์ซาอูลฟังว่า พระเจ้าจะทรงเอาอาณาจักรออกจากมือของซาอูล และมอบให้แก่ผู้อื่น

2 เพราะฉะนั้นเราเห็นว่าพระเจ้าทรงเตรียมซามูเอลไว้สำหรับงานใหญ่ในอนาคต

6 ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขาเชื่อฟังพระคำของพระเจ้า

ก "และซามูเอลก็เติบโตขึ้น และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับท่าน **มิให้วาจาท่านตกไปเปล่าแต่สักคำเดียว**" (1 ซามูเอล 3:19)

ข ซามูเอลตั้งใจเชื่อฟังพระคำของพระเจ้า

1 ซามูเอลมีโอกาสดูชีวิตของลูกชายสองคนของเอลี และไม่อยากทำตามแบบอย่างของเขา

2 ซามูเอลมีโอกาสดูชีวิตของเอลี และผลร้ายที่เกิดขึ้นเพราะไม่นำลูกชายในทางที่ถูกต้อง และคงไม่อยากทำตามแบบอย่างของเขาเช่นกัน

7 ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขาเชื่อสัตย์ต่อหน้าพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา

ก "แล้วซามูเอลพูดกับวงศวานอิสราเอลทั้งสิ้นว่า "ถ้าท่านทั้งหลายจะกลับมาหาพระเยโฮวาห์ด้วยสิ้นสุดใจ

ของท่าน **จงทิ้งพระต่างตัว** และพระอัชทาโรทเสียจากท่ามกลางท่านทั้งหลาย และเตรียมใจของท่านให้ตรงต่อพระเยโฮวาห์ และปรนนิบัติแต่พระองค์เท่านั้น พระองค์จะทรงช่วยท่านให้พ้นจากมือของคนที่ฟิลิสเตีย" **คนอิสราเอลจึงทิ้งพระบาอัลและพระอัชทาโรท** และเขาทั้งหลายปรนนิบัติแต่พระเยโฮวาห์เท่านั้น" (1 ซามูเอล 7:3-4)

ข ซามูเอลได้ทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าตลอดชีวิต น้ำพระทัยนั้นคืออะไร ก็คือให้เขาเป็นผู้พยากรณ์และเป็นผู้วินิจฉัยเหนืออิสราเอล และต่อมาซามูเอลเป็นคนที่ช่วยอิสราเอลเปลี่ยนจากประเทศที่อยู่ใต้อำนาจปกครองโดยผู้วินิจฉัย ให้อยู่ใต้อำนาจปกครองโดยกษัตริย์

ค ในเรื่องนี้ ซามูเอลตัดเตือนคนอิสราเอลเรื่องการนับถือรูปเคารพ เนื่องจากการวิงวอนและการแนะนำนั้น ในที่สุดพวกเขาละทิ้งรูปเคารพของเขา และกลับไปนมัสการพระเจ้า

- 1 ช่วยสังเกตข้อที่สำคัญในเรื่องนี้
- 2 สิ่งที่สำคัญคือซามูเอลประสบความสำเร็จไม่ใช่เพราะว่าอิสราเอลกลับใจเสียใหม่ แต่เขาประสบความสำเร็จในชีวิตของเขาเพราะว่าเขาเชื่อสัตย์ต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า
- 3 การประสบความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับผล แต่ขึ้นอยู่กับความเชื่อสัตย์ต่อการยอมทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เช่นผู้พยากรณ์เยเรมีย์ เมื่อเขาตัดเตือนคนอิสราเอล พวกเขาไม่ฟังและไม่กลับใจ แต่เยเรมีย์ประสบความสำเร็จเพราะเขาเชื่อสัตย์ในการตัดเตือนคนอิสราเอลนั้น

8 ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขามั่นคงในการรับใช้พระเจ้า

ก "ซามูเอลได้วินิจฉัยคนอิสราเอลอยู่ตลอดชีวิตของท่าน" (1 ซามูเอล 7:15)

ข เหตุที่ซามูเอลประสบความสำเร็จที่สำคัญที่สุด คงเป็นเพราะเขามั่นคงในการรับใช้พระเจ้า

- 1 ซามูเอลมิได้รับใช้พระเจ้าจนเขารู้สึกเหนื่อยหรือหมดกำลังใจ
- 2 แต่ซามูเอลรับใช้พระเจ้าไม่ว่าผลเป็นอย่างไรบ้าง ไม่ว่าคนอิสราเอลขอบคุณเขาหรือไม่ ไม่ว่าเขาได้รับความสุขในการรับใช้นั้นหรือไม่ คือเมื่อเขารู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้าแล้ว เขาตั้งใจทำตามน้ำพระทัยนั้นตลอดชีวิตของเขา

ค สิ่งที่เป็นเรื่องโศกเศร้ามาก คือเมื่อคริสเตียนละทิ้งน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา เพราะตั้งแต่เขาละทิ้งน้ำพระทัยนั้น ชีวิตของเขาเปรียบได้กับเรือในทะเลที่ไม่มีหางเสือ คือชีวิตของเขาขาดการทรงนำจากพระเจ้า

- 1 นี่คงกล่าวถึงคริสเตียนที่สะดุดเพราะเหตุหนึ่งเหตุใด จึงตัดสินใจเปลี่ยนคริสตจักร ไปเข้าร่วมประชุมที่คริสตจักรอีกแห่งหนึ่ง ปัญหาก็คือว่าการกระทำแบบนี้จะติดนิสัย และเขาจะสะดุดเรื่อยๆ ในที่สุดเขาไม่พบความสุขไม่ว่าอยู่คริสตจักรแห่งใด
- 2 พวกนักเทศน์คงทำเช่นกัน คืออาจเกิดความผิดหวังหรือพบอุปสรรคในคริสตจักร จึงตัดสินใจเปลี่ยนคริสตจักรเพราะเหตุเหล่านั้น ถ้าทำเช่นนั้นก็จะขาดพระพรจากพระเจ้าในการรับใช้

9 ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขาชนะความขมขื่น

ก “และบรรดาพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลก็พากันมาหาซามูเอลที่เมืองรามัท และเรียนท่านว่า "ดูเถิด ท่านชราแล้ว และบุตรชายของท่านมิได้ดำเนินในทางของท่าน บัดนี้ขอท่านได้กำหนดตั้งกษัตริย์ให้วินิจฉัยพวกเราอย่างประชาชาติทั้งหลายเถิด" แต่เมื่อเขาพูดว่า "ขอตั้งกษัตริย์ให้วินิจฉัยเราทั้งหลาย" ก็กระทำให้ซามูเอลไม่พอใจ และซามูเอลได้ทูลอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงตอบซามูเอลว่า "จงฟังเสียงประชาชนในเรื่องทั้งสิ้นที่เขาทั้งหลายขอต่อเจ้า เพราะว่าเรามีได้ละทิ้งเจ้า แต่เขาทั้งหลายได้ละทิ้งเรา ไม่ให้เราครอบครองเหนือเขา" (1 ซามูเอล 8:4-7)

ข ซามูเอลเตรียมลูกชายให้เป็นผู้เฒ่าของอิสราเอล เพราะเขาทราบว่าเขาชราแล้ว และอีกไม่นานต้องเสียชีวิต แต่ประชาชนไม่ยอมให้ลูกชายของซามูเอลวินิจฉัยพวกเขา แต่ต้องการให้มีกษัตริย์วินิจฉัยพวกเขา

1 พระเจ้าบอกซามูเอลว่า พระองค์จะทรงประทานกษัตริย์องค์หนึ่งให้แก่พวกเขา

2 ซาอูลเป็นกษัตริย์องค์แรกของอิสราเอล เขาเป็นคนสูง แข็งแรงและมีนิสัยของผู้เฒ่า แต่ในที่สุดเขาทำให้พระเจ้าทรงผิดหวัง

3 ซามูเอลประพฤติอย่างไรต่อซาอูล ซึ่งเป็นคนที่ประชาชนเลือกแทนลูกชายของซามูเอลเอง

4 ซามูเอลกลายเป็นเพื่อนสนิทของซาอูล และซามูเอลใช้ชีวิตที่เหลือในการช่วยซาอูลให้ประสบความสำเร็จในชีวิตของเขา ซามูเอลไม่มีความขมขื่นต่อซาอูลเลย

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 43
“ซามูเอล - ผู้รับใช้ของพระเจ้าที่ประสบความสำเร็จ”
(ตอนที่ 2)

บทนำ:

- 1 ซามูเอลไม่เป็นคนของพระเจ้าที่ไม่มีปัญหาใดๆในชีวิตของเขา เพราะเขามีทั้งปัญหากับความผิดพลาดด้วย คือ เราเห็นได้ชัดในการกระทำของลูกๆของซามูเอล
 - 2 แต่ถึงกระนั้นซามูเอลมีชีวิตอยู่หลายปี และชีวิตนั้นประสบความสำเร็จในสายพระเนตรของพระองค์
 - 3 ในบทเรียนนี้เราจะเรียนต่อถึงเหตุต่างๆที่ชีวิตของซามูเอลประสบความสำเร็จ คือเหตุที่เขารู้จักและทำตาม น้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา
 - 4 อะไรบ้างทำให้ซามูเอลประสบความสำเร็จในชีวิตของเขา
- 1 ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขาปรารถนาให้คนอื่นรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า
 - ก “เมื่อเขาทั้งหลายกำลังลงมาที่ซานเมือง ซามูเอลจึงพูดกับซาอูลว่า “จงบอกคนใช้ให้เดินล่วงหน้าเราไปก่อน (และเขาก็เดินหันไป) ท่านจงหยุดที่นี่ก่อน เพื่อฉันจะได้แจ้งพระดำรัสของพระเจ้าให้ท่านทราบ” (1 ซามูเอล 9:27)
 - ข ถึงแม้ว่าซามูเอลที่รู้จักกับซาอูล พระเจ้าทรงเปิดเผยกับซามูเอลแล้วว่าซาอูลจะเป็นกษัตริย์องค์แรกของประเทศอิสราเอล เพราะเหตุว่าการเป็นกษัตริย์เป็นความรับผิดชอบที่สำคัญมาก ซามูเอลปรารถนาให้ซาอูลได้ความรู้ถึงพระเจ้ามากขึ้น
 - ค เพราะฉะนั้นซามูเอลใช้เวลาสอนและแนะนำซาอูลเรื่องพระวอนะของพระเจ้า แน่นนอนในคำสอนนั้น ซามูเอลเน้นเรื่องการเชื่อฟังพระเจ้า ถึงกระนั้นในที่สุดซาอูลมีปัญหาในเรื่องนี้
 - 1 ตัวอย่างในเรื่องนี้คือคำเตือนที่พระเจ้าให้กับคนอิสราเอลโดยทางโมเสสในสมัยที่พวกเขาอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ถึงแม้ว่าพวกเขายังไม่เข้าแผ่นดินคานาอัน พระองค์ก็ยังทรงเตือนเขาเรื่องการมีกษัตริย์ว่าจะเป็นอย่างไรบ้าง
 - 2 “เมื่อท่านมาถึงแผ่นดินที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน และท่านถือกรรมสิทธิ์อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น แล้วท่านจะกล่าวว่า ‘เราจะตั้งกษัตริย์ไว้เหนือเราเหมือนประชาชาติอื่นซึ่งอยู่รอบเรา’ ก็จงตั้งผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงเลือกไว้ให้เป็นกษัตริย์เหนือท่าน คือตั้งผู้หนึ่งผู้ใดในพวกพี่น้องของท่านให้เป็นกษัตริย์เหนือท่าน ท่านอย่าตั้งคนต่างด้าวซึ่งมิใช่พี่น้องของท่านให้อยู่เหนือท่าน แต่ว่าอย่าให้ผู้นั้นมีม้าของตนเองมากเกินไป หรือเป็นเหตุให้ประชาชนกลับไปที่อียิปต์เพื่อจะมีม้ามากๆ เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับท่านทั้งหลายแล้วว่า ‘เจ้าทั้งหลายจะ

ไม่ได้กลับไปทางนั้นอีกเลย' และอย่าให้ผู้นั้นมีภรรยามาก เกรงว่าจิตใจของเขาจะหันเหไปเสีย หรืออย่าให้มีเงินมีทองเป็นของตนอย่างมากมาย" (พระราชบัญญัติ 17:14-17)

- 3 คำเตือนนี้คงเกี่ยวกับกษัตริย์ซาโลมอน ถึงแม้ว่าพระเจ้าทรงเตือนคนอิสราเอลแล้ว ซาโลมอน ผิดคำสอนของพระองค์โดยมีภรรยาหลายคนและม้าหลายตัว
- 4 พระเจ้าทรงเตือนคนในเรื่องหนึ่งเรื่องใดก่อนทดสอบเขาในเรื่องนั้น ฉะนั้นพระองค์คงต้องเตือน ซาอูลหลายครั้งเรื่องการเซ่อพิง ก่อนทดสอบเขาในเรื่องนั้น

2 ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จเพราะพระเจ้าทรงใช้เขาในการเปลี่ยนชีวิตของคนอื่น

ก "เมื่อซาอูลหันหลังไปจะจากซามูเอล **พระเจ้าทรงประทานจิตใจอีกอย่างหนึ่งแก่ท่าน** และหมายสำคัญ เหล่านี้ทั้งหมดเกิดขึ้นในวันนั้น" (1 ซามูเอล 10:9)

ข ซามูเอลคงดีใจมากเมื่อเห็นพระเจ้าทรงใช้เขาในการเปลี่ยนชีวิตของซาอูล คือที่ซาอูลได้มีฤทธิ์อำนาจของ พระองค์ในชีวิตของเขา

- 1 พระเจ้าทรงใช้คริสเตียนให้มีประโยชน์ในชีวิตของคนอื่น
- 2 นี่เป็นเหตุที่คริสเตียนควรเข้าร่วมประชุมกับคริสตจักรที่กำลังช่วยคนอื่นให้เติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ
- 3 ขอบคุณพระเจ้าสำหรับคริสเตียนที่รับใช้พระองค์ในคริสตจักรของเขา เพราะการรับใช้นั้นจะมี ประโยชน์ในชีวิตของคนอื่น

3 ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขารู้วิธีที่จะให้พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเขา

ก "วันนี้เป็นฤดูเกี่ยวข้าวสาลีไม่ไช่หรือ ข้าพเจ้าจะร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพระองค์จะทรงส่งฟ้าร้องและ ฝน เพื่อท่านทั้งหลายจะรับรู้และเห็นเองว่า ความชั่วของท่านนั้นใหญ่โตเพียงใด ซึ่งท่านได้กระทำในสาย พระเนตรของพระเยโฮวาห์ ในการที่ได้ขอให้มีกษัตริย์สำหรับท่าน" ซามูเอลจึงร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และ พระเยโฮวาห์ทรงส่งฟ้าร้องและฝนมาในวันนั้นประชาชนทั้งหลายก็เกรงกลัวพระเยโฮวาห์และซามูเอลยิ่ง นั้" (1 ซามูเอล 12:17-18)

ข ในข้อพระคัมภีร์นี้ ซามูเอลอธิษฐานอย่างตรงไปตรงมา เราจึงสามารถทราบพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน ของเขาหรือไม่

- 1 ซามูเอลอธิษฐานอย่างตรงไปตรงมา
- 2 พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของซามูเอล คือทรงส่งฟ้าร้องและฝนมาในวันนั้นเอง

4 ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขาชนะความกลัวมนุษย์

ก "และซามูเอลกล่าวแก่ซาอูลว่า **ท่านได้กระทำภารกิจที่โง่เขลาเสียแล้ว** ท่านมิได้รักษาพระบัญชาแห่ง พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาท่านไว้ เพราะพระเยโฮวาห์จะได้ทรงสถาปนา ราชาอาณาจักรของท่านเหนืออิสราเอลเป็นนิตย์แล้ว แต่บัดนี้ราชอาณาจักรของท่านจะไม่ยั่งยืน

พระเยโฮวาห์ทรงหาชายอีกคนหนึ่งตามชอบพระทัยพระองค์แล้ว และพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาชายผู้นั้น ให้เป็นเจ้านายเหนือชนชาติของพระองค์ เพราะท่านมิได้รักษาสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาท่านไว้”

(1 ซามูเอล 13:13-14)

- ข ในข้อนี้ เราเห็นการแข่งขันเรื่องอำนาจระหว่างซามูเอลกับซาอูล
- 1 ซามูเอลได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของซาอูลจากคนหนุ่มที่ท่านา ให้เป็นกษัตริย์ของประเทศ อิสราเอล และซามูเอลได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของซาอูลอีก จากคนที่ถวายตัวต่อพระเจ้า อย่างเต็มใจ ให้เป็นคนที่มีใจคดเคี้ยว
 - 2 ถึงแม้ว่าซาอูลกระหายอำนาจ ซามูเอลไม่ถอยหลัง ถึงแม้ว่าซาอูลเป็นกษัตริย์ ซามูเอลยังเป็นผู้พยากรณ์ที่กล้าหาญ
- ค หลายครั้งชาวโลกพยายามให้คริสเตียนเงิบเรื่องพระเจ้าและพระคัมภีร์ แต่พระเจ้ายังอยากให้เราระลึกว่า เราเป็นบุตรของพระมหากษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ ฉะนั้นเราไม่ต้องกลัวมนุษย์ ไม่ว่าเรามีบ้านหรือรถยนต์ใหญ่แค่ไหน เพราะพระบิดาของเราเป็นเจ้าของสิ่งสารพัดในจักรวาล
- 5 ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขารู้สึกโศกเศร้าเรื่องความผิดบาปของคนอื่น
- ก “แล้วพระวณะแห่งพระเยโฮวาห์มายังซามูเอลว่า "เราเสียใจแล้วที่เราได้ตั้งซาอูลเป็นกษัตริย์ เพราะเขาได้หันกลับเสียจากการตามเรา และไม่ได้กระทำตามบัญญัติของเรา" **และซามูเอลก็โศกเศร้าจึงร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์คืนยังรุ่ง**" (1 ซามูเอล 15:10-11)
- ข เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าซามูเอลรักซาอูลมากแค่ไหน
- 1 พระเยโฮวาห์ทรงบอกซามูเอลว่า พระองค์ผิดหวังกับซาอูล จึงจะไม่ให้ซาอูลเป็นกษัตริย์ต่อไป
 - 2 ถึงแม้ว่าซามูเอลทราบถึงความผิดต่างๆของซาอูลแล้ว ซามูเอลไม่ตีใจกับซาอูล แต่รู้สึกโศกเศร้ามาก
 - 3 เมื่อคริสเตียนเห็นคนอื่นหลงในความผิดบาป เราควรรู้สึกโศกเศร้า และอธิษฐานเผื่อเขา
- 6 ซามูเอลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขาพูดตรงไปตรงมา
- ก “และซามูเอลกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัยในเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตวนุฆามมากเท่ากับการที่จะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์หรือ ดูเถิด ที่จะเชื่อฟังก็ดีกว่าเครื่องสัตวนุฆาม และซึ่งจะสดับฟังก็ดีกว่าไขมันของบรรดาแกะผู้ **เพราะการกบฏก็เป็นเหมือนบาปแห่งการถือฤกษ์ถือยาม และความคดเคี้ยวก็เป็นเหมือนความชั่วช้าและการไหว้รูปเคารพ** เพราะเหตุที่ท่านทอดทิ้งพระวณะของพระเยโฮวาห์ พระองค์จึงทรงถอดท่านออกจากตำแหน่งกษัตริย์” (1 ซามูเอล 15:22-23)
- ข เมื่อซาอูลพูดกับซามูเอลแล้ว ซาอูลทราบแน่นอนว่าท่านทำบาปจริง
- 1 ซามูเอลพูดตรงไปตรงมากับซาอูล
 - 2 ถึงแม้ว่าซามูเอลพูดตรงไปตรงมานั้น เขาก็ยังรู้สึกโศกเศร้าในเรื่องนี้
 - 3 ซามูเอลมีสิทธิ์พูดตรงไปตรงมากับซาอูล เพราะเหตุเขารู้สึกโศกเศร้าในเรื่องนี้ ถ้าเราจะพูดตรงไป

ตรงมากับคนอื่น เราต้องมีความรู้สึกเหมือนอย่างซาอูลก่อน

4 ซาอูลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขามีใจที่อ่อนโยน แต่ยังกล้าที่จะพูดสิ่งที่ถูกต้องกับคนอื่น

7 ซาอูลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขายอมอยู่เพื่อพระเจ้า

ก “และซาอูลไม่มาพบซาอูลอีกจนวันสิ้นชีพ แต่ซาอูลได้โคกเศร้านะ เพราะซาอูล และพระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัยที่ได้ทรงกระทำให้ซาอูลเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล” (1 ซาอูล 15:35)

ข “และซาอูลตอบว่า “ในเมื่อพระเยโฮวาห์ทรงหันจากท่านเสียแล้ว และเป็นศัตรูของท่าน ท่านจะมาถามข้าพเจ้าทำไมเล่า” (1 ซาอูล 28:16)

ค ซาอูลยังรักซาอูลอยู่ และอธิษฐานเผื่อท่านทุกวัน ถึงกระนั้นซาอูลก็ไม่คบหาหรือติดต่อกับซาอูลอีกต่อไปเลย

1 ทำไมเป็นอย่างนั้น

2 ก็เพราะว่าซาอูลตัดสินใจแล้วว่า จะเป็นศัตรูต่อพระเจ้า และเมื่อใครตัดสินใจเป็นศัตรูต่อพระเจ้าแล้ว เราไม่น่าคบหากับเขาอีกด้วย

8 ซาอูลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขายอมรับการตักเตือน

ก “อยู่มาเมื่อเขาทั้งหลายมาแล้วท่านก็มองเห็นเอลiab จึงคิดว่า “ผู้ที่พระองค์ทรงให้เจิมไว้ก็อยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์แน่แล้ว” แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับซาอูลว่า “อย่ามองดูที่รูปร่างหน้าตาหรือที่ความสูงแห่งร่างกายของเขา ด้วยเราไม่ยอมรับเขา เพราะพระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรไม่เหมือนกับที่มนุษย์ดู ด้วยว่ามนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก แต่พระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรจิตใจ” (1 ซาอูล 16:6-7)

ข เมื่อซาอูลตรวจดูพวกลูกๆของเจสซี เขาทำผิดพลาดที่คนทั่วไปมักทำด้วย คือเขาพิจารณาจากสิ่งที่อยู่ภายนอก แทนพิจารณาจากสิ่งที่อยู่ภายใน

1 ซาอูลดูความสูง กำลัง หน้าตาที่ดี และการยิ้มของแต่ละคน

2 แต่พระเจ้าทรงดูจิตใจ สาเหตุในใจ ความคิดต่างๆ และความผิดบาปในใจของแต่ละคน พระองค์จึงรู้ว่าดาวิดเหมาะที่จะเป็นกษัตริย์แทนพวกพี่ๆของเขา

3 เมื่อพระเจ้าทรงตักเตือนซาอูลแล้ว เขาไม่ละทิ้งพระองค์ แต่เขายอมรับการตักเตือนนั้น และเรียนรูบทเรียนที่มีคุณค่า

9 ซาอูลได้ประสบความสำเร็จเพราะเขายินดีที่จะเข้าร่วม

ก “ซาอูลรับสั่งถามมีคาบว่า “ไหนเจ้าจึงหลอกหลวงเรา และปล่อยศัตรูของเราไปเสีย เขาจึงรอดพ้นไป” และมีคาบทูลตอบซาอูลว่า “เธอพูดกับหม่อมฉันว่า ‘ปล่อยให้ฉันไปเถิด จะให้ฉันฆ่าเธอทำไมเล่า’ ฝ่ายดาวิดก็หนีรอดไป เธอมาหาซาอูลที่เมืองรามัท และเล่าทุกเรื่อง^{ที่}ซาอูลได้ทรงกระทำแก่เธอให้ซาอูลฟัง เธอและซาอูลก็ไปอยู่เสียที่นาโยท” (1 ซาอูล 19:17-18)

ข ซาอูลมีอายุมากกว่าดาวิดเป็นเวลาหลายปี จนกระทั่งเขาทั้งสองไม่ค่อยมีการติดต่อกันใดๆ

ค แต่เมื่อดาวิดหนีจากซาอูลไปหาซามูเอล ซามูเอลตัดสินใจช่วยดาวิด เพราะดาวิดเป็นคนที่พระเจ้าทรง
เลือกให้เห็นกษัตริย์องค์ใหม่

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 44
“เอลี - นักล้มเหลวที่ประสบความสำเร็จก่อนเสียชีวิต”

บทนำ:

- 1 เอลีเป็นปุโรหิตที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวอย่างต่อเนื่อง
 - 2 คริสเตียนส่วนมากจะถือว่าเอลีเป็นนักล้มเหลว และถึงแม้ว่าพระเจ้าไม่พอใจกับชีวิตของเอลี ในที่สุดเขาประสบความสำเร็จในเรื่องเดียว
 - 3 แต่ก่อนที่เราพิจารณาถึงความสำเร็จในชีวิตของเอลี ให้เราศึกษาถึงความล้มเหลวต่างๆของเขา
-
- 1 เอลีเป็นคนที่ขาดสติปัญญา
 - ก “ฝ่ายชายผู้นี้เคยขึ้นไปจากเมืองของตนทุกปี ไปนมัสการและถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์จอมโยธาที่เมืองซีโลห์ **ที่นั่นมีบุตรชายสองคนของเอลีชื่อโฮฟีและฟีเนหัส ผู้เป็นปุโรหิตแห่งพระเยโฮวาห์**” (1 ซามูเอล 1:3)
 - ข “ฝ่ายบุตรชายทั้งสองของเอลีเป็นลูกของเบลีอัล เขามีได้รู้จักพระเยโฮวาห์” (1 ซามูเอล 2:12)
 - ค เป็นสิ่งที่เหลือเชื่อที่เอลีตั้งบุตรชายทั้งสองให้เป็นปุโรหิต ในเมื่อเอลีรู้แล้วว่าเขาทั้งสองเป็นคนชั่วและยังไม่รับความรอด
 - ง ตัวอย่างนี้แสดงว่าเอลีอยู่ห่างไกลจากพระเจ้า และไม่รู้จักน้ำพระทัยของพระองค์เท่าที่ควร เพราะถ้าเขาอยู่ใกล้ชิดกับพระองค์ เขาจะรู้ว่าพระองค์ไม่พอพระทัยที่จะให้คนชั่วรับใช้พระองค์ในกิจการอันบริสุทธิ์
 - จ นี่เป็นเหตุที่ศิษยาภิบาลกับคริสตจักรไม่ควรให้คนชั่วทำกิจการต่างๆในคริสตจักร คือให้คนที่รับใช้พระเจ้าในคริสตจักรเป็นคนที่มึนงงที่บริสุทธิ์ และเป็นคนที่แสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของตน
 - 1 เช่นถ้ามีผู้ช่วย ครูสอน หรือคนถวายเพลงคนหนึ่งคนใดที่สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า หรือดูรูปลามก ก็จะมีแต่ปัญหาในคริสตจักร เพราะมีคนทำงานอันบริสุทธิ์ด้วยมือและจิตใจที่สกปรก
 - 2 ถ้ามีคนเช่นนั้นในคริสตจักร เขาน่าจะลาออกจากตำแหน่งนั้นก่อน แล้วตั้งตัวใหม่ คือสารภาพความผิดบาปนั้น แล้วค่อยๆเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ เพราะ “ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นที่เริ่มต้นของปัญญา” (สุภาษิต 9:10)
 - 2 เอลีเป็นคนที่ขาดความสามารถในการเข้าใจ
 - ก “อยู่มาเมื่อนางยังอธิษฐานต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์อยู่นั้น เอลีก็สังเกตเห็นปากของนาง ฝ่ายฮันนาก็ให้นางพูดแต่ในใจ ริมฝีปากของนางมุบมิบเท่านั้น ไม่ได้ยินเสียงของนาง เพราะเหตุนี้เอลีจึงสำคัญว่านางมึนเมา เอลีจึงพูดกับนางว่า “เธอจะเมาไปนานสักเท่าใด ทั้งเหล้าองุ่นเสียเถิด” (1 ซามูเอล 1:12-14)
 - ข เอลีขาดความสามารถในการตัดสินใจว่า ใครอยู่ฝ่ายพระเจ้า และใครต่อต้านพระองค์

- 1 ทำไมเอลีคิดว่านางฮันนาห์เมาเหล้าองุ่น
- 2 ทำไมเอลีไม่สังเกตว่านางฮันนาห์กำลังอธิษฐานอยู่ คงเป็นเพราะว่าเอลีเองไม่เป็นนักอธิษฐาน

3 เอลีเป็นคนที่ขาดความตั้งใจ

- ก “ฝ่ายเอลีชรามากแล้ว และท่านได้ยินถึงเรื่องราวทั้งสิ้นที่บุตรชายทั้งสองของท่านกระทำแก่คนอิสราเอล เช่นว่าเขาเข้าหาหญิงที่ปรนนิบัติอยู่ที่ทางเข้าพลับพลาแห่งชุมนุมด้วย และท่านก็ว่ากล่าวเขาทั้งสองว่า “ทำไมเจ้าจึงกระทำเช่นนั้น เพราะเราได้ยินจากประชาชนทั้งปวงถึงความชั่วซึ่งเจ้ากระทำ ลูกเราเอ๋ย อย่าทำเลย เพราะเรื่องที่เราได้ยินไม่ดีเลย ลูกทำให้ประชาชนของพระเยโฮวาห์ทำการละเมิด ถ้ามนุษย์คนใดกระทำผิดต่อมนุษย์ด้วยกัน ผู้วินิจฉัยจะวินิจฉัยให้เขา แต่ถ้ามนุษย์กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ ใครจะทูลขอเพื่อเขาได้เล่า” แต่เขาทั้งสองหาได้ฟังเสียงบิดาของเขาไม่ เพราะว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเยโฮวาห์ ที่จะทรงประหารเขาเสีย” (1 ซามูเอล 2:22-25)
- ข ความผิดพลาดอันหนึ่งของเอลีคือ เขาพยายามปรึกษารือกับบุตรชายทั้งสองเรื่องความผิดบาปของเขา แทนลงโทษเขา หรือไล่เขาออกจากตำแหน่งปุโรหิต
 - 1 การปรึกษารือกันเป็นสิ่งที่ดี แต่ต้องทำก่อนคนทำผิด และไม่ใช่หลังจากที่เขาทำผิดแล้ว
 - 2 พระเจ้าไม่พอพระทัยกับการกระทำของเอลี เพราะเขาไม่ยอมทำสิ่งที่ถูกต้อง คือลงโทษบุตรชายทั้งสอง
 - 3 สำหรับบิดามารดา พระเจ้าทรงต้องการให้เราเลี้ยงลูกๆในทางของพระเจ้า และทำตามคำสอนที่อยู่ในพระคัมภีร์

4 เอลีเป็นคนที่ขาดขอแก้ตัว

- ก “แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับซามูเอลว่า “ดูเถิด เราจะทำสิ่งหนึ่งในอิสราเอล หูของทุกคนผู้ที่ได้ยินจะซาทั้งสองข้าง ในวันนั้นเราจะกระทำให้สิ่งสารพัดที่เรากล่าวไว้เกี่ยวกับเรื่องวงศ์วานของเอลีให้สำเร็จ เสียต่อเอลี ตั้งแต่ต้นจนถึงที่สุด ดังนั้นเราจึงบอกเขาว่า เราจะลงโทษวงศ์วานของเขาเป็นนิตย์ เพราะความชั่วช้าซึ่งเขารู้แล้ว เพราะบุตรชายทั้งสองของเขาประพฤติเลวร้าย และเขาก็มิได้ห้ามปราม” (1 ซามูเอล 3:11-13)
- ข ข้อพระคัมภีร์นี้ให้เราเข้าใจอย่างชัดเจนว่า เอลีทำผิดจริง เพราะบอกว่าเอลีรู้แล้วถึงความผิดบาปของบุตรชายทั้งสอง และเขาเลือกที่จะไม่ทำอะไรเลย
- ค พระเจ้าสอนว่า ถ้าเราทราบเรื่องความผิดบาป แต่เราไม่ยอมทำอะไรเพื่อแก้ไขความผิดบาปนั้น เราก็จะรับโทษเนื่องจากความผิดบาปนั้น
 - 1 “ถ้าผู้ใดกระทำความผิดในข้อที่ได้ยินเสียงแห่งการสาบานตัวและเป็นพยาน และแม้ว่าเขาเป็นพยานโดยที่เขาเห็นหรือรู้เรื่องก็ตาม แต่เขาไม่ยอมให้การเป็นพยาน เขาต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา” (เลวีนิติ 5:1)
 - 2 พระเจ้าบอกเราชัดเจนว่า ถ้าเรารู้เรื่องความผิดบาปอันหนึ่งอันใด เรามีความรับผิดชอบที่จะ

แจ้งความกับคนที่มีความผิดบาปนั้น

- 3 ถ้าหากว่าไม่แจ้งความกับคนที่มีความผิดบาปนั้น เราก็เข้าส่วนกับความผิดบาปนั้น คือเรากลายเป็นผู้เกี่ยวข้องกับความผิดบาปนั้นเอง

5 แต่เอลีเป็นคนที่ไม่ขาดโอกาสที่สอง

ก “แล้วเขาทั้งหลายก็กล่าวกับผู้ตัวนั้นและนำเด็กมาหาเอลี นางก็กล่าวว่า "โอ ท่านเจ้าข้า ท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ท่านเจ้าข้า ดิฉันเป็นผู้หญิงที่ยืนอยู่ที่นี้ต่อหน้าท่าน และอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ ดิฉันอธิษฐานขอเด็กคนนี้ และพระเยโฮวาห์ประทานตามคำทูลขอของดิฉัน เพราะฉะนั้นดิฉันจึงให้ยืมเขาไว้แต่พระเยโฮวาห์ด้วย ตราบใดที่เขามีชีวิตอยู่ ดิฉันจะให้ยืมเขาไว้แต่พระเยโฮวาห์" และเขาก็มีสักการพระเยโฮวาห์ที่นั่น”

(1 ซามูเอล 1:25-28)

ข พระเจ้าทรงให้เอลีมีโอกาสที่สองที่จะเป็นบิดาหรือผู้เลี้ยงที่ดี

1 เอลีผิดพลาดเรื่องบุตรชายทั้งสอง แต่พระเจ้าให้เขามีโอกาสอีกที่จะเลี้ยงคนที่จะเป็นผู้พยากรณ์ คือซามูเอล

2 บุตรชายทั้งสองของเอลีเป็นปุโรหิตที่ใช้ไม่ได้ แต่ซามูเอลเป็นผู้รับใช้ที่ดี คือเป็นทั้งปุโรหิต ผู้พยากรณ์ และผู้พิพากษาในประเทศอิสราเอล

ค ถ้าหากว่าเราสอนลูกของเราเรื่องพระเจ้าแล้ว แต่เขาไม่รับเชื่อ หรือไม่ทำตามพระเจ้า เราก็ควรทำอะไรบ้าง

- 1 ขอพระเจ้าโปรดให้เรามีโอกาสอีก
- 2 เราคงเป็นครูสอนพวกเด็กๆ ในคริสตจักร
- 3 เราคงสนใจคนอื่นเรื่องการรับใช้พระเจ้า

ง เอลีประสบความสำเร็จในหลายเรื่อง แต่ในเรื่องของซามูเอล เอลีประสบความสำเร็จ

- 1 ซามูเอลเป็นคนที่ตามทางของพระเจ้า และเอลีมีส่วนในความตั้งใจของซามูเอลนั้น
- 2 ซามูเอลรับใช้พระเจ้าในสมัยที่ประเทศอิสราเอลเปลี่ยนจากการอยู่ใต้อำนาจของพวกผู้วินิจฉัยให้อยู่ใต้อำนาจของพวกกษัตริย์แห่งอิสราเอล และเอลีมีส่วนในการรับใช้นั้น
- 3 พระเจ้าทรงเลือกซามูเอลให้เจิมตั้งกษัตริย์องค์แรก และสอนทางของพระเจ้าให้กษัตริย์องค์นั้นฟัง และเอลีมีส่วนในการรับใช้นั้นด้วย เพราะเขาพยายามอีกครึ่งหนึ่ง
- 4 บุตรชายทั้งสองของเอลีได้รับโทษจากพระเจ้า แต่ซามูเอลได้รับพระพรจากพระองค์ เอลีจะมีส่วนในรางวัลต่างๆ จากชีวิตของซามูเอล เพราะถึงแม้ว่าเอลีล้มเหลวเรื่องบุตรชายทั้งสองของตน เขาพยายามอีกครั้งเรื่องซามูเอล แล้วประสบความสำเร็จในชีวิตของซามูเอล

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 45
“ซาอูล - ผู้ชายที่ควรจะประสบความสำเร็จ”

บทนำ:

- 1 ชีวิตของซาอูลลับสนและซับซ้อน เพราะมีการเริ่มต้นที่ดี แต่มีการสิ้นสุดลงที่โศกเศร้า
 - 2 มีอยู่บางคนโดยเฉพาะส่วนอันหลังแห่งชีวิตของซาอูล และถือว่าเขาเป็นคนที่ไม่รู้จักกับพระเจ้า
 - 3 แต่วิธีที่ดีที่สุดที่จะศึกษาชีวิตของซาอูล คือให้ดูชีวิตทั้งหมด คือเขาเป็นคนที่มีความสามารถที่จะพัฒนาได้ แต่เขาไม่ชนะศัตรูอันใหญ่ที่สุดในชีวิตของเขา คือตัวเขาเอง
 - 4 เกี่ยวกับตอนแรกๆแห่งชีวิตของซาอูล เมื่อเขาเป็นกษัตริย์องค์แรกของประเทศอิสราเอล ก็มีลักษณะดีหลายอย่าง ซึ่งควรนำเขาให้ประสบความสำเร็จ
-
- 1 ซาอูลมีรูปร่างหน้าตาที่น่าประทับใจ
 - ก “ท่านมีบุตรชายคนหนึ่งชื่อซาอูล เป็นคนหนุ่มที่ดีที่สุด รูปร่าง ไม่มีชายคนใดในหมู่คนอิสราเอลที่จะงามกว่าเขา เขาสูงกว่าประชาชนทั้งหลายตั้งแต่บ่าขึ้นไป” (1 ซามูเอล 9:2)
 - ข เพราะเหตุว่าซาอูลมีรูปร่างหน้าตาที่น่าประทับใจ คนทั่วไปจึงยอมตามเขา
 - 1 ซาอูลสูงกว่าคนทั่วไป และน่าประทับใจในสายตาของคนอื่น เขาเลยเป็นผู้นำที่คนมักจะตามไป
 - 2 เมื่อเรามีลักษณะที่ดีแบบนี้ก็อาจทำให้เราวางใจในตัวเอง (คือวางใจในความสามารถของเราเอง) แทนวางใจในพระเจ้า
 - 2 ซาอูลเป็นคนที่เคารพคนอื่น
 - ก “เมื่อเขามาถึงแผ่นดินศูฟ ซาอูลจึงพูดกับคนใช้ผู้ซึ่งอยู่กับท่านว่า “มาเถิด ให้เรากลับไป เกรงว่าบิดาของข้าจะเลิกกังวลเรื่องลา และมาร้อนใจด้วยเรื่องของเรา” แต่คนใช้ตอบท่านว่า “ดูเถิด มีคนของพระเจ้าคนหนึ่งในเมืองนี้ เป็นคนที่เขานับถือกันมาก สิ่งที่ท่านกล่าวนั้นเป็นไปตามที่กล่าวนั้นทุกอย่าง ขอให้เราไปที่นั่น ชะรอยท่านจะบอกเราถึงทางซึ่งเราควรดำเนิน” แล้วซาอูลพูดกับคนใช้ของท่านว่า “แต่ดูเถิด ถ้าเราไปเราจะเอาอะไรไปให้ชายผู้นั้น เพราะขนมปังในย่ามของเราก็หมดแล้ว เราไม่มีของขวัญที่จะนำไปให้แก่คนของพระเจ้า **เรามีอะไรบ้าง**” (1 ซามูเอล 9:5-7)
 - ข ผู้พยากรณ์ในสมัยพระคัมภีร์เดิมได้รับการเลี้ยงชีพจากเงินถวายของคนที่ต้องการความช่วยเหลือจากเขา เมื่อซาอูลจะขอคำแนะนำจากผู้พยากรณ์ เขาอยากมีอะไรถวายให้ เลยถามว่า **เรามีอะไรบ้าง**
 - ค เราสามารถเห็นการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของซาอูลได้ในเรื่องการเคารพคนอื่น
 - 1 ในตอนแรกๆนี้ ซาอูลเคารพผู้พยากรณ์ เพราะอยากถวายสิ่งของให้เขา แต่ตอนหลังเมื่อซามูเอลเดินทางไปยังบ้านของเจสซีเพื่อเจิมดาวิดให้เป็นกษัตริย์ ซาอูลบอกว่าเขาอยากฆ่าซามูเอล

- 2 ดั่งนั้นซาอูลเป็นคนแบบไหนจริง
- ก ซาอูลเป็นคนที่เคารพผู้พยากรณ์ และยอมถามเขาเรื่องน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือ
- ข หรือซาอูลเป็นคนที่เต็มไปด้วยความอิจฉา ที่ตั้งใจฆ่าดาวิดเสีย
- ค น่าเสียดาย แต่ซาอูลเป็นทั้งสองแบบ เพราะตอนแรกเขามีลักษณะที่ดีที่จะนำเขาไป
ประสบความสำเร็จ แต่ต่อมาเขาเปลี่ยนแปลงให้เป็นคนชั่วร้าย

3 ซาอูลเป็นคนที่ได้รับสิทธิพิเศษ

- ก “เมื่อเขาทั้งหลายกำลังลงมาที่ซานเมือง ซามูเอลจึงพูดกับซาอูลว่า "จงบอกคนใช้ให้เดินล่วงหน้าเราไปก่อน (และเขาก็เดินพันไป) ท่านจงหยุดที่นี่ก่อน เพื่อฉันจะได้แจ้งพระดำรัสของพระเจ้าให้ท่านทราบ"”
(1 ซามูเอล 9:27)
- ข ในขณะที่พระคัมภีร์ไม่ได้ระบุว่าครอบครัวของซาอูลอยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้ามากแค่ไหน เรายังว่าก่อนเขาได้รับการเจิมให้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอล เขามีคนที่อยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้ามากที่สุดในราชอาณาจักรใช้เวลาในการช่วยเขาเข้าใจพระคำของพระเจ้า
- 1 นี่คงไม่เป็นครั้งเดียวที่ซามูเอลช่วยเขาเข้าใจพระคำของพระเจ้า แต่เป็นจุดเริ่มต้นของ
ความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณระหว่างซาอูลและผู้พยากรณ์ซามูเอล
- 2 พระเจ้าทรงต้องการให้ซาอูลประสบความสำเร็จ! ดั่งนั้นพระเจ้าทรงมีที่ปรึกษาทางจิตวิญญาณ
เตรียมไว้สำหรับซาอูลแล้ว เพื่อช่วยเขาให้ถึงความสำเร็จได้
- 3 แต่เมื่อซาอูลเลือกที่จะกบฏต่อคำปรึกษาของซามูเอล เขาก็เลือกที่จะกบฏต่อพระเจ้าด้วย

4 ซาอูลเป็นคนที่ถ่อมใจลง

- ก “เขาจึงทูลถามพระเยโฮวาห์ต่อไปว่า "ชายคนนั้นมาที่นี่หรือยัง" และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ดูเถิด **เขาซ่อนตัวอยู่ที่กองสัมาเราะ**" เขาทั้งหลายจึงวิ่งไปพาท่านมาจากที่นั่น และเมื่อท่านยืนอยู่ท่ามกลางประชาชน ท่านก็สูงกว่าประชาชนทุกคนจากบ่าขึ้นไป ซามูเอลจึงกล่าวแก่ประชาชนทั้งปวงว่า "ท่านเห็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกไว้แล้วหรือ ในท่ามกลางประชาชนไม่มีใครเหมือนท่าน" และประชาชนจึงร้องเสียงดังว่า "ขอกษัตริย์ทรงพระเจริญ"” (1 ซามูเอล 10:22-24)
- ข เป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจว่าซาอูลเคยเป็นคนที่ถ่อมใจลง แต่เขาไม่ได้แกล้งทำหรือแสดงประเภทของการถ่อมใจลงแท้ใจใดๆ เขาถ่อมใจลงอย่างแท้จริงจนกระทั่งเขากลับ
- 1 พระเจ้าสามารถใช้คนแบบนั้นได้
- 2 พระเจ้าสามารถใช้คนแบบนั้นทำการอัศจรรย์ได้ เพราะนิสัยแบบนั้นผลิตทัศนคติของการพึ่งพาอาศัยในพระเจ้า แทนทัศนคติของความเป็นอิสระและพึ่งตนเองที่เห็นในชีวิตของคาอิน

5 ซาอูลเป็นคนที่ประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

- ก “ฝ่ายนาหาชคนอัมโมนได้ยกขึ้นไปตั้งค่ายล้อมเมืองยาเบซกิเลอาด บรรดาชาวเมืองยาเบซจึงพูดกับนาหาชว่า

"ขอทำพันธสัญญากับพวกข้าพเจ้าทั้งหลายและข้าพเจ้าทั้งหลายจะยอมปรมณินิบัติท่าน" แต่นาซาคน อัมโมนกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "เราจะกระทำพันธสัญญากับเจ้าทั้งหลายตามเงื่อนไขต่อไปนี้ คือเราจะ ทะลงตาวาของเจ้าเสียทุกคนให้เป็นที่อภัยแก่คนอิสราเอลทั้งปวง" ฝ่ายพวกผู้ใหญ่แห่งเมืองยาเบซ กล่าวแก่ท่านว่า "ขอผ่อนผันให้ข้าพเจ้าสักเจ็ดวัน เพื่อข้าพเจ้าจะได้ส่งผู้สื่อสารไปให้ทั่วขอบเขตอิสราเอล แล้วถ้าไม่มีคนใดช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้พ้นได้ ข้าพเจ้าทั้งหลายจะยอมมอบตัวไว้ให้แก่ท่าน" เมื่อผู้สื่อสาร มาถึงกิเบอาห์เมืองของซาอูล เขาทั้งหลายก็รายงานเรื่องราวให้เข้าหูของประชาชน และประชาชนทั้งปวง ก็ร้องให้เสียงดัง ดุเดือด ซาอูลตั้งคนผู้วิ่งกลับมาจากทุ่ง และซาอูลถามว่า "ประชาชนเป็นอะไรไปเขาจึง ร้องให้" ดังนั้นเขาจึงเรียนท่านให้ทราบถึงข่าวของพวกยาเบซ เมื่อท่านได้ยินด้วยคำเหล่านี้ **พระวิญญาณ ของพระเจ้านั้นสถิตกับซาอูล และความโกรธของท่านเกิดขึ้นอย่างรุนแรง**" (1 ซามูเอล 11:1-6)

- ข ในพระคัมภีร์มีคนที่ยังไม่ได้รับความรอดที่ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่
- 1 เพราะเหตุว่าซาอูลประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็พิสูจน์ว่าเขาได้รับความรอดแล้ว
 - 2 คนที่คิดว่าซาอูลไม่ได้รับความรอด ยกเหตุผลว่า ซาอูลไม่ประพฤติเหมือนคนที่ได้รับความรอดแล้ว
 - ก ดาวิดไม่ประพฤติเหมือนคนที่ได้รับความรอดแล้วในเรื่องของนางบัทเชบา
 - ข มาระโกไม่ประพฤติเหมือนคนที่ได้รับความรอดแล้วเมื่อเขาละอ.เปาโลกับ อ.บารนาบัส ในการเดินทางเป็นมิชชันนารี
 - ค อ.เปโตรไม่ประพฤติเหมือนคนที่ได้รับความรอดแล้วเมื่อเขาสบถและสาบานว่า เขาไม่รู้จักพระเยซู
 - 3 คริสเตียนที่อยู่ห่างไกลจากพระเจ้าสามารถประพฤติเหมือนชาวโลกได้

6 ซาอูลเป็นคนที่มีความกรุณา

- ก "พอวันรุ่งขึ้นซาอูลก็จัดพลออกเป็นสามกองทัพ ยกเข้ามากลางค่ายในยามสาม และฆ่าฟันคนอัมโมน เสียจนเวลาแดดจัด ต่อมา ผู้ที่เหลืออยู่ก็กระจัดกระจายไป รวมกันไม่ได้สักคู่เดียวเลย แล้วประชาชนจึง เรียนซามูเอลว่า "คนที่พูดว่า 'ซาอูลจะปกครองเหนือพวกเราหรือ' นั้น มีใครบ้าง จงนำคนเหล่านั้นออกมา เราจะได้ฆ่าเขาเสีย" แต่ซาอูลกล่าวว่า "ในวันนี้อะไรให้ **ผู้ใดถูกประหารชีวิตเลย** เพราะว่าเป็นวันที่พระเยโฮวาห์ทรงช่วยคนอิสราเอลให้พ้น" (1 ซามูเอล 11:11-13)

ข คุณภาพชื่นชมล่าสุดในชีวิตของซาอูลเป็นความจริงว่าเขาไม่ทำการแก้แค้นต่อคนอื่น

- 1 เมื่อคนเหล่านี้ปลั่งเสียงคัดค้านเกี่ยวกับซาอูล ซาอูลปฏิเสธที่จะประหารชีวิตของพวกเขา ถึงแม้ว่าซาอูลมีอำนาจที่จะทำอย่างนั้น
- 2 การชนะอารมณ์เป็นคุณภาพที่ดีและสำคัญสำหรับคริสเตียนทุกคน

7 เหตุที่ซาอูลไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตของเขา

- ก “และซามูเอลเรียนว่า แม้ท่านเป็นแต่ผู้เล็กน้อยในสายตาของท่านเอง ท่านก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็น
ประมุขของบรรดาตระกูลอิสราเอล และพระเยโฮวาห์ก็ทรงเจิมท่านไว้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลมิใช่หรือ”
(1 ซามูเอล 15:17)
- ข ถึงแม้ว่าซาอูลมีคุณภาพที่ดีหลายอย่างที่สามารถนำเขาไปถึงความสำเร็จในสายพระเนตรของพระเจ้าได้
เขาก็ยังขาดอยู่ในส่วนที่สำคัญ คือความหยิ่ง
- ค “ความเย่อหยิ่งเดินทางรุกรุกทำลาย และจิตใจที่ยโสนำหน้าการล้มลง” (สุภาษิต 16:18)

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 46
“ซาอูล - ความใหญ่โตนำไปสู่ความพินาศ”

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนที่แล้วเราศึกษาถึงความสามารถของซาอูลและผลกระทบอันดีที่เขาสามารถทำได้ด้วยชีวิตของเขา
- 2 ในบทเรียนนี้เราจะศึกษาต่อเรื่องชีวิตของซาอูล ซึ่งเป็นการเดินทางฝ่ายจิตวิญญาณของคนดีที่ผิดพลาดในการกระทำของเขา
- 3 เพราะฉะนั้นพระเจ้าทรงลงซาอูลไว้ ซาอูลได้ขอความช่วยเหลือจากแม่เมด และในที่สุดเขาเสียชีวิตในสนามรบ
- 4 บทเรียนนี้จะสอนถึง 9 สิ่งที่น่าเศร้าเกี่ยวกับชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของซาอูล

- 1 ซาอูลกลายเป็นคนที่ขาดความมั่นคง
 - ก **“โยนาธานได้ตีกองทัพรักษาการของคนฟิลิสเตียซึ่งอยู่ที่เกบาฟายแพ้ไป คนฟิลิสเตียได้ยินถึงเรื่องนั้น และซาอูลก็เป่าแตรทั่วแผ่นดินนั้นว่า "ขอให้คนฮีบรูทั้งหลายได้ยิน" และคนอิสราเอลทั้งปวงได้ยิน เขากล่าวว่า ซาอูลได้รับชนะกองทัพรักษาการของคนฟิลิสเตีย และคนอิสราเอลก็เป็นที่เกลียดชังของคนฟิลิสเตียเป็นอย่างมาก ประชาชนได้ถูกเรียกออกมาให้สมทบกับซาอูลที่กิลกาล”** (1 ซามูเอล 13:3-4)
 - ข เมื่อซาอูลเริ่มหลงไปจากพระเจ้า เขาสูญเสียความกล้าหาญและได้ยินเสียงแห่งรอยเท้าของศัตรู
 - 1 แต่ใครเป็นศัตรูของซาอูล ในข้อพระคัมภีร์เราพบได้ว่า ไม่ได้เป็นคนฟิลิสเตีย แต่เป็นบุตรชายของเขาเอง
 - 2 พระคัมภีร์บันทึกว่าโยนาธานได้ตีกองทัพรักษาการของคนฟิลิสเตีย แต่เมื่อซาอูลเผยแพร่ว่าวางของสงครามนั้นทั่วแผ่นดิน ก็ว่าซาอูลเองได้ตีกองทัพรักษาการของคนฟิลิสเตีย
 - 3 ให้สังเกตว่าซาอูลรู้สึกถูกคุกคามโดยบุตรชายของเขาเอง ซาอูลชอบเป็นกษัตริย์เพราะเหตุอำนาจที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่สูงนี้ และเขาไม่ยอมแบ่งอำนาจนั้นกับใคร รวมทั้งบุตรชายของเขาเอง
- 2 ซาอูลกลายเป็นคนขี้แค้นตัว
 - ก “พวกฮีบรูบางคนได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยังดินแดนกาตและกิเลอาด แต่ฝ่ายซาอูลพระองค์ยังประทับอยู่ที่กิลกาล และประชาชนทั้งหมดติดตามพระองค์ไปด้วยตัวสั้น พระองค์ทรงคอยอยู่เจ็ดวันตามเวลาที่ซาโมเอลกำหนดไว้ แต่ซาโมเอลมิได้มาที่กิลกาลประชาชนก็แตกกระจายไปจากพระองค์ ดังนั้นซาอูลจึงตรัสว่า "จงนำเครื่องเผาบูชามาให้เราที่นี่ และเครื่องสันติบูชาด้วย" และพระองค์ก็ได้ถวายเครื่องเผาบูชาต่อมาพอพระองค์ถวายเครื่องเผาบูชาเสร็จ ดูเถิด ซาโมเอลก็มาถึง ซาอูลก็เสด็จออกไปต้อนรับและทรงคำนับท่าน ซาโมเอลถามว่า "ท่านได้กระทำอะไรไปแล้วนี้" และซาอูลตรัสตอบว่า **“เมื่อข้าพเจ้าเห็นประชาชนแตกกระจายไปจากข้าพเจ้า และท่านก็มีได้มาภายในวันที่กำหนดไว้ และคนฟิลิสเตียก็ได้ชุมนุมกันที่**

มิคมาซ ข้าพเจ้าจึงว่า ‘บัดนี้ คนฟีลิสเตียจะยกมารบกับข้าพเจ้าที่กิลกาล และข้าพเจ้ายังมีได้ทูลขอ พระกรุณาแห่งพระเยโฮวาห์’ ข้าพเจ้าจึงข่มตัวเอง และได้ถวายนูชูซา” (1 ซามูเอล 13:7-12)

ข เมื่อคนฟีลิสเตียมาอยู่รอบซาอูลและกองทัพของท่าน ซาอูลก็หวาดกลัว ซามูเอลเคยบอกซาอูลว่าเขาจะมาถึงในวันที่เจ็ด แต่พระเจ้าทรงให้เขาล่าช้าเพื่อทดสอบซาอูล

1 เมื่อซามูเอล ซึ่งเป็นปุโรหิต มาไม่ทัน ซาอูลจะทำอะไรบ้าง

2 ซาอูลเลือกที่จะบุกรุกเข้าไปในตำแหน่งของปุโรหิตและพยายามถวายนูชูซาเอง

3 การกระทำนี้เป็นความผิดร้ายแรงในสายพระเนตรของพระเจ้า เพราะหลายปีต่อมา กษัตริย์อูสซียาห์ทำการบุกรุกเหมือนกันและได้รับโทษให้เป็นคนโรคเรื้อน (2 พงศาวดาร 26) ปฏิกริยาอันรุนแรงของพระเจ้าในเรื่องนี้น่าจะเป็นข้อบ่งชี้ชัดเจนว่ามันเป็นกฎที่รู้จักกันดีที่ซาอูลเลือกที่จะละเมิด

ค สิ่งที่สำคัญในเหตุการณ์นี้คือว่า พระเจ้าไม่สนใจข้อแก้ตัวของเขา เพราะพระองค์คือพระเจ้าเหนือสิ่งสารพัด และเหนือสถานการณืทุกอย่างของเขา

3 ซาอูลกลายเป็นคนที่อิสระ

ก “และซามูเอลกล่าวแก่ซาอูลว่า “ท่านได้กระทำการที่โง่เขลาเสียแล้ว ท่านมิได้รักษาพระบัญชาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาท่านไว้ เพราะพระเยโฮวาห์จะได้ทรงสถาปนาราชอาณาจักรของท่านเหนืออิสราเอลเป็นนิรันดย์แล้ว แต่บัดนี้ราชอาณาจักรของท่านจะไม่มีขึ้น พระเยโฮวาห์ทรงหาชายอีกคนหนึ่งตามชอบพระทัยพระองค์แล้ว และพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาชายผู้นั้นให้เป็นเจ้านายเหนือชนชาติของพระองค์ เพราะท่านมิได้รักษาซึ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาท่านไว้” และซามูเอลก็ลุกขึ้นไปจากกิลกาลถึงกิเบอาห์แห่งคนเบนยามิน และซาอูลทรงนับพลซึ่งอยู่กับพระองค์ได้ประมาณหกร้อยคน” (1 ซามูเอล 13:13-15)

ข หลังจากที่ผู้พยากรณ์ซามูเอลมาว่ากล่าวซาอูลเรื่องพฤติกรรมของท่าน และหลังจากที่ซามูเอลแจ้งว่าพระเจ้าเลือกให้มีกษัตริย์องค์ใหม่แทนซาอูล ซาอูลเตรียมการสงคราม ถึงแม้ว่าพระเจ้าไม่สถิตอยู่กับท่าน

1 ดูเหมือนว่าซาอูลไม่เคยตั้งใจให้พระเจ้าเป็นผู้นำในชีวิตของท่าน

2 ซาอูลควรทำอะไรบ้าง หลายปีต่อมาดาวิดทำบาปโดยนับประชาชน ซึ่งแสดงว่าท่านพร้อมที่จะต่อสู้โดยพึ่งความแข็งแกร่งของตัวเอง เมื่อดาวิดถูกว่ากล่าวแล้ว ท่านเลือกที่จะฝากตัวเองไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า และได้รับโทษที่พระเจ้าทรงนับว่าเหมาะสม ซาอูลน่าจะวิ่งไปหาซามูเอลและขอร้อง หรือขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าด้วย

4 ซาอูลกลายเป็นคนที่น่าเบื่อพระเจ้าแต่ภายนอก

ก “แล้วซาอูลรับสั่งว่า “ให้เราลงไปตามคนฟีลิสเตียทั้งกลางคืน แล้วริบข้าวของของเขาเสียจนรุ่งเช้า อย่าให้เหลือสักคนเดียวเลย” และเขาทั้งหลายตอบว่า “จงกระทำตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบทุกประการเถิด” แต่ปุโรหิตกล่าวว่า “ให้เราเข้ามาเฝ้าพระเจ้าที่นี้เถิด” และซาอูลก็ทูลถามพระเจ้าว่า “สมควรที่ข้าพระองค์จะ

ติดตามคนฟีลิสเตียหรือไม่ พระองค์จะทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของอิสราเอลหรือ" **แต่ในวันนั้น พระองค์มิได้ทรงตอบท่าน** และซาอูลจึงตรัสว่า "มาที่นี่เถิด ท่านทั้งหลายที่เป็นประมุขของคนอิสราเอล ฟังทราบและเห็นว่าบาปนี้ได้เกิดขึ้นอย่างไรในวันนี้ เพราะว่าพระเยโฮวาห์ผู้ทรงช่วยอิสราเอล ทรงพระชนม์ อยู่แน่ฉันใด แม้ความผิดนั้นอยู่ที่โยนาธานบุตรชายของข้า เขาก็จะต้องตายเป็นแน่ฉันนั้น" แต่ไม่มีชายสัก คนหนึ่งที่อยู่ในหมู่ประชาชนทั้งหมดนั้นตอบพระองค์" (1 ซามูเอล 14:36-39)

- ข ดูเหมือนว่าแปลกที่ซาอูลแยกกับซามูเอล และเลือกที่จะเข้าสงครามที่พระเจ้าไม่สนับสนุน แต่เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ซาอูลขอคำแนะนำจากพระเจ้า
- 1 ซาอูลขอคำแนะนำจากพระเจ้าด้วยใจจริงหรือ คงไม่ เพราะพระเจ้าปฏิเสธที่จะตอบท่าน
 - 2 นี่เป็นเกมที่คริสเตียนหลายคนเล่นเป็นประจำ คือพวกเขาไม่ดำเนินกับพระเจ้า และการอธิษฐานของพวกเขาก็ไม่เข้าไปถึงพระพักตร์ของพระองค์ แต่พวกเขาก็ยังแกล้งว่าเขาเป็นคริสเตียน

5 ซาอูลกลายเป็นคนที่เสียโอกาส

- ก "ซามูเอลก็เรียนซาอูลว่า "พระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ข้าพเจ้ามาเจิมท่านเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลประชาชนของพระองค์ **เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอท่านฟังเสียงพระวอนของพระเยโฮวาห์** พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสดังนี้ว่า 'เราจะลงโทษอามาเลขในการที่สกัดทางอิสราเอลเมื่อเขาออกจากอียิปต์ **บัดนี้ท่านจงไปเจิมตีอามาเลข** และทำลายบรรดาที่เขามีนั่นเสียให้สิ้นเชิง อย่าปราณีเขาเลย จงฆ่าเสียทั้งผู้ชายผู้หญิง ทั้งทารกและเด็กที่ยังดูดนม ทั้งวัว แกะ อูฐและลา"' (1 ซามูเอล 15:1-3)

- ข เรื่องนี้ดูเหมือนว่าพระเจ้าทรงให้ซาอูลมีโอกาสที่สอง
- 1 ซาอูลได้ทำผิดพลาดในการบุกรุกตำแหน่งของบุโรฮิต ถึงกระนั้นพระเจ้ายังมอบหมายให้ท่านไปทำลายพวกอามาเลข
 - 2 ถึงแม้ว่าพระเจ้าทรงบอกท่านว่า พระองค์ทรงเลือกอีกคนหนึ่งให้เป็นกษัตริย์แทนซาอูลแล้ว นี่เป็นช่วงเวลาที่จะแสดงว่า ซาอูลจะเป็นคนอย่างไรจริง
 - 3 และเป็นภาพของกฎในชีวิตนี้ว่า เมื่อเราแพ้การทดสอบของพระเจ้าแล้ว เราก็จะเห็นการทดสอบนั้นอีกครั้ง เพราะพระองค์จะทดสอบเราจนเราชนะการทดสอบนั้น

6 ซาอูลกลายเป็นคนที่ไม่สุจริต

- ก "และซาอูลก็ทรงกระทำให้คนอามาเลขพ่ายแพ้ ตั้งแต่เมืองฮาวิลลาห์ไกลไปจนถึงเมืองซูร์ ซึ่งอยู่ด้านหน้าอียิปต์ ทรงจับอากั๊กษัตริย์ของคนอามาเลขได้ทั้งเป็น และได้ฆ่าฟันประชาชนเสียอย่างสิ้นเชิงด้วยคมดาบ **แต่ซาอูลและประชาชนได้ไว้ชีวิตอากั๊ก** และที่ตีที่สุดของแกะกับวัวและสัตว์อ้วนพีกับลูกแกะ และสิ่งดี ๆ ทั้งหมด ไม่ยอมทำลายเสียอย่างสิ้นเชิง ทุกสิ่งที่เขาดูถูกและไร้ค่า เขาก็ทำลายเสียสิ้น" (1 ซามูเอล 15:7-9)

- ข ความไม่สุจริตคืออะไรบ้าง
- 1 ก็คือการตั้งใจฝ่าฝืนความปรารถนาของผู้นำของตน
 - 2 พระเจ้าทรงสั่งซาอูลอย่างชัดเจนแล้วว่า เขาจงทำลายคนอามาเลขทุกคน พร้อมสิ่งสารพัด

ที่เขามีอยู่ด้วย

3 แต่เราพบว่ากษัตริย์ซาอูลตั้งใจไม่เชื่อฟังพระเจ้า และทำตามความปรารถนาของตนเอง

7 ซาอูลกลายเป็นคนที่ไม่เชื่อสัตย์

ก “และซามูเอลก็มาหาซาอูล และซาอูลเรียนท่านว่า “ขอพระเยโฮวาห์อวยพระพรท่านเถิด **ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติ ตามพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์แล้ว**” และซามูเอลกล่าวว่า “ถ้าอย่างนั้นเสียงแคะที่ร้องเข้าหูข้าพเจ้า กับเสียงวัวที่ข้าพเจ้าได้ยินหมายความว่าอะไร” ซาอูลตอบว่า “เขาทั้งหลายได้นำมาจากคนอามาเลซ เพราะพวกพลได้ใช้ชีวิตแคะและวัวที่ดีที่สุด เพื่อเป็นเครื่องสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน นอกจากนั้นเราทั้งหลายก็ได้ทำลายเสียสิ้น” (1 ซามูเอล 15:13-15)

ข “เหตุใดท่านจึงไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ แต่ไปฉกฉวยทรัพย์สิ่งของต่างๆ และกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์” และซาอูลเรียนซามูเอลว่า **“ข้าพเจ้าได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์แล้ว** ข้าพเจ้าได้ไปประกอบกิจตามที่พระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้าได้คุมตัวอากักกษัตริย์แห่งคนอามาเลซมา และข้าพเจ้าก็ได้ทำลายคนอามาเลซเสียอย่างสิ้นเชิง แต่พวกพลได้เก็บส่วนของทรัพย์เชลยรวมทั้งแคะและวัว ส่วนที่ดีที่สุดจากของซึ่งกำหนดให้ทำลายเสียให้สิ้นเชิงนั้น เพื่อนำมาเป็นเครื่องสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านที่ในเมืองกิธกาล” (1 ซามูเอล 15:19-21)

ค ซาอูลตั้งใจไม่เชื่อฟังพระเจ้าแล้ว แต่ยิ่งกว่านั้นเขาตัดสินใจพูดเท็จเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย

ง ก่อนเรื่องนี้ซาอูลแก้ตัวเรื่องการกระทำผิดของเขา แต่ตอนนี้เขาถือว่าเขาทำอย่างถูกต้อง และพูดเรื่องที่ไม่เป็นความจริงกับซามูเอล

8 ซาอูลกลายเป็นศัตรูของคนที่เป็นเพื่อน

ก “พระเยโฮวาห์ตรัสกับซามูเอลว่า “เจ้าจะเป็นทุกข์เรื่องซาอูลนานเท่าใดเล่า เมื่อเราถอดเขาจากเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลแล้ว จงเติมน้ำมันให้เต็มเขาสัตว์ของเจ้า แล้วก็ไปเถอะ เราจะใช้เจ้าไปหาเจสซีชาวเบธเลเฮม เพราะว่าในหมู่พวกบุตรชายของเขาเราจัดเตรียมกษัตริย์องค์หนึ่งไว้แล้วสำหรับเรา” ซามูเอลก็กราบพูลว่า “ข้าพระองค์จะไปอย่างไรได้ ถ้าซาอูลได้ยิน**เขาคงฆ่าข้าพระองค์เสีย**” และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “จงนำวัวตัวเมียไปกับเจ้าตัวหนึ่ง และกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้ามาถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์’” (1 ซามูเอล 16:1-2)

ข สภาพของซาอูลแยลงเรื่อยๆ เพราะตอนนี้ซามูเอลเชื่อว่า ถ้าซาอูลได้ยินว่าซามูเอลไปขโมยกษัตริย์องค์ใหม่ ซาอูลจะฆ่าซามูเอลเสีย สิ่งอันสำคัญที่ซาอูลลืมคือว่า ซามูเอลเป็นเพื่อนที่ดีของเขา

ค เมื่ออ.เปาโลพยายามช่วยพวกคริสเตียนที่อยู่ห่างไกลจากพระเจ้า เขาก็พบเหมือนกัน

1 “ข้าพเจ้าจึงได้กลายเป็นศัตรูของท่านเพราะข้าพเจ้าบอกความจริงแก่ท่านหรือ” (กาลาเทีย 4:16)

2 ถ้าเราคิดว่าศิษยาภิบาลหรืออาจารย์เป็นศัตรูของเรา เราน่าจะระลึกถึงเรื่องนี้ เพราะคงแสดงว่าตัวเราเองอยู่ห่างไกลจากพระเจ้าแล้ว

9

ซาอูลกลายเป็นศัตรูของพระเยโฮวาห์

ก “ซามูเอลจึงนำขวดเขาน้ำมันและเจิมตั้งเขาไว้ท่ามกลางพี่ชายของเขา และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็สวมทับดาวิดตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป และซามูเอลก็ลุกขึ้นกลับไปยังรามัท **ฝ่ายพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็พรากจากซาอูล** และวิญญาณชั่วจากพระเยโฮวาห์ก็ทรงมานซาอูล และพวกมหาดเล็กของซาอูลก็กราบทูลว่า “ดูเถิด บัดนี้วิญญาณชั่วจากพระเจ้ากำลังทรงมานพระองค์อยู่” (1 ซามูเอล 16:13-15)

ข เมื่อซาอูลตัดสินใจเป็นศัตรูของซามูเอลแล้ว เขาก็กลายเป็นศัตรูของพระเยโฮวาห์ด้วย นี่คือจุดต่ำที่สุดในชีวิตของซาอูล

ค อย่างไรก็ตาม พระเยโฮวาห์ทรงอดกลั้นพระทัยไว้กับซาอูล

- 1 เมื่อซาอูลเลือกที่จะบุกรุกเข้าไปในตำแหน่งของปุโรหิต พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ยังไม่พรากจากตัวเขา
- 2 เมื่อซาอูลใช้ชีวิตอากั กษัตริย์ของคนอามาเลขนั้น พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ยังไม่พรากจากตัวเขา
- 3 คือพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์พรากจากซาอูล มิใช่เพราะการกระทำอันหนึ่งอันใดของเขา แต่เพราะว่าเขากลายเป็นศัตรูของซามูเอลและของพระเยโฮวาห์

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 47
“โยนาธาน - คนดีที่เสียชีวิตเมื่อยังเป็นคนหนุ่มอยู่”

บทนำ:

- 1 โยนาธานเป็นชายหนุ่มคนพิเศษเพราะเหตุหลายอย่าง แต่เหตุที่สำคัญที่สุดคือเขาเป็นบุตรชายของกษัตริย์ซาอูล
 - 2 โยนาธานเป็นคนซื่อสัตย์ และกล้าหาญ
 - 3 ดูเหมือนว่าโยนาธานเสียชีวิตเร็วเกินไป ถึงกระนั้นเขาประสบความสำเร็จในชีวิตเพราะเขามีลักษณะดีหลายอย่าง
- 1 โยนาธานเป็นคนที่กล้าหาญ
 - ก “โยนาธานกล่าวกับคนหนุ่มที่ถือเครื่องอาวุธของท่านว่า "มาเถิด ให้เราเข้าไปยังกองทหารรักษาการของคนเหล่านั้นที่มีได้เข้าสู่หนัด บางทีพระเยโฮวาห์จะทรงประกอบกิจเพื่อเรา เพราะว่า**ไม่มีสิ่งใดที่ขัดขวางพระเยโฮวาห์ได้**ในการที่พระองค์จะทรงช่วยให้พ้นไม่ว่าโดยคนมากหรือน้อย” (1 ซามูเอล 14:6)
 - ข โยนาธานเป็นทหารที่คล่องแคล่วและมีฝีมือ เขาไม่รีรอที่จะเข้าการรบ ถึงแม้ว่าฝ่ายเขามีคนจำนวนน้อยกว่าฝ่ายศัตรูของเขา
 - 1 เคล็ดลับแห่งความกล้าหาญของเขาคืออะไร
 - 2 เคล็ดลับของเขาคือการไว้วางใจในพระเจ้า แทนวางใจในความสามารถของตนเอง
 - 2 โยนาธานเป็นคนที่มีความมั่นใจ
 - ก “อยู่มาเมื่อดาวิดทูลซาอูลเสร็จแล้ว จิตใจของโยนาธานก็ผูกสมัครักใคร่กับจิตใจของดาวิด และโยนาธานก็รักเธออย่างรักชีวิตของตนเอง และวันนั้นซาอูลก็ทรงกักตัวเธอไว้ ไม่ยอมให้เธอกลับไปบ้านบิดาของเธอ แล้วโยนาธานก็กระทำพันธสัญญากับดาวิด เพราะท่านรักเธออย่างกับรักชีวิตของท่านเอง **โยนาธานก็ถอดเสื้อคลุมออกมอบให้แก่ดาวิดพร้อมทั้งเครื่องแต่งตัว ดาบ คันทวน และเข็มขัดด้วย**” (1 ซามูเอล 18:1-4)
 - ข ถึงแม้ว่าโยนาธานเป็นรัชทายาท เขามั่นใจว่าพระเจ้าทรงเลือกดาวิดให้รับตำแหน่งเป็นกษัตริย์เมื่อซาอูลเสียชีวิตไปแล้ว เพราะฉะนั้นโยนาธานถอดเสื้อคลุมออกมอบให้แก่ดาวิด เป็นสัญลักษณ์ว่าเขายอมรับว่าดาวิดจะรับตำแหน่งเป็นกษัตริย์ต่อไป
 - 3 โยนาธานเป็นคนที่ขอความกรุณาเพื่อคนอื่น
 - ก “โยนาธานกล่าวชมดาวิดให้ซาอูลราชบิดาฟังทูลว่า "ขอกษัตริย์อย่าทรงกระทำบาปต่อดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์เลย เพราะดาวิดหาได้กระทำบาปสิ่งใดต่อพระองค์ไม่ และการทำงานของเธอก็เป็นงานปฏิบัติพระองค์อย่างดี เพราะเธอเสียดชีวิตของตน และประหารคนฟิลิสเตียนั้น และพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้

มีการช่วยให้พ้นอย่างใหญ่หลวงเพื่ออิสราเอลทั้งปวง พระองค์ทรงเห็นแล้วและทรงชื่นชมยินดี แต่ในพระองค์จึงจะกระทำบาปต่อโลหิตที่ไร้ความผิด ด้วยการฆ่าดาวิดเสียอย่างปราศจากเหตุผล" ซาอูลก็ทรงฟังเสียงของโยนาธานและซาอูลจึงปฏิญาณว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่นั่นใด ดาวิดจะไม่ต้องถูกประหารชีวิตเลยฉันนั้น" (1 ซามูเอล 19:4-6)

- ข ลักษณะดีอีกอย่างหนึ่งเรื่องโยนาธานคือเขายอมช่วยดาวิดเพื่อนของเขา
- 1 เขายอมเป็นคนกลางระหว่างดาวิดกับกษัตริย์ซาอูล เช่นเดียวกันพระเยซูทรงเป็นคนกลางระหว่างเรากับพระเจ้า
 - 2 สำหรับโยนาธานนั้นผลก็คืออะไร ผลก็คือว่า สำหรับช่วงหนึ่ง กษัตริย์ซาอูลยอมรับดาวิด และดาวิดสามารถเข้าเฝ้ากษัตริย์ซาอูลด้วยความปลอดภัย

4 โยนาธานเป็นคนที่เป็เพื่อนแท้

- ก "โยนาธานจึงกล่าวว่า "อย่าให้มีวีแวนอย่างนี้เลยนะ เพราะถ้าฉันทราบว่าจะดีก็พอคิดร้ายต่อเธอ ฉันจะไม่ไปบอกเธอหรือ" แล้วดาวิดก็กล่าวแก่โยนาธานว่า "ถ้าเสด็จพ่อของท่านตอบท่านอย่างดุฉัน ใครจะบอกแก่ข้าพเจ้าได้" และโยนาธานบอกดาวิดว่า "มาเถิด ให้เราเข้าไปในทุ่งนา" เขาทั้งสองจึงเข้าไปในทุ่งนา และโยนาธานกล่าวแก่ดาวิดว่า "โอ พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เมื่อฉันได้หยั่งดูเสด็จพ่อของฉันในวันพรุ่งนี้ประมาณเวลานี้ หรือในวันที่สาม ดูเถิด ถ้ามีอะไรติดต่อดาวิด และฉันจะไม่ใช้คนไปบอกเธอทีเดียว ขอพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษแก่โยนาธานและให้หนักยิ่งกว่า แต่ถ้าเสด็จพ่อพอพระทัยที่จะทำร้ายเธอ **ฉันจะบอกเธอให้ทราบ และส่งให้เธอหนีไปให้พ้นภัย** ขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเธอ อย่างที่พระองค์ทรงสถิตกับเสด็จพ่อของฉัน" (1 ซามูเอล 20:9-13)

ข โยนาธานยอมเสี่ยงสิ่งสารพัดเพื่อเห็นแก่ความปลอดภัยและความผาสุกของเพื่อน

- 1 เขายอมเสี่ยงต่อความโกรธของบิดาของเขา
- 2 เขายอมสูญเสียสิทธิของเขาเพื่อราชบัลลังก์
- 3 เขายอมละเลยตำแหน่งสูงเพื่อช่วยคนที่เขารู้ว่าพระเจ้าทรงเลือกให้เป็นกษัตริย์ต่อไป

5 โยนาธานเป็นคนที่เป็เป้าหมาย

ก "โยนาธานราชโอรสของซาอูล มีบุตรชายคนหนึ่งเป็นนอญ เมื่อมีข่าวเรื่องซาอูลกับโยนาธานมาจากยิสเรเอลนั้น เด็กคนนี้มีอายุห้าขวบ พี่เลี้ยงก็อุ้มลูกขึ้นหนีไป อยู่มาเมื่อเธอรีบหนีไปนั้นเด็กนั้นก็หล่นลงและเป็นนอญ ท่านชื่อเมฟีโบเซท" (2 ซามูเอล 4:4)

ข เมื่อโยนาธานเข้าการรบครั้งสุดท้าย เขามีภรรยา กับบุตรชายอายุ 5 ขวบซึ่งยังอยู่ที่บ้าน โยนาธานเป็นเหมือนคุณพ่อทั่วไป คือเขามีเป้าหมายสำหรับบุตรชายของตน

- 1 เขามีเป้าหมายว่า เมื่อบุตรชายโตแล้ว เขาอาจเป็นคนหนึ่งในพวกทหารของกษัตริย์ดาวิด
- 2 เขามีเป้าหมายอีกว่า เมื่อบุตรชายโตแล้ว เขาอาจเข้าสนามรบแทนบิดาของตน

ค เป้าหมายของโยนาธานมีผลอะไรบ้าง

- 1 ประการแรก โยนาธานไม่มีโอกาสเห็นบุตรชายโตเป็นผู้ใหญ่ เพราะโยนาธานเสียชีวิตในสนามรบเมื่อกำลังสู้รบกับพวกศัตรูของพระเจ้า
- 2 ประการที่สอง เมื่อบุตรชายของโยนาธานโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว เขาเป็นทหารไม่ได้ เพราะเขาเป็นง่อยเกิดจากการหล่นลงเมื่อพี่เลี้ยงที่อุ้มเขารับหนีไปหลังจากโยนาธานเสียชีวิตนั้น เขาจึงเป็นง่อยตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา
- 3 ประการที่สาม เมื่อกษัตริย์ดาวิดทราบข่าวบุตรชายของโยนาธานยังมีชีวิตอยู่ที่เมืองโลเดบาร์ ดาวิดแสดงความรักต่อเขา คือบุตรชายของโยนาธานจึงมาอาศัยอยู่ในพระราชวังของกษัตริย์ดาวิด เพราะเหตุความรักที่ดาวิดมีต่อโยนาธาน
- 4 เรื่องของบุตรชายของโยนาธาน คือเมฟีโบเซท เป็นเรื่องแห่งพระคุณ ซึ่งเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์ระหว่างพวกเรากับพระเยซูคริสต์

ก เมฟีโบเซทเป็นคนง่อย เพราะเหตุการหล่นลง ซึ่งเปรียบเทียบกับสภาพของมนุษย์ที่เป็นคนบาปเพราะหล่นลงฝ่ายจิตวิญญาณ เราจึงเป็นคนที่ไม่ช่วยตัวเองให้รอดไม่ได้

ข ดาวิดแสวงหาเมฟีโบเซท แล้วแสดงความรักและความเมตตาต่อเขา

- 1 “ดาวิดรับสั่งว่า “วงศัวานของซาอูลนั้นมีเหลืออยู่บ้างหรือ เพื่อเราจะสำแดงความเมตตาแก่ผู้หนึ่งโดยเห็นแก่โยนาธาน” มีมหาดเล็กในวงศัวานซาอูลคนหนึ่งชื่อศิบา เขาก็เรียกให้มาเฝ้าดาวิดและกษัตริย์ตรัสกับเขาว่า “เจ้าคือศิบาหรือ” เขาทูลตอบว่า “ข้าพระองค์คือศิบา พะยะคะ” กษัตริย์จึงตรัสว่า **“ไม่มีใครในวงศัวานซาอูลยังเหลืออยู่บ้างหรือ เพื่อเราจะได้แสดงความเมตตาของพระเจ้าต่อเขา”** ศิบากราบทูลกษัตริย์ว่า “ยังมีโอรสของโยนาธานเหลืออยู่คนหนึ่ง เท้าของเขาเป็นง่อยพะยะคะ” กษัตริย์ตรัสถามเขาว่า “เขาอยู่ที่ไหน” ศิบาจึงกราบทูลกษัตริย์ว่า “ดูเถิด เขาอยู่ในเรือนของมาคีร์บุตรอัมมีเอลในเมืองโลเดบาร์ พะยะคะ” แล้วกษัตริย์ดาวิดรับสั่งให้คนไปนำเขามาจากเรือนของมาคีร์บุตรชายอัมมีเอลที่โลเดบาร์”

(2 ซามูเอล 9:1-5)

- 2 กษัตริย์ดาวิดแสวงหาเมฟีโบเซท ไม่ใช่เพราะเหตุความรักที่มีต่อเมฟีโบเซทเอง แต่เพราะเหตุความรักที่มีต่อโยนาธาน

ค เมฟีโบเซทรับประทานอาหารที่โต๊ะของกษัตริย์ดาวิด เพราะเหตุเป็นญาติของโยนาธาน และเพราะเหตุพระคุณที่กษัตริย์ดาวิดมีต่อเขา

- 1 “และดาวิดตรัสกับท่านว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเราจะสำแดงความเมตตาต่อท่านเพื่อเห็นแก่โยนาธานบิดาของท่าน และเราจะมอบที่ดินทั้งหมดของซาอูลราชบิดาของท่านคืนแก่ท่าน และท่านจงรับประทานอาหารอยู่ที่โต๊ะของเราเสมอไป” (2 ซามูเอล 9:7)

2 เหตุที่พวกเรามีความหวังว่าจะอยู่บนสวรรค์ในอนาคตคือ เพราะเราเป็น
ญาติของพระเยซู (โดยการบังเกิดใหม่) และเพราะเหตุพระคุณอันยิ่งใหญ่
ของพระเจ้าที่มีต่อเรา

ง ขณะที่เมฟีโบเชทรับประทานอาหารที่โต๊ะของกษัตริย์ดาวิดนั้น ไม่มีใครเห็นว่าเขาคือ
คนง่อย

1 “ดังนั้นเมฟีโบเชทจึงอยู่ในเยรูซาเล็ม เพราะท่านรับประทานที่โต๊ะของกษัตริย์
เสมอ เท้าของท่านเป็นง่อยทั้งสองข้าง” (2 ซามูเอล 9:13)

2 ขณะที่เมฟีโบเชทนั่งที่โต๊ะของกษัตริย์ ข้าของเขาคงอยู่ใต้โต๊ะ เลยไม่มีใคร
เห็นว่าเขาคือคนง่อย

3 เรื่องความผิดบาปของเรา พระโลหิตของพระเยซู ปกปิดความบาปของเราไว้
จากสายพระเนตรพระบิดาของเรา พระองค์จึงไม่เห็นความผิดบาปของเรา
ต่อไป

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 48
“ดาวิด - ได้รับการเตรียมไว้สำหรับความยิ่งใหญ่”

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนแรกเรื่องดาวิดนี้ เราจะศึกษาถึงบางสิ่งบางอย่างที่เขาเรียนรู้เมื่อเขายังเป็นเด็กอยู่ คำที่เป็นเคล็ดลับในชีวิตของดาวิดในสมัยนั้น คือ “การเตรียม” เพราะพระเยโฮวาห์กำลังสอนบทเรียนอันสำคัญให้แก่เขา เพื่อเตรียมเขาไว้สำหรับการเป็นกษัตริย์ในอนาคต
- 2 บทเรียนนี้รวมถึงสมัยตั้งแต่ดาวิดได้รับการเจิมจากซามูเอล จนถึงเวลาที่เขาชนะโกลิอัท เราจะศึกษาถึงบทเรียนต่างๆที่พระเจ้าทรงสอนดาวิดในสมัยนั้น

- 1 ดาวิดเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ส่งเสริมเรา
 - ก “แล้วเจสซีก็เรียกอาบีนาดบให้เดินผ่านหน้าซามูเอล ท่านกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์มิได้ทรงเลือกผู้นี้” แล้วเจสซีให้ซัมมาห์เดินผ่านไป และท่านก็กล่าวว่า “พระเยโฮวาห์มิได้ทรงเลือกผู้นี้” แล้วเจสซีให้บุตรชายทั้งเจ็ดคนเดินผ่านหน้าซามูเอล และซามูเอลบอกกับเจสซีว่า “พระเยโฮวาห์มิได้ทรงเลือกคนเหล่านี้” แล้วซามูเอลกล่าวแก่เจสซีว่า “บุตรชายของท่านอยู่ที่นี้หมดแล้วหรือ” เจสซีตอบว่า “ยังมีคนสุดท้ายอีกคนหนึ่ง ดูเถิด เขากำลังเลี้ยงแกะอยู่” และซามูเอลกล่าวแก่เจสซีว่า “จงใช้คนไปตามเขามา เพราะเราจะไม่ยอมนั่งจนกว่าเขาจะมาที่นี่” เจสซีก็ใช้คนไปนำเขามา ฝ่ายเขาเป็นคนผิวแดงๆ มีใบหน้าสวยและรูปร่างงามน่าดู และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “**จงลุกขึ้นเจิมตั้งเขาไว้ เพราะเป็นคนนี้แหละ”**” (1 ซามูเอล 16:8-12)
 - ข บทเรียนแรกที่ดาวิดเรียนรู้คือ เขาไม่ได้ทำอะไรเพื่อรับตำแหน่งเป็นกษัตริย์ นอกจากยอมให้พระเจ้าทรงทำให้น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จในชีวิตของเขา
 - 1 ดาวิดไม่ต้องแข่งขันกับพวกพี่ชาย หรือนินทาพวกเขา เพื่อให้ซามูเอลเลือกเขา
 - 2 ดาวิดเพียงแต่ยอมเป็นภาชนะที่พระเจ้าใช้ได้ และเมื่อดาวิดเป็นอย่างนั้นแล้ว พระองค์ก็ให้เขารับตำแหน่งตามน้ำพระทัยของพระองค์
 - 3 บทเรียนนี้มีค่าอะไรบ้าง คืออีกหลายปีต่อมา ดาวิดต้องตัดสินใจว่าจะฆ่ากษัตริย์ซาอูลหรือไม่ และดาวิดตัดสินใจไม่ฆ่ากษัตริย์ซาอูล เพราะเขารู้ว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ส่งเสริมเรา (ทั้งเป็นผู้ถอดถอนเราด้วย)

- 2 ดาวิดเรียนรู้ค่าแห่งชื่อเสียงดี
 - ก “และพวกมหาเดเล็กของซาอูลก็กราบทูลว่า “ดูเถิด บัดนี้วิญญาณชั่วจากพระเจ้ากำลังทรมานพระองค์อยู่ ขอเจ้านายของข้าพระองค์ทั้งหลาย จงบัญชาผู้รับใช้ของพระองค์ผู้ที่อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ให้หาคนที่มึฝีมือนในการตีตีพิณเขาคู่ และต่อมาเมื่อวิญญาณชั่วจากพระเจ้าสิงพระองค์ ก็ให้เขาตีตีพิณเขาคู่แล้ว

พระองค์จะหาดี" ซาอูลก็รับสั่งผู้รับใช้ของพระองค์ว่า "จงไปหาชายคนหนึ่งที่ดีดพิณได้ดีมาให้เรา นำเขามาหาเรา" คนหนึ่งในพวกผู้รับใช้ทูลว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์เห็นบุตรชายคนหนึ่งของเจสซีชาวเบธเลเฮมเป็นผู้มีฝีมือในการดีดพิณ เป็นคนกล้าหาญ เป็นนักรบ เฉลียวฉลาดในกิจการงาน และเป็นคนมีหน้าตาดีและพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเขา" (1 ซามูเอล 16:15-18)

ข ให้สังเกตว่า เมื่อพวกผู้รับใช้ต้องการคนหนึ่งมาดีดพิณเขาคุณให้กษัตริย์ซาอูลฟัง พวกเขากล่าวถึงดาวิดเพราะดาวิดมีคุณภาพที่ดีหลายอย่าง ซึ่งทำให้เขาเป็นที่รู้จักกัน

- 1 คนทั่วไปรู้ว่าดาวิดเป็นนักดนตรีที่มีความสามารถและมีฝีมือ
- 2 คนทั่วไปรู้ว่าดาวิดเป็นคนที่มีความกล้าหาญ
- 3 คนทั่วไปรู้ว่าดาวิดเป็นคนที่รู้วิธีการต่อสู้
- 4 คนทั่วไปรู้ว่าดาวิดเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์
- 5 คนทั่วไปรู้ว่าดาวิดเป็นชายหนุ่มที่มีหน้าตาดี ที่รู้วิธีการปฏิบัติตัวของเขาเอง

ค ดาวิดมีโอกาสรับใช้กษัตริย์ซาอูล เพราะเขามีชื่อเสียงที่ดี

3 ดาวิดเรียนรู้ถึงความจงรักภักดี

ก "ดาวิดก็มาเฝ้าซาอูลและเข้ารับราชการ ซาอูลก็ทรงรักดาวิดมาก ดาวิดก็ได้เป็นคนถือเครื่องอาวุธของซาอูล" (1 ซามูเอล 16:21)

ข บทเรียนที่ดีต่อไปที่พระเจ้าทรงสอนดาวิด คือให้รักผู้นำของเขา

- 1 การถือเครื่องอาวุธของกษัตริย์คงไม่ได้เป็นตำแหน่งที่เต็มด้วยความตื่นเต้น แต่ก็เป็นที่แห่งความไว้วางใจและความจงรักภักดี
- 2 คนถือเครื่องอาวุธของกษัตริย์เป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลรักษาอาวุธ และการทำความสะอาดอาวุธนั้นหลังจากการสู้รบ
- 3 การถือเครื่องอาวุธของกษัตริย์เป็นตำแหน่งที่ขาดศักดิ์ศรี เพราะคนที่ถือเครื่องอาวุธนั้นได้ฆ่าบรรดาผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากผู้นำของเขา
- 4 แต่ก็ยังเป็นตำแหน่งที่ดาวิดสามารถพิสูจน์ตัวเองว่าเป็นคนที่มีความกล้าหาญและมีคุณภาพที่ดี

4 ดาวิดเรียนรู้ถึงความอ่อนน้อมถ่อมตน

ก "บุตรชายใหญ่สามคนของเจสซีก็ตามซาอูลไปทำศึกแล้ว ชื่อของบุตรชายสามคนที่เป็นคนทำศึกนั้นคือ บุตรหัวปีเอลีอัป คนถัดมาอาบีนาดับ และคนที่สามชัมมาห์ ดาวิดเป็นบุตรสุดท้อง พี่ชายทั้งสามคนก็ตามซาอูลไปแล้ว แต่ดาวิดกลับจากซาอูลไปเลี้ยงแกะของบิดาที่เบธเลเฮม" (1 ซามูเอล 17:13-15)

ข หากดาวิดเคยพิจารณาที่จะภูมิใจในตำแหน่งเป็นคนถือเครื่องอาวุธของกษัตริย์นั้น เขาคงไม่ภูมิใจในตำแหน่งนั้นนานนัก

- 1 พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นว่าการลดจากตำแหน่งนั้นเป็นอย่างไรบ้าง
- 2 คือเมื่อพี่น้องของดาวิดเข้าร่วมการสู้รบ ดาวิดยังอยู่ที่บ้าน

- 3 หลายปีต่อมาดาวิดต้องหนีจากพระราชวังของยูดาห์เนื่องจากกรบฏของอับซาโลม ในตอนนั้นเขากลับไปยังภูเขที่เขาเคยเลี้ยงแกะ และต้องฟังการดูหมิ่นของซิมเอี
- 4 เพราะเหตุดาวิดได้เรียนรู้บทเรียนของพระเจ้าอยู่แล้วในความอ่อนน้อมถ่อมตน เขาสามารถรับความผิดหวังทั้งสองด้วยความสง่างาม

5 ดาวิดเรียนรู้ที่จะแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้าในทุกสิ่ง

ก “และดาวิดกล่าวแก่ชายคนที่ยืนอยู่ข้างเขาว่า “เขาจะทำอะไรแก่คนที่ฆ่าคนฟิลิสเตียคนนี้ได้ และนำเอาความเหยียดหยามอิสราเอลไปเสีย คนฟิลิสเตียผู้มีได้เข้าสู่หน้ตคนนี่คือใครเล่า เขาจึงมาทำทากองทัพของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” ประชาชนก็ตอบเขาอย่างเดียวกันว่า “ผู้ที่ฆ่าเขาได้ก็จะได้รับดั่งที่กล่าวมาแล้วนั้น” ฝ่ายเอลีอับที่ชายหัวปีได้ยื่นคำที่ดาวิดพูดกับชายคนนั้น เอลีอับก็โกรธดาวิดกล่าวว่า “เจ้าลงมาทำไม เจ้าทิ้งแกะไม่ก็ตัวที่ถิ่นทุรกันดารไว้กับใคร ข้ารู้ถึงความทะเยอทะยานของเจ้า และความคิดชั่วของเจ้า เพราะเจ้าลงมาเพื่อจะมาดูเขารบกัน” ดาวิดจึงตอบว่า “ผมได้ทำอะไรไปแล้วแล้ว **ไม่มีเหตุผลหรือ**” (1 ซามูเอล 17:26-29)

ข ดาวิดกำลังจะเข้าใจว่าพระเจ้าต้องการใช้เขามากกว่าเพียงเป็นผู้เลี้ยงฝูงแกะ

- 1 ช่วยสังเกตคำถามของดาวิด คือ “ไม่มีเหตุผลหรือ”
- 2 คริสเตียนทุกคนควรพิจารณาพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตของตน เพราะชีวิตของคริสเตียนทุกคน “มีเหตุผล”

6 ดาวิดเรียนรู้ถึงความสำคัญของการเตรียมตัว

ก “แต่ดาวิดทูลซาอูลว่า “ผู้รับใช้ของพระองค์เคยดูแลแกะของบิดา และเมื่อมีสิงโตหรือหมีมาเอาลูกแกะตัวหนึ่งไปจากฝูง ข้าพระองค์ก็ไล่ตามฆ่ามัน และช่วยลูกแกะนั้นให้พ้นมาจากปากของมัน ถ้ามันลุกขึ้นต่อสู้ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็จับหนวดเคราของมัน และทุบตีมันจนตาย **ผู้รับใช้ของพระองค์ได้ฆ่าสิงโตและหมีนั้นมาแล้ว คนฟิลิสเตียผู้มีได้เข้าสู่หน้ตคนนี่ก็เป็นเหมือนสัตว์เหล่านั้นตัวหนึ่ง** ด้วยเขาได้ทำทากองทัพของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” และดาวิดทูลต่อไปว่า “พระเยโฮวาห์ผู้ทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากเท้าของสิงโตและจากเท้าของหมี จะทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากมือของคนฟิลิสเตียคนนี่” และซาอูลจึงตรัสแก่ดาวิดว่า “จงไปเถอะ และพระเยโฮวาห์จะทรงสถิตอยู่กับเจ้า” (1 ซามูเอล 17:34-37)

ข ขณะที่ดาวิดเตรียมตัวที่จะสู้รบกับโกลิอัท เขาสามารถทำเช่นนั้นด้วยความกล้าหาญจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะเขาเคยประสบการชัยชนะบางอย่างในชีวิตของเขาแล้ว

- 1 ดาวิดอาจจะใช้เวลาหลายชั่วโมงในการขว้างหิน และในการใช้ sling เพื่อให้เป็นอาวุธที่ร้ายแรง
- 2 ดาวิดได้รับความเชื่อมั่นมากขึ้นเมื่อฆ่าสิงโตและหมี ซึ่งได้เตรียมเขาไว้สำหรับศัตรูที่ยิ่งใหญ่กว่าในอนาคต

7 ดาวิดเรียนรู้ที่จะใช้สิ่งต่างๆที่เขารู้จักดี

- ก “แล้วซาอูลก็ทรงเอาเครื่องอาวุธของพระองค์สวมให้ดาวิด ทรงสวมหมวกทองเหลืองบนศีรษะของเขา และสวมเสื้อเกราะให้เขา และดาวิดก็คาดดาบทับเครื่องอาวุธ เขาลองเดินดูก็เห็นว่าใช้ไม่ได้ เพราะเขาไม่ชิน แล้วดาวิดจึงทูลซาอูลว่า “ข้าพระองค์จะสวมเครื่องเหล่านี้ไปไม่ได้ **เพราะว่าข้าพระองค์ไม่ชิน**” ดาวิดจึงปลดออกเสีย” (1 ซามูเอล 17:38-39)
- ข ความเข้าใจผิดในเรื่องนี้ก็คือดาวิดสวมเครื่องอาวุธของซาอูลแต่ใช้ไม่สะดวกเพราะเครื่องอาวุธนั้นใหญ่เกินไป
- 1 แต่ที่จริงดาวิดไม่น่ามีปัญหาในการใช้ดาบของซาอูล เพราะต่อมาดาวิดสามารถใช้ดาบขนาดใหญ่ของโกลิอัท ในการฆ่าโกลิอัทเอง
 - 2 ปัญหาของดาวิดไม่ใช่ว่าเครื่องอาวุธของซาอูลใหญ่เกินไป เพียงแต่เขาไม่เคยทดสอบอาวุธเหล่านั้นในการสู้รบ
 - 3 ดาวิดเคยฆ่าสิงโตและหมีด้วยสลิงของเขา และโกลิอัท คนฟิลิสเตียนี่ จะเป็นเป้าหมายที่ใหญ่กว่าและดีกว่าสิงโตและหมีตัวนั้น
- ค ในชีวิตคริสเตียน มีแนวโน้มที่จะต้องการสิ่งใหม่ ๆ เสมอ พระคัมภีร์เรียกนิสัยนี้ว่า “การรวบรวมครุไว้ให้สอนในสิ่งที่เขาชอบฟัง ตามความปรารถนาของตนเอง” (1 ทิโมธี 4:3)
- 1 ด้วยเหตุนี้คริสตจักรสลับรายการเพลงของพวกเขาให้เป็นเพลงทันสมัย รวมทั้งยอมตามชาวโลกในเรื่อง เสื้อผ้า เครื่องประดับ ความคิดและการปฏิบัติ
 - 2 แต่สิ่งเหล่านี้ยังไม่ได้รับการทดสอบหรือการพิสูจน์เลย
- 8 ดาวิดเรียนรู้ที่จะทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่เพื่อพระเจ้า
- ก “แล้วดาวิดก็พูดกับคนฟิลิสเตียคนนั้นว่า “ท่านมาหาข้าพเจ้าด้วยดาบ ด้วยหอกและด้วยหอกขัด แต่ข้าพเจ้ามาหาท่านในพระนามแห่งพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งกองทัพอิสราเอล ผู้ซึ่งท่านได้ทำทายนั้น **ในวันนี้พระเยโฮวาห์จะทรงมอบท่านไว้ในมือข้าพเจ้า** และข้าพเจ้าจะประหารท่าน และตัดศีรษะของท่านเสีย และในวันนั้นข้าพเจ้าจะให้ศพของกองทัพฟิลิสเตียแก่นกในอากาศและแก่สัตว์ป่า เพื่อทั้งพิภพนี้ จะทราบว่ามีพระเจ้าพระองค์หนึ่งในอิสราเอล” (1 ซามูเอล 17:45-46)
- ข ดาวิดรู้จักพระเจ้าดีพอที่จะรู้ว่าพระองค์ทรงสามารถช่วยให้ชนะโกลิอัทได้
- 1 ดังนั้นเมื่อดาวิดพูดอย่างกล้าหาญกับโกลิอัทนั้น เขาไม่ได้โม้ไม่ได้โง่เลย
 - 2 เพราะดาวิดพูดในพระนามของพระเจ้า โดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
- ค คริสเตียนส่วนมากไม่กล้าทดสอบพระเจ้าในเรื่องการกระทำการอัศจรรย์ เพราะคงเปิดเผยว่าเขาขาดฤทธิ์อำนาจของพระองค์ หรือบางทีเขาไม่ต้องการที่จะเห็นสิ่งที่เป็นการอุปสรรคในการให้พระเจ้าทำงานในชีวิตของเขา
- 9 ดาวิดเรียนรู้ว่าเราต้องฆ่าศัตรูของเรา
- ก “และดาวิดเอามือล้วงเข้าไปในย่ามหยิบหินก้อนหนึ่งออกมา แล้วเหวี่ยงหินก้อนนั้นด้วยสายสลิง ถูกคน

ฟิลิเตียคนนั้นที่หน้าผาก ก้อนหินจมเข้าไปในหน้าผาก เขาก็ล้มหน้าคว่ำลงที่ดิน ดังนั้นดาวิดก็ชนะ คนฟิลิเตียคนนั้นด้วยสลิงและก้อนหินก้อนหนึ่ง และคว่ำคนฟิลิเตียคนนั้นลง และฆ่าเขาเสีย ดาวิด ไม่มีดาบอยู่ในมือ ดังนั้นแล้วดาวิดจึงวิ่งไปยืนอยู่เหนือคนฟิลิเตียคนนั้น หยิบดาบของเขาชักออกจากฝักฆ่าเขาเสียและตัดศีรษะของเขาออกเสียด้วยดาบเล่มนั้น เมื่อคนฟิลิเตียเห็นว่ายอดทหารของเขา ตายเสียแล้วก็พากันหนีไป” (1 ซามูเอล 17:49-51)

- ข บางคนคงไม่ชอบที่ดาวิดฆ่าโกลิอัทและตัดศีรษะออกเสีย แต่แน่นอนเมื่อทำเช่นนั้นแล้ว ดาวิดไม่ต้องกลัวว่าโกลิอัทจะฟื้นขึ้นมาอีก
- ค คริสเตียนที่ฉลาดจะทำเช่นกันเรื่องความบาปในชีวิตของเขา คือจะฆ่า (ทำลาย, ละทิ้ง) ความบาปนั้น อย่างสิ้นเชิง

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 49
“ดาวิด - คนที่ได้รับพระพร”

บทนำ:

1. ระยะเวลาในชีวิตของดาวิด พระเจ้าทรงเตรียมเขาไว้เพื่อรับตำแหน่งเป็นกษัตริย์ แล้วระยะเวลาต่อไปนี้เป็นเวลาที่ลำบาก ชีวิตของเขาได้รับพระพรหลายอย่างจากพระเจ้า
 2. ดาวิดเป็นชายหนุ่มที่มีจิตใจที่อ่อนโยนและมีจิตวิญญาณที่ยอมตามพระเจ้าไป ดังนั้นพระเจ้าทรงเร่งการเตรียมให้เขากษัตริย์ โดยการให้เขาได้รับพระพรผิดปกติบางอย่าง
1. พระเจ้าทรงอวยพรดาวิดให้มีเพื่อนที่รักพระเจ้า
 - ก. “อยู่มาเมื่อดาวิดทูลซาอูลเสร็จแล้ว จิตใจของโยนาธานก็ผูกสมัครักใคร่กับจิตใจของดาวิด และโยนาธานก็รักเธออย่างรักชีวิตของตนเอง และวันนั้นซาอูลก็ทรงกักตัวเธอไว้ ไม่ยอมให้เธอกลับไปบ้านบิดาของเธอ แล้วโยนาธานก็กระทำพันธสัญญากับดาวิด เพราะท่านรักเธออย่างกับรักชีวิตของตนเอง โยนาธานก็ถอดเสื้อคลุมออกมามอบให้แก่ดาวิดพร้อมทั้งเครื่องแต่งตัว ดาบ คันทวน และเข็มขัดด้วย” (1 ซามูเอล 18:1-4)
 - ข. พระพรยิ่งใหญ่อันแรกที่ดาวิดได้รับจากพระเจ้า หลังจากที่เขาได้ชัยชนะโกลิอัทนั้น คือเขาได้เพื่อนคนหนึ่งที่รักพระเจ้า เพื่อนของเขาคือโยนาธาน บุตรของกษัตริย์ซาอูล
 1. ความสัมพันธ์ระหว่างดาวิดกับโยนาธานนี้ มีผลดีในชีวิตของดาวิด และโยนาธานจะเป็นสื่อกลางระหว่างดาวิดและกษัตริย์ซาอูล
 2. โยนาธานเป็นผู้นำความสงบราบคาบมาให้ เขาเป็นที่ปรึกษา และเขาได้มีความจงรักภักดีต่อดาวิด
 - ค. และนั่นคือสิ่งที่พระเจ้าประสงค์เมื่อพระองค์ส่งคนเข้ามาในชีวิตของเราให้เป็นเพื่อน
 1. คนที่มีอิทธิพลฝ่ายลบในชีวิตของเรา และแนะนำให้เราละทิ้งพระเจ้าหรือเลิกเข้าร่วมประชุมที่คริสตจักร คนชอบนินทา หรือคนแนะนำให้เราทำกรกระทำที่ไม่เหมาะสมสำหรับคริสเตียนไม่เป็นเพื่อนแท้
 2. แน่อนพระเจ้าไม่ทรงนำคนแบบนั้นเข้ามาในชีวิตของเรา
 2. พระเจ้าทรงอวยพรดาวิดให้เป็นที่ยอมรับ
 - ก. “และดาวิดก็ออกไปประพฤติตัวอย่างเฉลียวฉลาดไม่ว่าซาอูลจะใช้เธอไป ณ ที่ใด ดังนั้นซาอูลจึงทรงตั้งเธอให้อยู่เหนือนักรบทั้งหลาย เธอก็เป็นที่ยอมรับในสายตาประชาชน และในสายตาข้าราชการทั้งปวงของซาอูลด้วย อยู่มาเมื่อดาวิดกลับมาจากการฆ่าคนฟีลิสเตียนนั้นกำลังเดินทางอยู่ พวกผู้หญิงก็ออกมาจาก

บรรดาหัวเมืองอิสราเอล ร้องเพลงและเต้นรำต้อนรับกษัตริย์ซาอูล ด้วยรำมะนา ด้วยความเบิกบานสำราญใจ และด้วยเครื่องดนตรี และเมื่อพวกผู้หญิงเต้นรำรื่นเริงกันอยู่นั้นก็ขับร้องรับกันว่า "ซาอูลฆ่าคนเป็นพันๆ และดาวิดฆ่าคนเป็นหมื่นๆ" (1 ซามูเอล 18:5-7)

- ข ตอนแรกๆในสมัยที่ลำบากในชีวิตของดาวิดนี้ พระเจ้าทรงประทานให้ดาวิดเป็นที่นิยมของประชาชน ซึ่งคงช่วยให้มีความเชื่อมั่นมากขึ้น และแน่นอนทำให้กษัตริย์ซาอูลอิจฉาดาวิด
- 1 เรื่องความเป็นที่นิยมนั้น มีอยู่บางสิ่งบางอย่างที่น่าพิจารณา
 - 2 ความเป็นที่นิยมนั้นเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน
 - ก ดาวิดเป็นวีรบุรุษและได้รับการชื่นชมอย่างมากเพราะเหตุเขาชนะโกลิอัท เขาทำถูกต้องและอยู่ฝ่ายพระเจ้า ดังนั้นพระองค์ช่วยพระองค์โดยให้ประชาชนอิสราเอลแสดงความกตัญญูและความรักต่อเขา
 - ข อย่างไรก็ตามต่อมาดาวิดได้เจริญเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ และเรียนรู้ที่จะไม่ต้องการได้รับความชื่นชมของมนุษย์
 - 1 หลายปีต่อมาที่เมืองคิกลาก พวกทหารของดาวิดพิจารณาที่จะฆ่าเขาเสียด้วยก้อนหิน เพราะครอบครัวของพวกเขาถูกขโมยไป
 - 2 ตอนท้ายของชีวิตของดาวิด อับซาโลม บุตรของเขา แย่งบัลลังก์จากเขา และนำประชาชนในการกบฏต่อเขา
 - 3 ดังนั้นความเป็นที่นิยมเป็นสิ่งที่ดี ถ้าหากว่าได้มาเพราะเราทำสิ่งที่ถูกต้อง แต่ไม่ควรเป็นเป้าหมายในชีวิตของเรา
- 3 พระเจ้าทรงอวยพรดาวิดให้มีโอกาสที่ดี
- ก "ซาอูลทรงกักริษาคำที่ร้องกันนั้นไม่เป็นที่พอพระทัยพระองค์เลย พระองค์ตรัสว่า "เขาสรรเสริญดาวิดว่าฆ่าคนเป็นหมื่นๆ ส่วนเราเขาว่าฆ่าแต่เพียงเป็นพันๆ ดาวิดจะได้อะไรอีกเล่านอกจากราชอาณาจักร" **ซาอูลก็ทรงใช้สายดาจับดาวิดตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป**" (1 ซามูเอล 18:8-9)
 - ข ความลับที่คนอิสราเอลทั่วไปทราบคือ กษัตริย์ซาอูลเหยียดหยามและไม่เชื่อใจดาวิด
 - 1 กษัตริย์ซาอูลทราบ ดาวิดทราบ และทุกคนในวังทราบด้วย
 - 2 ในสถานการณ์ที่ยากลำบากอย่างยี่งี้ ดาวิดมีโอกาสที่จะแสดงว่าคนที่เชื่อในพระเจ้าควรประพฤติอย่างไร
 - 3 ชาวโลกคงไม่ต้องการคำสอนของเรา และพวกเขาอาจดูหมิ่นพระเจ้าของเรา แต่ชีวิตและการประพฤติที่ดีของเราเป็นสิ่งที่เขาปฏิเสธไม่ได้
 - 4 ตัวอย่างที่ดี คือการประพฤติของดาวิดต่ออับเนอร์ แม่ทัพของกษัตริย์ซาอูล คือเมื่อกษัตริย์ซาอูลเพิ่งเสียชีวิตแล้ว อับเนอร์อยู่ฝ่ายครอบครัวของซาอูล และไม่ต้องการให้ดาวิดเป็นกษัตริย์ แต่ต่อมาอับเนอร์ได้เปลี่ยนใจและมาอยู่ฝ่ายดาวิด ถึงแม้ว่าอับเนอร์เคยต่อต้านดาวิด ดาวิดทรงรับเขาไว้เพราะดาวิดปฏิเสธที่จะรู้สึกโกรธต่อคนที่เคยอยู่ฝ่ายตรงข้าม

4 พระเจ้าทรงอวยพรดาวิดให้มีความต้องการ

ก “อยู่มาในวันรุ่งขึ้นวิญญาณชั่วจากพระเจ้ายกเข้าสิงซาอูล ซาอูลก็ทรงพยากรณ์อยู่ในวังของพระองค์ ดาวิดก็กำลังดีดพิณอย่างที่เขาเคยดีดถวายทุกวันมา ซาอูลทรงถือหอกอยู่ และซาอูลก็ทรงพุ่งหอก ด้วยนึกว่า "ข้าจะบักดาวิดให้ติดกับผนังเสีย" แต่ดาวิดก็หนีไปจากพระพักตร์พระองค์ได้ถึงสองครั้ง”

(1 ซามูเอล 18:10-11)

ข คงไม่ดูเหมือนว่าเห็นพระพรเลย แต่พระเจ้าทรงรู้ว่าการให้ดาวิดอยู่ในสถานการณ์ที่อันตรายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตของเขา

- 1 ในอนาคตดาวิดจะเป็นกษัตริย์ของประเทศอิสราเอล และจะเป็นคนที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ในอาณาจักร ในเวลานั้นเขาจะเผชิญกับอันตรายที่ดึงดูดใจมากขึ้นและลึกซึ้งยิ่งขึ้น
- 2 เพื่อเตรียมจิตใจของดาวิดสำหรับปัญหาต่างๆในอนาคต พระเจ้าทรงให้ดาวิดอยู่ในสถานการณ์ที่เขาต้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า
- 3 และในหลายปีต่อมา ถึงแม้ว่าดาวิดหลงทางเพราะเหตุอำนาจหรือตำแหน่งของเขา แต่เขาไม่เคยสูญเสียความหวงและความกระหายที่จะรู้จักกับพระเจ้าที่เขาได้มาในช่วงเวลาของการชมเชยของเขาโดยซาอูล

5 พระเจ้าทรงอวยพรดาวิดให้ประสบน้ำพระทัยของพระองค์สำหรับตน

ก “สงครามได้เกิดขึ้นอีก ดาวิดก็ออกไปต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย และได้ฆ่าฟันเสียเป็นอันมาก เขาทั้งหลายจึงหนีไปเสียจากเธอ แล้ววิญญาณชั่วจากพระเยโฮวาห์ก็เข้ามาสิงซาอูล เมื่อพระองค์ประทับในวังของพระองค์ ทรงหอกอยู่ และดาวิดก็กำลังดีดพิณถวาย และซาอูลทรงพุ่งหอกหมายบักดาวิดให้ติดฝาผนัง แต่เธอก็หลบหนีพระพักตร์ซาอูลไป ซาอูลจึงทรงพุ่งหอกติดผนัง และดาวิดก็หลบหนีรอดไปได้ในคืนนั้น”

(1 ซามูเอล 19:8-10)

ข ช่วยสังเกตความแตกต่างกัน 3 ประการเกี่ยวกับดาวิดในข้อพระคัมภีร์นี้

- 1 ประการแรก ดาวิดทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขาสำเร็จในการต่อสู้กับศัตรูของพระเจ้า ในข้อ 8 ดาวิดต่อสู้เพื่อพระเจ้า และพระองค์ทรงให้เขาชัยชนะ และนี่คือน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา (ชนิดที่สนุก)
- 2 ประการที่สอง ดาวิดทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขาสำเร็จอีก เพราะพระเจ้าส่งวิญญาณชั่วให้รบกวนกษัตริย์ซาอูล และพระเจ้าทรงใช้วิญญาณชื่อนั้นนำดาวิดให้เข้าถึงที่ซึ่งกษัตริย์ต้องการใช้เขา! อีกครั้งนี้เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา
- 3 ประการที่สาม ดาวิดเกือบถูกฆ่าตายโดยกษัตริย์ซาอูล ผู้ซึ่งพยายามตีเขาด้วยหอก แต่ดาวิดหนีได้ ซึ่งเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าอีกครั้งสำหรับสถานการณ์นี้

- 4 ดาวิดเป็นทหารที่ประสบความสำเร็จ เขาเป็นนักดนตรีฝีมือรับใช้กษัตริย์ และเขาเป็นผู้ลี้ภัยหนีตายอย่างหวุดหวิด และทั้งหมดของสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา
- 5 แต่น่าเสียดายที่คริสเตียนมีความคิดว่า น้ำพระทัยของพระเจ้าต้องเป็นชนิดที่สนุกเท่านั้น

6 พระเจ้าทรงอวยพรดาวิดให้มีคนแห่งพระเจ้าในชีวิตของเขา

- ก “ฝ่ายดาวิดก็หนีรอดไป **เธอมาหาชามูเอล**ที่เมืองรามัท และเล่าทุกเรื่องที่เขาอูลได้ทรงกระทำแก่เธอให้ชามูเอลฟัง เธอและชามูเอลก็ไปอยู่เสียบีนาโยท” (1 ซามูเอล 19:18)
- ข ชามูเอลเป็นผู้พยากรณ์ของประเทศอิสราเอล รวมทั้งเป็นคนที่เจิมตั้งดาวิดไว้ จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่ดาวิดจะแสวงหาเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อดาวิดกำลังหนีจากกษัตริย์ซาอูล
 - 1 ชามูเอลเป็นที่ปรึกษาที่รู้จักกับพระเจ้า
 - 2 ชามูเอลอธิษฐานเพื่อดาวิดเรื่องสถานการณ์ของเขา
 - 3 ชามูเอลให้กำลังใจที่จะไว้วางใจในพระเจ้าต่อไป รวมทั้งตำหนิดาวิดเมื่อจำเป็น
 - 4 ชามูเอลเป็นเพื่อนแท้ ที่จะบอกความจริงให้ดาวิดทราบ

7 พระเจ้าทรงอวยพรดาวิดให้มีความสามารถในการตัดสินใจ

- ก “ดาวิดจึงปฏิญาณยิ่งกว่านั้นอีกและกล่าวว่า “เสด็จพ่อของท่านทรงทราบอย่างแน่นอนว่า ข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน และพระองค์ตรัสว่า ‘อย่าให้โยนาธานรู้เรื่องนี้เลย เกรงว่าเขาจะเศร้าใจ’ พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด และท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ความจริงมีอยู่ว่า **ระหว่างข้าพเจ้ากับความตายก็ยังเหลืออีกเพียงก้าวเดียวฉันนั้น**” (1 ซามูเอล 20:3)
- ข พระพรอันสุดท้ายที่พระเจ้าทรงประทานให้ดาวิดคือความเป็นจริงของการเสียชีวิต
 - 1 คนหนุ่มสาวมากมายเชื่อว่าพวกเขาจะเป็นอมตะ และสามารถมีชีวิตอยู่และทำตามที่พวกเขาโปรด โดยไม่ต้องกังวลในผลใดๆ
 - 2 ดาวิดไม่ได้คิดอย่างนั้น เพราะพระเจ้าไม่เคยให้เขามีชีวิตไร้กังวล
 - 3 เพราะในแต่ละวัน ปัญหาระหว่างดาวิดกับซาอูลขยายตัวมากขึ้น จนกว่าเขาได้เห็นว่าเขาเป็นเพียงขั้นตอนเดียวห่างจากความตาย และก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ แต่พระเจ้าทรงปกป้องเขาไว้ และในที่สุดเขามีชีวิตถึง 70 ปี
 - 4 พระพรก็ไม่ใช่ว่าเขาไม่กลัวสิ่งใดหรือไม่สงสัยเกี่ยวกับความสามารถของพระเจ้า แต่พระพรคือเขามีความตระหนักในความสัมพันธ์ของชีวิต และเมื่อเงาแห่งความตายมาถึงแล้ว คนของพระเจ้าจะมีชีวิตที่ดีกว่า (เพราะเขาขึ้นไปอยู่บนสวรรค์กับพระเจ้าแล้ว)

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 50
“ดาวิด - การศึกษาสำหรับผู้เป็นอาชญากร”

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนนี้เราจะศึกษาบทเรียนอย่างหนักบางบทที่ดาวิดได้เรียนรู้ ในขณะที่เขาเปลี่ยนจากการเป็นวีรบุรุษให้เป็นคนร้ายในสายตาของกษัตริย์ซาอูล
- 2 ในส่วนแรกของชีวิตผู้ใหญ่ของดาวิด เขาได้เรียนรู้บทเรียนที่ยิ่งใหญ่บางบท ในขณะที่เขายังทำอย่างผิดพลาดบางครั้ง เนื่องจากการขาดความชำนาญ
- 3 ที่สำคัญในการทำความเข้าใจส่วนหนึ่งของชีวิตของดาวิดนี้ก็คือ ต้องใช้เวลาจึงจะถึงความยิ่งใหญ่ และต้องเรียนรู้จากความผิดพลาดต่างๆ คือในขณะที่ดาวิดยังไม่เป็นคนยิ่งใหญ่ เขาก็ได้รับการศึกษาที่ยิ่งใหญ่ต่างหาก

- 1 บทเรียนที่ 1 ดาวิดเรียนรู้ว่า การเดินทางจากด้านบนไปด้านล่างสุด ก็เป็นการเดินทางอย่างรวดเร็ว
 - ก “แล้วดาวิดก็มายังเมืองโนบมาหาอาหิเมเลคปุโรหิต และอาหิเมเลคตัวสั้นอยู่เมื่อพบดาวิดจึงพูดกับท่านว่า “ทำไมท่านจึงมาคนเดียว และไม่มีผู้ใดมากับท่าน” ดาวิดจึงพูดกับอาหิเมเลคปุโรหิตว่า **“กษัตริย์ทรงบัญชาข้าพเจ้าให้ทำเรื่องหนึ่งรับสั่งแก่ข้าพเจ้าว่า ‘อย่าบอกเรื่องซึ่งเราใช้เจ้าไปกระทำนั้นแก่ผู้ใดให้รู้เลย และด้วยเรื่องซึ่งเรามอบหมายแก่เจ้านั้น’** ข้าพเจ้าได้นัดหมายไว้กับพวกผู้รับใช้ ณ ที่แห่งหนึ่ง”
(1 ซามูเอล 21:1-2)
 - ข เป็นสิ่งที่น่าประหลาดใจที่ดาวิดมีความอ่อนแอ คือเกือบจะอ่อนแอเหมือนกับพวกเรา และเรื่องนี้ไปที่ความเป็นจริงอย่างแน่นอนว่า เป็นแค่ขั้นตอนที่สั้นมากๆ จากการเป็นวีรบุรุษถึงการเป็นผู้ที่ล้มเหลว
 - 1 ดาวิด ซึ่งเป็นชายหนุ่มผู้กล้าหาญ ผู้ที่สู้รบกับโกลิอัทในพระนามของพระเจ้า ได้ถึงความล้มเหลว โดยได้โกหกปุโรหิตคนหนึ่ง
 - 2 ทำไมเป็นอย่างนั้น? เพราะดาวิดกลัวกษัตริย์ซาอูล
 - ก กษัตริย์ซาอูลทำสิ่งที่โกลิอัททำไม่เป็น
 - ข คือกษัตริย์ซาอูลทำให้ดาวิดกลัว จนเขาขาดความไว้วางใจในพระเจ้า
 - ค สิ่งที่น่ากลัวคือเมื่อดาวิดขาดความไว้วางใจในพระเจ้าแล้ว ปัญหาของเขาเริ่มเติบโตขึ้น
 - ง ผลสุดท้ายคือดาวิดตกอย่างหนักจากด้านบนไปด้านล่างสุด

- 2 บทเรียนที่ 2 ดาวิดเรียนรู้ว่า เมื่อโกหกครั้งหนึ่งแล้ว ก็มักจะต้องโกหกอีก
 - ก “และดาวิดกล่าวแก่อาหิเมเลคว่า “ท่านไม่มีหอกหรือดาบติดมืออยู่สักเล่มหนึ่งหรือ ด้วยข้าพเจ้ามิได้นำดาบหรือเครื่องอาวุธติดมาเลย **เพราะ**ราชการของกษัตริย์เป็นการด่วน” (1 ซามูเอล 21:8)
 - ข ดาวิดยังมีปัญหามากขึ้น คือเขารู้สึกว่าต้องบอกเรื่องโกหกอื่นเพื่อสำรองเรื่องโกหกอันแรก

- ค ความบาปก็เป็นอย่างนั้น คือเราทำบาปอย่างเล็กน้อยก่อน แต่ต่อมาเรารู้สึกว่าต้องทำบาปในสิ่งที่ใหญ่โต
- 1 คนหนุ่มสาวหลายคนตกหลุมนี้เมื่อมาถึงการหางาน คือในการสัมภาษณ์มีคำถามว่า “คุณยินดีที่จะทำงานวันอาทิตย์ไหม?” การตอบสนองโดยทั่วไปคือ “คงทำไม่ได้ เพราะในวันอาทิตย์ฉันต้องเข้าร่วมประชุมที่คริสตจักร”
 - 2 เขาจึงถามต่อไปว่า “แต่คุณสามารถทำงานวันอาทิตย์เพียงเดือนละครั้งหรือน้อยกว่านั้น ถ้าจำเป็น ได้ไหม” แล้วคนหนุ่มสาวตอบว่า “ถ้าจำเป็นจริงๆ ฉันทำได้”
 - 3 เมื่อเขาได้งานแล้ว อีกไม่กี่อาทิตย์ เจ้านายของเขาได้ทดสอบเขา และว่า “จำเป็นต้องให้คุณทำงานในวันอาทิตย์ที่จะถึง” และเมื่อเจ้านายเห็นว่าเขายอมทำงานวันอาทิตย์จริง เจ้านายจึงให้เขาทำงานในวันอาทิตย์มากขึ้นเรื่อยๆ
- ง เมื่อเรายอมทำบาปแค่ครั้งเดียว ไม่ว่าจะเป็นการโกหกหรือการประนีประนอมก็ตาม เราก็มักจะทำเรื่อยๆต่อไป

- 3 บทเรียนที่ 3 ดาวิดเรียนรู้ว่า การกระทำที่ไม่ฉลาดและการเสื่อมถอยไปจากพระเจ้าไปด้วยกัน
- ก “ปุโรหิตนั้นจึงกล่าวว่า "ดาบของโกลิอัทคนฟีลิสเตีย ซึ่งท่านฆ่าเสียที่หุบเขาเอลาห์นั้น ดูเถิด ยังห่อผ้าอยู่ที่ข้างหลังเอโฟด ถ้าท่านต้องการดาบนั้นจงเอาไปเถิด นอกจากเล่มนั้นแล้วก็ไม่มีดาบอื่นอีก" และดาวิดกล่าวว่า "ไม่มีดาบอื่นเหมือนดาบเล่มนั้นแล้ว ขอให้ข้าพเจ้าเถิด" และดาวิดก็ลุกขึ้นในวันนั้นหนีจากพระพักตร์ซาอูลไปหาอาคีซกษัตริย์เมืองกัท" (1 ซามูเอล 21:9-10)
- ข ดูเหมือนว่า ดาวิดเป็นคนฉลาด ที่ใช้ความคิดของเขา มากกว่าใช้ดาบของเขา
- 1 แต่การกระทำนี้ไม่ฉลาดเลย
 - 2 คือดาวิดโกหกเรื่องการทำธุรกิจสำหรับกษัตริย์ และโกหกอีกเรื่องการลิ้มเอาดาบของตนมาเพื่อได้ดาบของโกลิอัท
 - 3 เมื่อได้ดาบของโกลิอัทคนฟีลิสเตียแล้ว ดาวิดไปหาอาคีซกษัตริย์เมืองกัทคนฟีลิสเตีย
 - 4 เมื่อถึงเมืองกัทแล้ว คนเมืองกัทรู้ว่าเป็นดาวิดเอง เพราะเขามีดาบของโกลิอัท
- ค คงมีคนถามว่า คนที่ฉลาด ทำสิ่งที่ไม่ฉลาดถึงขนาดนี้ ได้อย่างไร
- 1 คือเมื่อมีคนที่ยังไกลจากพระเจ้า และเลือกที่จะกบฏต่อพระองค์ ความเฉลียวฉลาดขาดไปจากเขา
 - 2 และเมื่อมีคนที่ยึดถ้อยสัตยาบจากพระเจ้าถึงขนาดนั้น การกระทำของเขาจะไม่ฉลาด

- 4 บทเรียนที่ 4 ดาวิดเรียนรู้ว่า คนแห่งพระเจ้าเป็นเพื่อนแท้ของคนที่ยึดถ้อยสัตยาบจากพระเจ้า
- ก “แล้วผู้พยากรณ์ภาคดกล่าวแก่ดาวิดว่า "ท่านอย่าอยู่ในที่กำบังเข้มแข็งนี้เลย จงออกไปและเข้าไปในแผ่นดินยูดาห์เถิด" ดาวิดก็ไปและมาอยู่ในป่าเฮเรท" (1 ซามูเอล 22:5)
- ข เราไม่ทราบวดาวิดกับผู้พยากรณ์ภาคเจอกันอย่างไรหรือเพราะเหตุใด เราเพียงแต่ทราบว่ เมื่อภาคให้คำเตือนกับดาวิด ดาวิดฟังและทำตามคำแนะนำของเขา
- 1 ภาคทราบเรื่องดาวิดได้อย่างไร

- 2 พระเจ้าทรงมีวิธีการในการให้คนแห่งพระเจ้าทราบข้อมูลที่สำคัหรือคำตอบที่ถูกต้อง
- 3 คำแนะนำของกาดทำให้เขาดูเหมือนว่าเขาพยายามที่จะเป็น “พระเจ้า” ในชีวิตของดาวิดไหม? ก็ไม่ แต่ทำให้เขาดูเหมือนว่าเขารู้จักกับพระเจ้า และได้พยายามที่จะเป็นเพื่อนของดาวิด

5 บทเรียนที่ 5 ดาวิดเรียนรู้ว่า ความผิดบาปของคนเดียวมีผลกระทบต่อหลายคน

ก “แต่บุตรชายคนหนึ่งของอาหิเมเลค บุตรชายอาหิหุบ ชื่ออาบียาธาได้รับรอดพ้นและหนีตามดาวิดไป อาบียาธาธิ์บอกดาวิดว่าซาอูลได้ประหารปุโรหิตของพระเยโฮวาห์เสีย ดาวิดจึงพูดกับอาบียาธาธิ์ว่า “ในวันนั้นเมื่อใดเอากคนเอโดมอยู่ที่นั่น เราารู้แล้วว่า เขาจะต้องทูลซาอูลแน่ **เราเป็นต้นเหตุแห่งความตายของบุคคลทั้งสิ้นในวงศ์วานบิดาของท่าน**” (1 ซามูเอล 22:20-22)

ข นี่เป็นเรื่องโศกนาฏกรรม ที่คนดีสื่บๆคนถูกนำไปสู่ความตายเพราะเหตุความโง่เขลาของดาวิด เพราะดาวิดพยายามที่จะได้รับอาหารบางอย่างสำหรับพวกทหารของเขา และได้รับอาวุธสำหรับตัวเองโดยการหลอกลวง

- 1 ดาวิดได้หลอกลวงปุโรหิตให้ช่วยเขา โดยบอกปุโรหิตว่าเขากำลังรับใช้กษัตริย์ซาอูลอยู่
- 2 เพราะเหตุว่าปุโรหิตมีความจงรักภักดีต่อกษัตริย์ และมีความเมตตาต่อดาวิด จึงนำพวกปุโรหิตไปสู่ความตาย
- 3 และสำหรับส่วนที่เหลือของชีวิตของดาวิด เขาต้องจำวันที่เขาเลือกที่จะทำบาปและโกหก และคนอื่นๆ ได้ถูกนำไปสู่ความตายเพราะเขาเป็นเหตุ

6 บทเรียนที่ 6 ดาวิดเรียนรู้ว่า พระเจ้าอวยพรเรา “ทั้งๆ ที่” การกระทำของเรา มิใช่ “เนื่องจาก” การกระทำของเรา

ก “ดาวิดกราบทูลว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้รับใช้ของพระองค์ได้ยืนยันว่า ซาอูลหาช่องที่จะมายังเคีลัทเพื่อทำลายเมืองนี้เพราะข้าพระองค์เป็นเหตุ ประชาชนชาวเคีลัทจะมอบข้าพระองค์ไว้โนมือท่านหรือ ซาอูลจะเสด็จลงมาดั่งที่ผู้รับใช้ของพระองค์ได้ยืนยันหรือ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ขอพระองค์ทรงบอกผู้รับใช้ของพระองค์เถิด” และ**พระเยโฮวาห์ตรัสว่า** “เขาจะลงมา” แล้วดาวิดจึงกราบทูลว่า “ประชาชนชาวเคีลัทจะมอบข้าพระองค์และคนของข้าพระองค์ไว้ในมือของซาอูลหรือ” และ**พระเยโฮวาห์ตรัสว่า** “เขาทั้งหลายจะมอบเจ้าไว้”” (1 ซามูเอล 23:10-12)

ข ในช่วงเวลาของการเสื่อมถอยไปจากพระเจ้านี้ ดาวิดปรึกษากับพระเจ้าทางเอโฟด และสิ่งที่น่าทึ่งเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงตอบเขา

- 1 พระเจ้าทรงเรียกร่องโลหิตของพวกปุโรหิตจากมือของดาวิด เนื่องจากการแก้แค้นของซาอูลที่ได้ฆ่าพวกปุโรหิตนั้น
- 2 ดาวิดไม่ประพฤติเหมือนผู้นำที่ตามพระเจ้าไป
- 3 สิ่งที่น่าทึ่งก็คือพระเจ้าทรงตอบเขา!
- 4 แต่พระเจ้าไม่ทรงตอบดาวิดเนื่องจากสิ่งที่ดาวิดทำ เพราะตอนนั้นเขาเสื่อมถอยไปจากพระองค์ แต่พระเจ้าทรงตอบเขาและช่วยเขาทั้งๆ ที่ความจืดจางและความล้มเหลวของเขา

- 7 บทเรียนที่ 7 ดาวิดเรียนรู้ว่า การแสดงความเมตตาสำคัญเท่ากับการแสดงใจแข็ง
- ก “คนของดาวิดก็เรียนท่านว่า "ดูเถิด วันนี้เป็นวันที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า 'ดูเถิด เราจะมอบศัตรูของเจ้าไว้ในมือของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้ทำกับเขาตามที่เจ้าเห็นควร'" แล้วดาวิดก็ลุกขึ้นเข้าไปตัดชายฉลองพระองค์ของซาอูลอย่างลับๆ ต่อมาภายหลังใจของดาวิดก็ตำหนิตัวท่านเอง เพราะท่านได้ตัดชายฉลองพระองค์ของซาอูล” (1 ซามูเอล 24:4-5)
- ข ขณะที่ดาวิดได้รับประสบการณ์ในการเป็นนักรบ เขาแสดงใจแข็งเมื่อจำเป็น คือไม่แสดงความเมตตาต่อศัตรูของพระเจ้า
- 1 แต่ขณะที่ดาวิดแสดงใจแข็งเมื่อจำเป็นนั้น เขาก็แสดงความเมตตาด้วย
 - 2 การแสดงความเมตตานั้นไม่ได้เกิดจากความอ่อนแอ แต่เป็นเพราะเหตุดาวิดยอมทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า
 - 3 ดาวิดเพียงแต่ตัดชายฉลองพระองค์ของซาอูลเท่านั้น แต่จิตวิญญาณขี้ขลาดและชอบของเขาตำหนิตัวเขา เพราะเขาทำสิ่งแบบนั้นต่อคนที่พระเจ้าทรงเจิมตั้งไว้แล้ว
- 8 บทเรียนที่ 8 ดาวิดเรียนรู้ว่า ปัญหาได้รับการแก้ไขที่ดีที่สุดเมื่อทั้งสองฝ่ายเผชิญหน้ากัน
- ก “กษัตริย์แห่งอิสราเอลออกมาตามผู้ใด พระองค์ไล่ตามผู้ใด ไล่ตามสุนัขที่ตายแล้ว ไล่ตามตัวหมัด เพราะฉะนั้นขอพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้พิพากษา และขอทรงประทานคำพิพากษาระหว่างข้าพระองค์และพระองค์ และทอพระเนตร และขอว่าความฝ่ายข้าพระองค์ และขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นหัตถ์ของพระองค์” อยู่มาเมื่อดาวิดพูดคำเหล่านี้ต่อซาอูลแล้ว ซาอูลตรัสว่า "ดาวิดบุตรของช่าเอ๋ย นั้นเป็นเสียงของเจ้าหรือ" **ซาอูลก็ทรงส่งเสียงกันแสง** พระองค์ตรัสกับดาวิดว่า "เจ้าชอบธรรมยิ่งกว่าข้า เพราะเจ้าตอบแทนข้าด้วยความดี ในเมื่อข้าได้ตอบแทนเจ้าด้วยความร้าย” (1 ซามูเอล 24:14-17)
- ข บทเรียนอันสุดท้ายที่ดาวิดได้เรียนรู้คือว่า คนที่เป็นลูกผู้ชายจะไม่หนีจากปัญหาของเขา
- 1 คนที่เป็นลูกผู้ชายจะได้เผชิญกับปัญหาจนปัญหานั้นได้รับการแก้ไข
 - 2 แต่คนอ่อนแอจะหนีจากปัญหาของเขา และต่อสู้กับปัญหาของเขาโดยการนินทาและใส่ร้ายคนอื่น แทนเผชิญกับปัญหานั้นโดยตรง